

Országgyűlési Napló

Kövér László, dr. Hiller István és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,***
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	19035
Napirend előtti felszólalások:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	19035
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	19036
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	19038
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	19040
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	19041
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	19043
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	19045
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	19046
Jakab Péter (Jobbik).....	19048
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	19050
Juhász Hajnalka (KDNP).....	19052
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	19053
Kocsis Máté (Fidesz).....	19055
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	19057
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	19058
Döntés előterjesztés időkeretben történő tárgyalásáról:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	19059
Az ülés napirendjének elfogadása.....	19060
A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	19060
Felszólalók:	
Dr. Budai Gyula , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	19060
Dr. Hajas Barnabás igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	19061
Arató Gergely (DK).....	19062
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	19064
Dr. Budai Gyula (Fidesz).....	19066
Volner János (független).....	19067
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	19067
Dr. Hajas Barnabás igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	19068
Az Egészségügyi Világszervezet Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezménye dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló Jegyzőkönyvnek kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	19069
A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	19069
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal.....	19070
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	19070

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	19071
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik) - a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszternek - „Önök megkötötték, de vajon betartják?” címmel	19072
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	19072
Viszonzás:	
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	19073
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	19073
Dr. Szakács László (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Hogy is van ez?” címmel	19074
Dr. Nagy István agrárminiszter	19075
Viszonzás:	
Dr. Szakács László (MSZP)	19075
Dr. Nagy István agrárminiszter	19076
Varga Zoltán (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hazugság volt minden? Hol vannak az elvileg milliós szám létező tesztek? Hol marad az emberség? Mégis odadobják az idősothotok lakóit?” címmel	19076
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	19077
Viszonzás:	
Varga Zoltán (DK)	19078
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	19079
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	19079
Demeter Márta (LMP) - a miniszterelnök kabinetfőnökének - „Kiket támogatnak?” címmel	19080
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	19081
Viszonzás:	
Demeter Márta (LMP)	19081
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	19082
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	19083
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Mi folyik itt?” címmel	19083
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	19084
Viszonzás:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	19084
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	19085
Nagy Csaba (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Miként működnek közre a válságkezelésben az ellenzéki önkormányzatok?” címmel	19086
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	19086
Viszonzás:	
Nagy Csaba (Fidesz)	19087
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	19088
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Igen vagy nem?” címmel	19088
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	19089
Viszonzás:	
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	19090
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	19090
Juhász Hajnalka (KDNP) - az agrárminiszternek - „Mit tesz a Kormány az egészségesebb települési környezet megteremtéséért és a klímaváltozás hatásainak enyhítése érdekében?” címmel	19091
Dr. Nagy István agrárminiszter	19091
Viszonzás:	
Juhász Hajnalka (KDNP)	19092

Dr. Nagy István agrárminiszter	19092
Dr. Gurmai Zita (MSZP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „A fokozódó elnyomásról” címmel.....	19093
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	19094
Viszontválasz:	
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	19094
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	19095
Bósz Anett (DK) - az agrárminiszternek - „Milyen jövőt szán a kormány a magyar génbankoknak?” címmel	19095
Dr. Nagy István agrárminiszter	19096
Viszontválasz:	
Bósz Anett (DK)	19097
Dr. Nagy István agrárminiszter	19097
Ungár Péter (LMP) - a miniszterelnöknek - „Mi lesz a mindennapi hősökkel?” címmel.....	19098
Dr. Nagy István agrárminiszter	19099
Viszontválasz:	
Ungár Péter (LMP)	19099
Dr. Nagy István agrárminiszter	19099
Tordai Bence (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Mi folyik itt?” címmel	19100
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	19101
Viszontválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	19102
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	19102
Horváth László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének - „Milyen további intézkedéseket tervez a kormány az iskolai erőszak visszaszorítása érdekében?” címmel	19103
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	19104
Viszontválasz:	
Horváth László (Fidesz).....	19104
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	19105
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mit gondol erről, Miniszter Úr?” címmel	19106
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	19106
Viszontválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	19107
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	19107
Dr. Simicskó István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hogyan alakul idén a nyári táboroztatás az Erzsébet-táborokban?” címmel.....	19108
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	19109
Viszontválasz:	
Dr. Simicskó István (KDNP)	19109
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	19110
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért nem kaptak a szociális területen dolgozók anyagi elismerést?” címmel	19111
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	19111
Viszontválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	19112
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	19113
Sebián-Petrovszki László (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért éppen a legvédtelenebbektől tagadják meg a segítséget?” címmel.....	19113
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	19114
Viszontválasz:	
Sebián-Petrovszki László (DK).....	19115

Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	19115
A nemzeti önazonosság védelméről című politikai nyilatkozat összevont vitájának folytatása és lezárása	19116
Felszólalók:	
Mátrai Márta , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	19116
Pánczél Károly (Fidesz)	19118
Dr. Hiller István (MSZP).....	19120
Dr. Simicskó István (KDNP)	19122
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	19125
Balczó Zoltán (Jobbik)	19129
Székely Sándor (független).....	19132
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára.....	19132
Dr. Simicskó István (KDNP)	19135
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	19135
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	19136
Balczó Zoltán (Jobbik)	19137
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz) előterjesztői válasza	19137
Napirend utáni felszólalások:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	19138
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	19140
Rig Lajos (Jobbik).....	19142
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	19143
Dr. Fülöp Erik (független).....	19145
Hajdu László (DK)	19146
Varga Zoltán (DK)	19148
Az ülésnap bezárása	19150

Az ülésen jelen volt:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. BÓKA JÁNOS igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. HAJAS BARNABÁS államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
31. ülésnapja
2020. június 8-án, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 31. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Ház! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd részéről Tordai Bence. Megadom a szót.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! A tegnapi és a mai napon is több helyen és több alkalommal szerte a világon és itt Magyarországon a rasszizmus áldozataira emlékeztünk, emlékezünk. Nemcsak az amerikai események, hanem a magyarországi valóság miatt is ez dolgunk, kötelességünk, hiszen lassan 12 éve, hogy a romagyilkosságok bűncselekmény-sorozata megkezdődött, de nemcsak halálos áldozatai vannak a rasszizmusnak, a hétköznapi rasszizmus áldozatai mindazok, akik nem jutnak származásuk okán megfelelő oktatáshoz, nem jutnak jó munkalehetőségekhez, nem jutnak hozzá egy igazságos igazságszolgáltatáshoz vagy éppenséggel a szociális biztonsághoz. És nem véletlen, hogy ezen a téren egyre rosszabb a helyzet az elmúlt tíz évben, hiszen a Fidesz az állam politikájának a rangjára emelte azt a gyűlöletpolitikát, amit folytatott már réges-régóta, és amelyet egyre közelebbi és egyre kézzelfoghatóbb célpontok ellen alkalmaz.

Eleinte, amikor még csak az IMF-fel meg a multinacionális cégekkel hadakoztak, akkor talán ez nem fájt olyan sokaknak. Aztán a támadások a független médiára irányultak, és ezek folytatódnak a mai napig is. Emlékezzünk csak Hoppál Péter tegnapi posztjára, ahol bezárással fenyegette a Népszavát egy neki nem tetsző karikatúra miatt, és a Népszabadság sorsával példálózott, amelyet szintén önök zártak be kellemetlen tényfeltáró írásai miatt *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból.)*, valóban nem személyesen, hanem az önök oligarcháján keresztül, az osztrák elítélt bűnöző barátjukon keresztül.

És aztán ez az ellenségképzés áttevődött a menekültekre, és most pedig már a magyarországi roma-társadalom a célcsoport. Látjuk azt a kampányt, amit folytatnak, és látjuk azt is, hogy a Fidesz politikája egyre inkább összeér a neonáci politikát felvállaló, büszkén rasszista Mi Hazánknak a politikájával, sőt most már személyes szinten is összefonódások vannak. Épp tegnapi hír, hogy átlépett a szegedi Mi Hazánk Ifjai-elnök a Fidelitasba, és az ottaniak örömmel

üdvözölték, kifejtve, hogy nagyon közeli a két szervezet politikája egymáshoz; sajnos mi is ezt látjuk.

Ez a gyűlöletkeltő és egyre veszélyesebb politika olyan társadalmi feszültségekre épül rá, amelynek okai a fokozódó bizonytalanság, kiszolgáltatottság, eszköztelenség, kilátástalanság, amelynek a lenyomata egyrészt a sok százezer, talán milliányi kívándorló magyar az elmúlt tíz évben, a másik lenyomata pedig azoknak a kilátástalanságban és reménytelenségben vergődő embereknek a tömege, akiknek egy része fogékonnyá vált az önök gyűlöletpolitikájára.

Ezek az indulatok, amelyeket egy felelős kormányzatnak nem szítani kéne, hanem orvosolni, úgy látszik, mégiscsak nagyon jól illeszkednek az önök céljaiba, amely leginkább az, hogy elterelje a figyelmet a hatalomkoncentrációról, a lopásról és a Fidesz fő politikáiról. Jól látszik mindez a költségvetésben is, amit ezen a héten kezdünk el tárgyalni: ahelyett, hogy egy boldog országba kalauzolnák el a magyar társadalmat, ahol mindenkinek jár a biztonság és egy jobb élet lehetősége, vagy legalábbis a remény, hogy elérheti ezt, önök tovább folytatják a lopás köré szerveződő kormányzást, és ezt kiegészítik a politikai bosszú tételeivel a költségvetésben. Látjuk, hogy a legnagyobb nettó befizetője a költségvetésnek Budapest, a budapesti polgárok, akiknek kevesebb támogatás jut, mint amennyit be kell tenniük az állami kasszába - ilyenre a világon nem volt még példa. De azt is látjuk, hogy más vesztesek is vannak, amelyek az önök felelőtlenségét mutatják, ilyen a klímaügy, ami szintén nettó befizető, hiszen harmincegynéhány milliárdot költenek csak klímavédelemre, ezzel kapcsolatos intézkedésekre, miközben kvótakereskedelemből, jövedéki adóból és hasonlókból ennek a sokszorosa jön be.

A Párbeszéd zöld baloldali pártként azt mondja, hogy a biztonság és a remény költségvetését kell megteremteni, be kell vezetni az alapjövedelmet, és be kell ruházni a jövőbe, a jövőbiztos munkahelyekbe, a jól megfizetett, jól képzett munkavállalókba, a szociális biztonságba és egy olyan zöldfordulatba, amely a hazánkat teljes egészében fenntartható pályára állítja, legyen itt szó környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóságról egyaránt. Úgyhogy ebbe az irányba kellene menni, de úgy látjuk, hogy önökben semmilyen nyitottság nincs a jó szóra és az értékes, előremutató gondolatokra. Köszönöm szépen. *(Taps az el-lenzék soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Ami a felszólalása első részét illeti, szeretném egyértelművé tenni, hogy a kormány a szélsőséges minden formáját elutasítja, ezért szigorodott az elmúlt években a büntető törvénykönyv, és ezért nem masírozhatnak paramilitáris gárdák a magyar utcákon, olyan paramilitáris gárdák *(Tordai Bence közbeszól.)*, amelyek 2010 előtt masíroztak. Szeretném felhívni a figyelmét

arra, hogy a romagyilkosságok is baloldali kormányok idején történtek.

Ami pedig a romákat illeti, szerintem sokan lehetünk arra büszkék, hogy a romák közötti munkanélküliség megfelelő volt jelen kormányzás ideje alatt, és nem mi mondjuk, hanem az Eurostat, hogy 1,3 millióval csökkent a szegénységnek kitettek aránya a jelenlegi kormányzás alatt. *(Tordai Bence közbeszól.)* Ez nem utolsósorban azért van, mert 12-ről 4 százalék alá sikerült csökkenteni a munkanélküliséget, és ez akkor is így van, ha ön bekiabálásokkal akarja ezt elfedni.

Azt látom, hogy feltette ugyanazt a lemezt, amelyet már gyakorlatilag több mint tíz éve játszanak a baloldali politikusok. De az a helyzet, hogy ez a lemez lejárt. Ez lejárt. Többek között azért járt le *(Tordai Bence közbeszól.)*, mert összefogtak azzal a Jobbikkal, amelyre ugyanezeket a jelzőket szórták *(Tordai Bence közbeszól.)* éveken keresztül. Tüntettek ellenük, azt mondták, hogy náccikkal nincs közös haza *(Tordai Bence közbeszól.)*, külföldre szaladgáltak, és elhatárolódást követeltek. Ezek után összefogtak, összeforrtak, és nem is akarnak szétválni.

(13.10)

Amit önök bemutatnak a baloldalon, az nem más, mint az egyik legeslegnagyobb képmutatás a rendszerváltás óta.

Ami a gazdasági vonatkozásokat illeti, azt szeretném... *(Tordai Bence közbeszól.)* Tisztelt képviselő úr, én engedtem, hogy elmondja, amit szeretne, akkor is, amikor nem értettem vele egyet. Kérem, hogy a szavazóinak adja meg azt a tiszteletet, hogy ön ugyanezt megadja. *(Tordai Bence bólint.)* Köszönöm szépen. Ami tehát a jövő évi költségvetést illeti, ön is tudja nagyon jól, hogy mindent alá kell rendelni a munkahelyek védelmének. A járványügyi alap mellett ezért kellett létrehozni a gazdaságvédelmi alapot is, és ez a szokásosnál is nagyobb átcsoportosításokkal jár, és ez a jövő évi költségvetésből is visszaköszön.

Azt látjuk, azt nagyon jól látjuk, hogy van egy vitánk egy fontos kérdésben, mégpedig abban, hogy az önkormányzatoknak ki kell-e venniük a részüket ezekből az erőfeszítésekből. Szerintünk igen. Azt is látjuk, hogy önök szerint nem, és fennhangon tiltakoznak. És amikor az önkormányzati forrásokról beszélnek többek között, akkor javasolom, hogy nézze meg a jövő évi költségvetés számait, és hasonlítsa össze a mostaniakkal. Azt fogja látni, hogy 16 százalékkal több célzott támogatás szerepel a jövő évi tervezetben. Erre nem mondhatják, hogy kivéreztetés, mert ez valójában többeltámogatás. *(Tordai Bence közbeszól.)*

És aki arra kíváncsi, hogy mire képes a válság idején a baloldal, annak nemcsak 2010 előtti példákat érdemes bogarásznia, épp annyira sokatmondó, hogy most mit mondanak, mit tesznek, vagy éppen mit nem tesznek. Karácsony Gergely, az ön főnöke például adós maradt a cselekvéssel, nem csak a gazdasági kérdésekben. Nemcsak hogy nem cselekedett, hanem az az érzésünk, mint hogyha nem is jött volna rá, hogy

cselekednie kellett volna. Az idősoththonokról például pár napja azt mondta, hogy szerinte nem kellett volna semmit máshogy csinálni, mert amilyen szinten fel lehetett készülni, annyira fel voltak készülve. Tényleg, tisztelt képviselő úr? Tényleg? Annyira voltak felkészülve, hogy voltak olyan időszakok, amikor nem is volt orvosi jelenlét a Pesti úti idősoththonban. *(Tordai Bence közbeszól.)* Most arról ne is beszéljünk, hogy időközben a döntésképtelenség miatt teljes bizonytalanságba fulladt a Lánchíd felújítása, miközben a kormány biztosít rá forrást. Az előző városvezetés, az előző fővárosi városvezetés 24 milliárdot hagyott hátra a kasszában erre a célja, 24 milliárdot, a kormány pedig ebből 6 milliárdot biztosít. Nagyon reméljük, hogy nem arról van szó, hogy ezt az összeget már most, pár hónap után elherdálták.

Mindenhol ugyanazt látjuk az önök részéről, döntésképtelenséget és halogatást, és mindezek keretében másra mutogatást. Ha lenne világjajnokasága a felelősségvárásnak, akkor Karácsony Gergely jó eséllyel indulna. Láttunk már ilyet. Most újra ugyanazt a Demszky-programot futtatják, mindenkitől követelnek, mindenkire mutogatnak, leginkább a kormányra, de cselekvés, na, az nincs. Mi azt javasoljuk önöknek, hogy legyen, mert különben nem a kormány ellenzéke lesznek, hanem a budapesti emberek és minden magyar emberé. Köszönöm, hogy meghallgattott. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most az LMP frakcióvezetője, Keresztes László Lóránt képviselő úr következik.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem meglepetés, hogy én is a jövő évi költségvetésről fogok beszélni, az e heti legfontosabb parlamenti téma lesz a költségvetés vitája. A kormány benyújtotta a jövő évi költségvetés tervezetét, amelynek az a fő állítása, az a fő címe, ahogy Dömötör Csaba államtitkár úr is utalt rá, hogy 2021 a gazdaságvédelem költségvetése. Itt az indoklásban nagyon sokat hallhattunk a munkahelyek védelméről, a munkahelyteremtésről, illetve még utal is rá a kormány, hogy nem megszorításokra van szükség, hanem munkahelyvédelemre. Ha megnézzük a számokat, tehát ha elfelejtjük a kommunikációt, ami a költségvetéshez kapcsolódik, elfelejtjük azt, hogy milyen kinyilatkoztatások vannak az indoklásban, és megnézzük a számokat vagy a számok mögé nézünk, akkor láthatjuk, hogy nem ez történik. Tehát a kormány ismét nem azt teszi, amiről beszél.

A mi meggyőződésünk az, hogy ha a számokat megnézzük, tehát a költségvetés számai mögött lévő valóságot, ez a jövő felélésének a költségvetése, ez a bosszú költségvetése és ez a bizonytalanság költségvetése. Az teljesen világos, hogy nemcsak hazánkban, hanem minden országnak, akár az Európai Unióban, akár globálisan szembe kell nézni azzal a helyzettel, hogy most egy egészen rendkívüli és nagyon mély gazdasági válsággal nézünk szembe, és ennek a hatásait is be kell építenünk abba a gondolatmenetbe, amely mentén az újjáépítést, a gazdaság újraindítását meg

kell tervezni. Ez egy óriási és nagyon fontos, alapvető gazdaságpolitikai szemléletváltást igényel, erre nem látunk nyomokat a kormány által beterjesztett költségvetésben.

Eleve egy olyan helyzetben nyújtották be, amikor még most bontakozik ki a gazdasági válság, az teljesen világos, hogy még akár hónapokra sem tudunk pontosan előre tervezni, tehát alapvető változásokat kell a költségvetésben eszközölni, vagyis alapvetően fognak a főbb számok is változni, az egészen biztos.

Itt utalt rá Dömötör államtitkár úr is az iménti válaszában, hogy a kommunikáció szintjén a gazdaság védelmét, a munkahelyteremtést helyezik a fókuszba. Erre csak egy példát szeretnék mutatni, amivel azt is alá lehet húzni, hogy igazából önök nem a racionalitást és nem a számokat tették az asztalra, amikor a költségvetést tervezték.

Sokat beszéltünk már a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjéről, ugyanakkor azért egészen elképesztő élmény volt vagy fejlemény itt a múlt heti vitában, hogy Banai államtitkár úr, akinek óriási szerepe van a költségvetés kidolgozásában, összeállításában, nem tudott mondani semmiféle elvárás, semmiféle mérőszámot, semmiféle megtérülési garanciát, ami a gigaprojekthez kapcsolódik. Tehát az idei évben 80 milliárdot költenek el már a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjére, ezt a hatalmas tételt, ezt a hatalmas beruházást a jövő évi költségvetésben már el is rejtették, a pontos számot már nem is ismerjük, csak azt tudjuk, hogy minimum 100 milliárdot fognak elkölteni. Tehát ha egyéves távlatban tekintjük, és azt mondjuk, hogy ez alatt az egy év alatt vagy másfél év alatt 180 milliárdot költenek el a Budapest-Belgrád projektekre, akkor ez az önök számításai szerint azt jelenti, hogy 150 ezer új munkahely megteremtését áldozzák fel azért, hogy ezt a projektet megvalósítsák, miközben semmiféle mutatószám, elvárás, megtérülési garancia, kihasználási garancia nem ismert, mivel önök ezt a projektet tíz évre titkosították.

Ha megnézzük a költségvetést, akkor továbbmegy azon az úton, ami a Fidesz gazdaságpolitikájának a lényege, tehát növeli a kiszolgáltatottságot, alapvetően a nagyhatalmi érdekek mentén egy nagyhatalmi érdekérvényesítéshez kapcsolódva próbál morzsákat lecsipegetve valamiféle gazdaságfejlesztést kialakítani. Olyan gazdaságpolitikát folytatnak továbbra is, amely az összeszerelőüzemekre épül, nem a magas hozzáadott értékű, válságálló munkahelyekre. Annak ellenére teszik ezt, hogy ez az elmúlt két válság alatt, most is láthatjuk, bebizonyosodott, hogy az ilyen jellegű munkahelyek vesznek el legelőször, amikor egy gazdasági bizonytalanság, egy gazdasági válság eléri hazánkat.

Lehetetlenné teszik a befektetésösztönzést, a helyi gazdaság, az erős helyi gazdaság felépítését azokkal a nagyon kemény megszorításokkal, amelyek az önkormányzatokat érintik, de amivel közvetlenül a magyar embereket károsítják meg. Ez is egy válságálló gazdaság, egy önellátó, patrióta gazdaság felépítése ellen való.

Szintén nem néznek szembe azzal az óriási problémarendszerrel, ami az infrastruktúra és a közszolgálati rendszerek összeomlást okozó helyzetével kapcsolatos, sőt ezzel ellentétesen egy vasútromboló politikát folytatnak. Ha Dömötör Csaba államtitkár úr a Demszky-korszakot említette, akkor én azt gondolom, hogy Bajnai Gordon, illetve Kóka miniszter úr neve is mindenképpen említésre méltó, mint egy olyan példa, amit önök nagy ügybizalommal folytatnak a költségvetés összeállításakor és a gazdaságpolitikájuk érvényesítésekor.

(13.20)

Mi azt gondoljuk ezzel szemben, hogy egy olyan gazdaságot kell felépíteni, ami sokkal válságállóbb, önellátóbb, tehát az alapvető szükségletek kielégítését helyi vagy regionális együttműködésben próbálja kialakítani. Olyan munkahelyekre van szükség, amelyek megbirkóznak egy ilyen rendkívüli helyzettel. Erőteljes gazdaságot, erőteljes helyi gazdaságot kell kiépíteni, egy valódi patrióta, zöld gazdaságpolitikát kell érvényesíteni. Erre alapvetően ott vannak a lehetőségek, ott vannak a számok, ott vannak a költségvetési tételek, amelyek módosításával már egy ilyen irányba lehetne terelni a jövő évi költségvetés tervezetét. Ezért az LMP frakciója ilyen szellemben egy patrióta, zöld új gazdaság megteremtését fogja célozni a módosító javaslataival, amelyeket benyújtunk a vita során. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Azt gondolom, amikor a 2021-es költségvetésről beszélünk - amelynek egyébként csak szerdán kezdődik meg az általános vitája -, akkor más szemléletben szükséges hozzáállni, mint egy normál gazdasági és társadalmi helyzetben lévő költségvetés bírálatakor. Véleményem szerint azért kell más szemléletben még a baloldalnak is hozzáállnia, mert teljesen más a helyzet Magyarországon, más a helyzet Európában és más a helyzet a világban.

A 2021-es magyar költségvetésnek két fő tétele van. Az egyik fő tétele a gazdaság védelme, a munkahelyek védelme, az emberek munkahelyeinek a megvédése, azok részére pedig, akik elvesztették a munkájukat, új munkahelyek létrehozása akár az állam által, akár a vállalkozások által. Erre nyilvánvalóan forrásokat kell mozgósítani, forrásokat kell tudni a költségvetésben előteremteni. Egy jó kormány ennek a kihívásnak meg tud felelni. A költségvetésben úgy tud forrásokat előteremteni a gazdaság védelmére, hogy nem vesz el a családoktól, hogy nincs a költségvetésben megszorítás, hogy nem csökkennek a jövedelmek, hogy nem csökkennek a nyugdíjak, hogy nem küldenek el embereket. Tehát úgy tervezi meg a költségvetést, hogy többletforrásokat biztosít, vagy úgy,

hogy a költségvetés szerkezete, rugalmassága lehetővé teszi azt, hogy ez a kiemelt cél - s egyelőre csak az egyik célról beszélek -, a gazdaság védelme, az emberek munkahelyének a védelme teljesülni tudjon. Ez a költségvetés ilyen.

Ez a költségvetés a gazdaság szempontjából a 2020-as nehéz, mondhatni, válsághelyzetet, ami várhatóan azt fogja okozni, hogy nem gazdasági növekedés lesz 2020-ban, hanem csökkenni fog a növekedés, ezt teljesen vissza fogja állítani, és a következő évben, 2021-ben ezek a gazdaságvédelmi források lehetővé teszik, hogy újra növekedési pályára álljon a magyar gazdaság. Ez a növekedési pálya a tervek szerint azt fogja jelenteni, hogy a GDP növekedése újra el fogja érni az 5 százalékot, ami Európában várhatóan az egyik legmagasabb lesz. De a legfontosabb az, hogy többletbevételeket fog termelni, hogy a költségvetést egyensúlyban fogja tartani, és az állam által, a kormány által, az Országgyűlés által törvényben megfogalmazott kiadások fedezetét biztosítani fogja. Ugyanakkor pedig a munkahelyek száma újra elkezd növekedni. A munkahelyek száma nem csökkenni, hanem növekedni fog, ezáltal leáll a munkanélküliek növekedésének a száma, ami már ebben az évben is meg fog történni, és a következő évben, 2021-ben a költségvetés és a támogatások hatására várhatóan olyan gazdasági pályára tud újra állni az ország, amelyben a munkahelyek száma ugyanannyi, vagy több, mint volt az azt megelőző évben, és a gazdaság növekedése is, ahogy mondtam, Európában újra kiemelkedő lesz.

Emellett a költségvetés másik fő célja a járványügyi készség fenntartása. A járványügyi készség fenntartása szükséges, erre forrásokat kell tartalékba helyezni. Ezt a 2021-es költségvetés meg fogja tenni. De ez is azt fogja jelenteni, hogy erre is forrásokat kell előteremteni, s mindezt úgy, hogy az előzőekben meghatározott célok teljesíthetők legyenek. Ezért 2115 milliárd forintot fog a költségvetés egészségügyi célokra tartalmazni, ami közel 918 milliárd forinttal magasabb, mint ami a korábbi költségvetésben, például a 2010-es költségvetésben volt.

De ha globálisan megvizsgáljuk a költségvetés tartalmát, azt láthatjuk, hogy 2010-hez viszonyítva, amikortól a Fidesz-KDNP-kormány működik, jelentős növekedések vannak, költségvetési kiadásra fordított növekedések, szinte minden ágazatban. Ebből én egyet emelek most ki, az oktatási tevékenységet - mert erre jut időm -, ami 54 százalékkal magasabb lesz 2021-ben, mint volt 2010-ben volt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a DK képviselője, Vadai Ágnes következik.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Tisztelt Ház! Mára világhosszá vált, hogy megint a magyarok fognak a legrosszabbul jární egész Európában, mert csak itt nincs érdemi válságkezelés. Nagyon meg szeretném kérni

önöket arra, hogy a válaszukban ne sorolják föl az intézkedéseket, mert mindazt, amit tettek, nem a magyarokért tették, hanem saját magukért, meg olyan családtagokért és haverokért, mint Tiborc István, Mészáros Lőrinc vagy Garancsi István.

Míg más országokban a kormányok bürokratikus igénylések és pályázatok nélkül kifizetik a cégek helyett a bérek jelentős részét, ezzel munkahelyek százezreit megmentve, nálunk már több mint 400 ezer munkanélküli van, és rabszolga-törvény. Ausztriában 1 milliárd euró pluszjuttatást kapnak az önkormányzatok a helyi ügyekre; önök pedig bosszúból, csak azért, mert elveszítették az őszi önkormányzati választásokat, tönkreteszik az összes ellenzéki önkormányzatot, meg jó néhány kormánypártit is. Németországban 50 milliárd eurós segítséget kapnak a német kultúra képviselői, maguktól meg egy Tankcsapda-rendeletre futotta.

Önök a magyar embereken, családokon, dolgozókon, vállalatokon spórolnak, más ügyekre pedig két kézzel szórják a pénzt. De nem akarok igazságtalan lenni, engedjék meg, hogy felidézsek pár olyan példát az elmúlt évekből, amikor nem voltak szűkmarkúak, sőt teljesítmény nélkül is hajlandók voltak osztogatni az adófizetők pénzét. Önök 4 milliárdot adtak Mészáros Lőrinc horvátországi focicsapatának, az Eszéknek, 8,5 milliárdot a Csíkszereda csapatának, 6,2 milliárdot a Seps OSK Fociakadémiának, 3,5 milliárdot egy szlovén, 5 milliárdot egy szlovák, 8,5 milliárdot egy szerb focicsapatnak. Alsó hangon ez 35,7 milliárd forint.

Mexikóban 1986-ban kaptunk hatot, gólt, 2020-ra adtunk kettőt, milliárdot - kettőmilliárdot! - két mexikói templom felújítására. De jutott 136,5 milliárd forint vietnámi projektekre, 7 milliárd forint egy művelődési házra Hanoi-ban, 320 millió forint egy kongói szemészeti klinikára, és a múlt héten 165 millió forint egy fehér orosz templom felújítására. Idén és jövőre önök 672 millió forintot adnak a határon túli papok fizetésemelésére, hogy csak néhány példát említsek. Ezek együttesen 182 milliárd forintot tesznek ki.

Na, de akkor nézzük meg, hogy kik voltak azok, akik nem kaptak! Július 1-jétől nem kapnak bruttó 500 ezer forint fizetésekiegészítést a gyógyszerészek, a gyógytornászok, a házi segítségnyújtók, az időskotthonok ápolói és a szociális szféra. S nem, nem azért támadjuk Kásler Miklóst, mert ő magyar és hívő, hanem azért támadjuk, mert szívtelen, hazudik, az intézkedései és a mondatai pedig egész egyszerűen ostobák. Nem kaptak támogatást az otthonápolók és az Alkotmánybíróság döntése ellenére a rokkantnyugdíjasok sem. Nem kaptak támogatást a családok. A Demokratikus Koalíció számtalan alkalommal javasolta, hogy emeljék föl a családi pótlékot, azt a családi pótlékot, amit utoljára Gyurcsány Ferenc kormánya idején emeltek.

(13.30)

És nem kaptak támogatást a nyugdíjasok sem, akik mindenkivel együtt azzal szembesülnek a boltok-

ban, hogy az alapvető élelmiszerek mostanra 50 százalékkal drágábbak, mint februárban. Egy kiló, nem túl jó minőségű alma alaphangon 500-600 forintba kerül, drágább, mint a banán. Persze, én megértem, hogy mivel önök nem nagyon járnak emberek között és boltokba, és nyilvánvalóan a karmelita kolostorból, a drága éttermekből, na meg a palotákból és a Louis Vuitton hátizsákok árnyékából ez nem látszik, de azért szembesülni kellene ezzel az áremelkedéssel.

És hadd tegyem hozzá: nem az a baj, hogy Magyarország segít. Szerintünk az normális, hogy egy európai fejlett szolidáris állam segít másokon. Az nem elfogadható, hogy önök éppen azoknak nem segítenek, akik ezeket a pénzeket összeadták a magyar költségvetésbe.

Önök mindig a kereszténységről, a magyarságról meg a nemzetről beszélnek. De azért ez csak egy máz, ez világosan látszik, amivel leöntik a bátor 133 által törvényileg szentesített bűnözést. És magukban annyi betyárbecsület sincsen, hogy amikor baj van, segítsenek, hogy juttassanak vissza a köznek; ráadásul nem is a sajátjukból, hanem abból, amit elloptak.

A múlt héten azt javasoltam önöknek, hogy gyakorolják a bocsánatkérést. Most javaslok, hogy vegyék komolyabban a tízparancsolatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból. - Közbeszólások a kormánypártok padsoraiból: Köszönjük! - Kiváló!)*

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Több témát is említett. Azt, hogy a Tankcsapda hogy jön ide, azt nem tudom, de pár egyéb témát is felhozott.

Otthonápolás kérdése. Hol volt ez a buzgalom akkor, amikor meg kellett volna szavazni az otthonápolói béremelést itt a Házban? Akkor hol volt, tisztelt képviselő asszony? Hangosbeszélővel, síppal, mindennel szaladgáltak itt, még a szavazást is meg akarták akadályozni, de nem szavazták meg.

Ami a szociális szférát illeti, 2020-ban átlagosan 36 százalékkal nő a szociális intézmények támogatása; '13-18 között a szociális dolgozók bére átlagosan 60 százalékkal emelkedett, és 2020-ban is volt béremelés.

Ami a nyugdíjasok kérdését illeti, önök elvettek egyhavi nyugdíjat, ez a kormány pedig visszaadja, és akkor itt még a pluszjuttatásokról nem is beszéltünk.

Ami a munkahelyeket, illetve a bértámogatásokat illeti, az eddig hozott intézkedések beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Ha két kiabálás között van ideje, ereje meghallgatni, akkor szívesen elmondom, hogy a munkahelyvédelmi bértámogatás 145 ezer, a kutatás-fejlesztési bértámogatás 13 ezer, a munkahelyteremtő bértámogatás 70 ezer, a beruházási támogatás pedig 143 ezer munkavállaló után lett igényelve. Ez így már több százszoros nagyságrend. Erre mondják önök, hogy semmi, amin egyébként nem is csodálkozom, tekintve, hogy az önök idején volt 12 százalékos a munkanélküliség, most pedig 4 százalék alatt van.

Ön itt kiragadott pár költségvetési tételt az elmúlt évekből. Akkor hadd tegyem meg én is, hogy összehasonlítom, hogy most mennyit költünk, illetve mennyit fogunk költeni egyes területekre az önök kormányzásához képest. Egészségügyre 77 százalékkal többet; oktatásra 54 százalékkal többet; szociális és jóléti intézményi szolgáltatásokra 139 százalékkal többet; és hogy még egyet említsek, kulturális tevékenységekre 174 százalékkal többet. Tehát ilyen értelemben kioktatást önöktől megint csak nem tudunk elfogadni.

Ami még egyébként az uniós gazdasági vonatkozásokat illeti, van még egy jelenség, amire szeretnék itt kitérni, mégpedig az, hogy önök folyamatosan azért kampányolnak, hogy a kormány kevesebb uniós pénzről dönthessen, és ez a gyakorlatban egyenesen azt jelenti, hogy az országnak is kevesebb jutna. És önök ezért kampányolnak - az ész megáll!

Tudjuk, hogy minden hosszú távú, hétéves költségvetés vitájában egyes országok azt szeretnék elérni, hogy pénzeket vegyenek el a kelet-európai országoktól, és azzal, amit csinálnak, most az ő oldalukra álltak, ami egészen botrányos! És ez akkor is így van, ha ebben az elvonási törekvésben mindenféle elvont jogállamisági kritériumokra hivatkoznak. Mi azt nagyon jól láttuk, hogy az ilyen jogállamisági vitákban egyáltalán nem számítottak a tények. Az egészet egy ilyen ideológiai furkósbot-politika részeként használták, vagy éppen gazdasági előnyszerzésre.

És az a probléma, hogy ha nem a nemzeti kormányok döntenek a forrásokról, akkor semmi, de semmi garancia arra nincs, hogy ezeket a forrásokat Magyarország megkapja. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Nézze csak meg, tisztelt képviselő asszony, hogyha két kiabálás között van ideje, hogy azon források esetében, amelyeket közvetlenül lehet Brüsszélből igényelni, hányada áramlik vissza a nagy uniós tagországokhoz, és önök ezt a folyamatot akarják erősíteni. Ha pedig netalántán arra hivatkoznak, hogy inkább az önkormányzatoknak kellene döntenie az uniós forrásokról, az semmi mást nem bizonyít, csak azt, hogy pártpolitikát akarnak vinni az uniós források ügyébe.

Szeretnék még egy dologra röviden reagálni, tisztelt képviselő asszony. Amint az várható volt, önök két lábbal szálltak bele a kormány konzultációs kezdeményezésébe. Azt mondják, ha jól idézem fel, hogy értelmetlen, felháborító és álságos. Most mondják már meg, hogy mi az álságos! Megkérdezni a magyarokat arról, hogy mely védelmi intézkedéseket támogatják a járvány ellen? Megkérdezni őket arról, hogy mit gondolnak a gazdaságvédelmi lépésekről? Vagy éppen a lopakodó európai gigahitelekéről, amelyek már ott vannak a napirenden? Miért tartják azt bajnak, hogyha a kormány két választás között is megkérdezi a magyarokat? Önök is kezdeményeztek ilyet, csak az a helyzet, hogy teljes érdektelenségbe fulladt, ezért pedig ne minket hibáztassanak!

Tudom, hogy önök pavlovi reflexként mindent tagadnak, ami a kormánytól érkezik, de mégiscsak olyan kérdésekről van szó, amelyekben érdemes állást foglalni. Egy biztos, hogy ha maguk nem is, a magyarok majd biztosan megteszik.

Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból. - Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*

ELNÖK: Az MSZP frakcióvezetője következik. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem véletlenül mondtam a múlt héten, hogy újjáépítésre van szükség, Magyarország újjáépítésére, és ezen belül a magyar egészségügy újjáépítésére. Önök az elmúlt időszakban, nap nap után, milliárdokért tolják a propagandát, de, tisztelt képviselőtársaim, az igazság mindig kiderül. És az igazság az, hogy a járványkezelés kapcsán önök három fatális hibát elkövettek.

Az egyik ilyen hiba, hogy a gócpontokká váló kórházakból tesztelés nélkül küldtek vissza időseket az idősothonokba. A másik ilyen fatális hiba, hogy szinte teljesen megszűnt az egészségügyben az alap- és a szakellátás. A harmadik ilyen fatális hiba, hogy a kórházi ágyak drasztikus kiürítése során több ezer ember életét veszélyeztették, és sokak halálát okozták.

Szembesülhettek annak a 33 éves kétgyermekes édesanyjának a történetével, aki nem kapta meg időben az orvosi ellátást, és meghalt. Nap nap után jönnek azok a történetek, hallhatjuk, láthatjuk, hogy mi történt azokkal a betegekkel, akik kikerültek a kórházakból egyik napról a másikra, hány ember élete került veszélybe, és hányan haltak meg. Egy közvélemény-kutatás azt mutatja be, hogy minden harmadik magyar ember panaszkodott arra, hogy nem kapta meg a megfelelő orvosi ellátást. És most azt láthatjuk, hogy akár esőben, akár napsütésben, kánikulában, de több százan, több ezren állnak sorba a magyar kórházak előtt, hogy hozzáférjenek az egészségügyi ellátáshoz.

Tisztelt fideszes Képviselőtársaim! Ugye, ezek nem szórakoztató történetek? Ezek fatális hibák, amikért nem hajlandók a felelősséget vállalni. Az egészségügyért felelős miniszter arról beszél, hogy őt azért támadják, mert hívó és magyar. Tegyük ezt tisztába, képviselőtársaim! Mi nem támadunk személyében senkit, Kásler urat sem, pláne nem vallási meggyőződése miatt. Mi a magyar emberek életét, egészségét és megélhetési biztonságának garantálását védjük. De, tisztelt képviselőtársaim, pont ezért mondjuk azt, hogy a jelenlegi egészségügyi irányítási rendszer megbukott, és az egészségügyért felelős miniszter alkalmatlan. És higgyék el, hogy ezen az sem fog változtatni, hogy éppen most a rendőrökre akarják bízni az egészségügyet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy mondtam, újjá kell építeni a magyar egészségügyet, önálló egészségügyi minisztériumot kell létrehozni, felelős és kompetens vezetővel. Új irányítási modellt kell kidolgozni és működtetni. Markáns béremelésre van szükség az egészségügyi dolgozók tekintetében, az orvosok és ápolók tekintetében, hogy megszűnjön a szakemberhiány, és teljesen újjá kell szervezni a háziorvosi ellátást.

És még valami, tisztelt képviselőtársaim. Egészen elképesztő és felháborító, hogy a szociális ágazatban dolgozóknak nem adják meg azt az egyszeri 500

ezer forintos juttatást, mint amit az egészségügyi dolgozók megkapnak. Ők is ugyanúgy álltak ott a fronton, sokszor védőfelszerelés nélkül, tesztelés nélkül; ők is megérdemlik ezt a juttatást.

(13.40)

Nézzük meg, hogy kikről van szó! Azok a dolgozók, akik idősothonokban végzik a munkájukat, akik gyermekvédelmi szakellátásban dolgoznak, a család- és gyermekjóléti szolgálatoknál, központokban, fogyatékkal élőkkel foglalkoznak, idősek nappali ellátásáról gondoskodnak vagy a hajléktalanok ellátását végzik. Teljesen elfogadhatatlan az is, hogy a gyógyszerészeket és a gyógytornászokat kihagyják ebből a juttatásból, és olyan mondva csinált indokkal, ami nem fedti a valóságot. Ne haragudjanak, az idősothonok jelentős része állami fenntartásban van, és tudomásomra jutott, hogy nem állami fenntartású egészségügyi intézményben viszont kapnak az orvosok és az ápolók ilyen juttatást. Tehát ez az indok nem igaz. Akkor egyetlen oka lehet, hogy önök azt mondják, hogy erre nincs pénz. Na de hát, akkor nézzük meg, hogy mire van pénz! Propagandára van pénz, tűzijátékra van pénz, a csódba ment Tenisz Szövetség megmentésére van pénz, eróművásárlásra van pénz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt mind-mind oda kellene adni az egészségügyben és a szociális ágazatban dolgozóknak, hiszen ők voltak azok, akik végigküzdötték az elmúlt hónapokat. Nekik jár ez a juttatás, nem az államtitkároknak, akiknek járványhelyzetben 35 százalékkal emelkedett a fizetésük. Nekik kell ezt a pénzt juttatni, közös jövőnkért, Magyarországért! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ahogy arról ma már itt szó esett, a költségvetésről fog a parlament ezen a héten vitatkozni. Nagyon beszédes, hogy ki mennyit szán az egészségügyre. Ön ezzel fejezte be, hadd kezdjem én is ezzel! Az önök által beterjesztett költségvetéshez képest a miáltalunk most beterjesztett és ezen a héten megvitandó költségvetés 918 milliárd forinttal fordít többet egészségügyi célokra. 918 milliárd forinttal többet! Ha megnézi, hogy az idei évről a jövő évre mekkora az emelkedés, azt látja, hogy 156 milliárd forint az a többlet, amit az egészségügyben többlettámogatásként, többletfedezetként a jövő évi költségvetésben az ideikhez képest is biztosítani fogunk. Ez azt jelenti, hogy ha összeveti az önök egészségügyi költségvetését meg a mostanit, 77 százalékos emelkedést tapasztal, tisztelt képviselő úr. Tehát ha ön azt mondja, hogy a költségvetésből kiderül, hogy ki mennyire becsüli meg az egészségügyet, hát, ezek a költségvetési számok igencsak beszédesek.

De az is beszédes, amikor önök nem többletet adtak, hanem kivontak a magyar egészségügyből több

mint 600 milliárd forintot, egyrészt a működésből, másrészt pedig a béreken próbáltak spórolni, le akarták zülleszteni az egészségügyet, és privatizálni akarták a magyar egészségügyet, ahogy ezt például egy-két esetben meg is tették, aminek aztán botrányos következménye lett. Azon is spóroltak, hogy kevesebb dolgozó legyen. Orvosokat, ápolókat bocsátottak el, összesen 6 ezret. Azon is spórolni akartak, hogy kevesebb kórházi ágy legyen, meg is szüntettek 16 ezret. Azon is spórolni akartak, hogy az ápolók, a szakdolgozók, az orvosok kevesebb pénzt vigyenek haza. Őtőlük is elvettek egyhavi bért, tisztelt képviselő úr. Ezzel szemben mi ebben a négyéves ciklusban a szakdolgozók bérét 72 százalékkal emeljük.

Őn említette, tisztelt képviselő úr, hogy az elmúlt napokban önök több egyedi esetet is feldolgoztak. Ezen a hétvégén is a Magyar Szocialista Párt kitett egy videót a saját oldalára, ahol Korózs képviselő úr egy magát egészségügyi dolgozónak mondó hölgyvel beszél, aki azt mondja az első percben, hogy főállásban mentőtiszt, és 43 éve dolgozik mentősként. Ezen a néven ilyen személy a mentőszolgálatnál nem dolgozik, és az előző években sem dolgozott. Önök az első percben ennek a videónak azt állítják, hogy 43 éve mentősként dolgozik, és főállású mentőtiszt. Ilyen nevű főállású mentőtiszt Magyarországon nincs, és az elmúlt időszakban sem volt. De ha megnézzük, hogy akit önök hiteles forrásként állítanak be, egyáltalán a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamarának az aktív vagy passzív nyilvántartásában szerepel-e: nem szerepel ilyen néven ilyen személy. Tehát a névjegyekben sincs benne.

Tisztelt Képviselő Úr! Nekünk, politikusoknak az a feladatunk, hogy egyrésztől biztosítsuk az egészségügyi és más szervezetrendszernek is a biztos működését. De az is fontos feladatunk, hogy az emberekben ne keltsünk alaptalan riadalmat. Nyilván önöknek vannak politikai céljaik. Meg akarják ragadni a hatalmat mindenáron, ezért akár még az önök által korábban nácinak mondott jobbkiosokkal is összefognak. De ne állítsanak valótlanságot! Ne keltsenek a betegekben valótlanságok alapján riadalmat! Itt egyértelműen erről van szó, hiszen amit magáról az önök politikustársával való beszélgetőpartner állít ebben a videóban, az nem valós, tisztelt frakcióvezető úr. Ne riogassák álhírekkel a betegeket! Ne állítsák valakiről azt, hogy mentőtiszt, hogy az egészségügyi szakdolgozó névjegyzékben szerepelnie kell, ha ez nincs így. Ez hitelteleníti az egész videót, és hitelteleníti az önök politikáját, és hitelteleníti azt, amit ön itt az egészségügy kapcsán most is elmondott a parlamentben.

Amikor önöknek a védekezést kellett volna segíteniük a saját szavazataikkal a parlamentben, hogy a veszélyhelyzettel kapcsolatos jogszabályok minél hamarabb elfogadásra kerüljenek, és a kormány órákon belül tudjon lépni, azt nem segítették. Ha pedig összeveti ön is az egymillió lakosra eső koronavírus-betegségben elhunytak számát más, nálunk jobb helyzetű európai országokkal, akkor azt látja, hogy a németországi adatokhoz képest annak a fele, a svéd adatok hetede, a belga adatok tizenhatoda a magyar

adat - tehát sikeres a magyar védekezés -, akkor ne próbálják meg valótlanságra épülő ilyen történetekkel vagy ilyen szereplők szerepeltetésével megpróbálni lejáratni az egészségügyben dolgozók valós teljesítményét, mert akik viszont ott dolgoztak, minden elismerést meg is érdemelnek.

Éppen ezért döntött úgy a kormányzat, hogy több mint 160 ezer egészségügyi dolgozó kapja meg az 500 ezer forintos, félmillió forintos többletjuttatást. Emlékeztetném ismételten, önök elvettek egyhavi bért az egészségügyi dolgozóktól, és így beszélünk az 500 ezer forintos mostani juttatásról kritikusan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a Jobbik frakcióvezetője, Jakab Péter következik. Megadom a szót.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Képviselőtársak! Hát, önök megint hazudtak! Milyen meglepő! *(Hangok a kormánypárti padsorokból, köztük: Jaj! - Dr. Rétvári Bence: Az MSZP-nek mondod?)* Egy évvel ezelőtt én benyújtottam önöknek egy határozati javaslatot azzal a céllal, hogy végre elinduljon a leszakadó országrészekben, a legszegényebb megyékben a bérek felzárkóztatása, mert az mégsem járja, hogy egy vidéki ugyanazért a munkáért jóval kevesebbet kap, mint egy fővárosi. Akkor önök azt mondták, hogy erre a javaslatra nincs semmi szükség, mert pont a legszegényebb megyékben nőnek a legdinamikusabban a fizetések, ezért a főváros és a vidék közötti bérszakadék csökkenni fog.

Azóta eltelt egy év. Megérkeztek a legfrissebb adatok, és kiderült, hogy önök hazudtak. Egy évvel ezelőtt a szabolcsi munkavállalók átlagosan 133 ezer forinttal kerestek kevesebbet, mint a fővárosiak. Ma ez a különbség már 140 ezer forint. Képviselőtársak, ez brutális! Mifelénk ott, Borsodban ez egy komplett fizetés. A borsodiak tavaly 113 ezer forinttal, ma már 120 ezer forinttal keresnek rosszabbul, mint a pestiek, és még lehetne sorolni a megyéket.

Szóval, képviselőtársak, a magyar vidék a bérekben végzetesen kezd leszakadni a fővárostól, miközben az árakban meg nem látom ezt a különbséget. A kenyér, a benzin, a tömegközlekedés, a rezsi ugyanolyan drága vidéken is, mint a fővárosban, sőt sok esetben még drágább. Szóval, lehet ezt csinálni, képviselőtársak, lehet homokba dugni a fejünket, és mondhatjuk azt, hogy minden rendben van, csak közben a vidék kiürül. Aki jobb életre vágyik, az elköltözik Budapestre vagy Nyugatra, mindenki másnak meg marad az éhbér meg a közmunka, vagy még az sem. Úgyhogy én arra kérem önöket, hogy húzzák ki végre a fejüket a szivarfüstből, és vegyék végre észre *(Derűltetés és közbeszólás a Jobbik soraiból: Húzzák ki a szivarfüstből, ez jó!)*, hogy hogyan él a vidék Magyarországa. Húzzák ki a fejüket a szivarfüstből, lássák a valótságot, képviselőtársak! Szó nincs itt dinamikus béremelkedésről!

Úgyhogy itt az ideje még egyszer átvenni a tananyagot! Az állami cégeknél be kell vezetni az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét!

Ahogy a szabolcsi képviselő nem kereshet rosszabbul, mint a fővárosi, úgy a szabolcsi postás se keressen rosszabbul, mint a budapesti. A multiknál újra kell tárgyalni a stratégiai szerződéseket úgy, hogy ezek a szerződések ne csak a multiknak adandó kedvezményeket rögzítsék, de rögzítsék a béremelés konkrét ütemtervét is. Önök az elmúlt években minden egyes újonnan létrehozott munkahely után 15 millió forintos támogatást adtak a multiknak, és ezzel még nincs vége, most jön a kétéves munkaidőkeret, ami azt jelenti, hogy orrvérzésig lehet majd dolgoztatni a magyar melóst, akinek majd aztán meg kell elégednie havonta egyetlen pihenőnappal.

Képviselőtársak, ne a multikkal kössenek stratégiai szerződést, hanem a magyar kis- és középvállalkozásokkal, ők ugyanis csodákra lennének képesek ebből a munkahelyenkénti 15 millió forintos támogatásból, talán még béremelésre is jutna. Elmondtuk számtalanszor, hogy a jelenlegi helyzetben mentesíteni kell a személyi jövedelemadó megfizetése alól az átlag alatt kereső munkavállalókat, amivel főképp a szegényebb régiókban 40-50 ezer forinttal is lehetne emelni a béreket. Higgyék el, képviselőtársak, sokkal jobb helye lenne ennek a pénznek a dolgozók pénztárcájában, mint az önök zsebeiben!

(13.50)

Mondhatnám azt is, hogy itt lenne az idő kiüríteni az önök zsebeit, hogy legyen miből béreket emelni. Itt lenne az idő bevezetni a Mészáros-adót, hogy igenis különadót fizessenek mindazok, akik az elmúlt években kormányzati hátszéllel lettek gazdagok.

Ezen a ponton mégiscsak meg kell állni egy pillanatra. Az mégiscsak a pofátlanság netovábbja, hogy a Gazdasági bizottság fideszes többsége arra hivatkozva szavazta le a Mészáros-adó bevezetését, hogy Mészáros Lőrincék megadóztatása sajnos alaptörvény-ellenes, úgyhogy ez most momentán nem lehetséges. Képviselőtársak, mi ez a kishitűség?!

Ebben az országban eddig minden lehetséges volt, amit önök elterveztek. Ha akarták, elvehették az ellenzéki önkormányzatok pénzt, államosíthattak magáncégeket, zárt ajtók mögött osztogathatták egymásnak a kaszinókat, rátehették a kezüket a Balatonra. Most meg hirtelen van valami, ami nem lehetséges, sőt alaptörvény-ellenes? És egészen véletlenül ez a valami pont Mészáros Lőrincék megadóztatása? Hát, nem az volt az alaptörvény-ellenes, ahogy ezek a gazfickók meggazdagodtak? Nem az volt az alaptörvény-ellenes, hogy ezek az emberek valódi verseny nélkül, haveri alapon lettek közpénzből milliárdosok? Most meg, amikor mi vissza akarunk venni valamit ebből a közpénzből, hogy adjunk a köznek, hogy legyen miből béreket emelni Nógrádtól Borsodon át Somogyig, és még sorolhatnám, akkor önök azt mondják, hogy ez alaptörvény-ellenes és nem lehetséges? (Dr. Hoppál Péter: Demagógia!)

Gondolják már ezt újra, képviselőtársak! Mert ha egyszer ebben az országban a magyar vidék megmozdul, akkor, higgyék el nekem, nem lesz az az

Alaptörvény, amely megmenthetné önöket a bukástól! (Taps és közbeszólások a Jobbik padsoraiból: *Úgy van! - Dr. Hoppál Péter: Mint Kun Béla! Kun Béla is ezt mondta! - Z. Kárpát Dániel: Nem nálunk vannak a III/II-esek, hiába magyarázol!*)

ELNÖK: Orbán Balázs államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, hallotta-e ön a legújabb népi bölcsességet, ez a következőképpen szól: két ok miatt gyengül a Jobbik, az egyik a távozók, a másik a maradók. (Derűltég a kormánypárti padsorokból - *Jakab Péter: És a fizetések?*) De most beszéljünk a távozókról (*Jakab Péter: Beszéljünk a fizetésekről!*), hogy miért távoznak! (Z. Kárpát Dániel: *Ezt te írtad vagy tanácsolták neked?*) Ha jól értem, az a problémájuk (Z. Kárpát Dániel: *Ezen gondolkodtatok idáig?*), hogy hiányolják a szakmaiságot és a nemzetben való gondolkodást, mert ez két olyan téma, ami az új idők Jobbikában nem fér el, és teljesen egyértelműen látszik ez az irányvonal, tekintettel arra, hogy önök szövetségben repülnek a balliberális oldallal, akinek már egyszer volt alkalma válságkezelés kapcsán kormányzati teljesítményt leadni. (Dr. Brenner Koloman: *Orbán Viktor a Liberális Internacionálé elnöke volt. Erről beszélj!*)

Ez a következőképpen nézett ki, és mind érintette azoknak az embereknek is az ügyét, akiket ön a Ház elé hozott. Megszüntették akkor az önök szövetségei a 13. havi nyugdíjat (*Derűltég a Jobbik padsoraiból. - Dr. Brenner Koloman: Bohóc! Ül le! - Z. Kárpát Dániel: Miért nem a kérdésre válaszolsz?*), csökkentették a gyes időtartamát, az áfa általános kulcsát 5 százalékponttal emelték, bevonták az adózásba a családi pótlékot, megemelték a nyugdíjkorhatárt, csökkentették a táppénzt, elvettek egyhavi bért a közszférából (*Dr. Gyüre Csaba: Mi?!*), ingatlanadót akartak bevezetni (Z. Kárpát Dániel: *Tényleg beteg vagy!*), és emellett IMF-gigahittel adósították el az országot. Tehát azon kormányzás ideje alatt (*Taps a Jobbik padsoraiból. - Jakab Péter: Úgyes vagy!*), akikkel önök szövetségbe tömörültek... A taps önöknek szól, gratulálok! Ugyanis ezek azok az intézkedések (Z. Kárpát Dániel: *Bohóc vagy, egyszerűen bohóc!*), amelyeket az a kormány hozott meg, akikkel önök szövetségbe tömörültek, azok közül az emberek közül pedig, akiknek ön most az ügyét ide szeretne volna hozni, százezrek tengődtek segélyen, munkahelyteremtés helyett munkahelyeket szüntettek meg, és aki pedig dolgozott, azt agyonadóztatták.

Egyébként a baloldali önkormányzatok egységesen most is ugyanebben a politikában gondolkodnak, és jól láthatóan a Jobbik is ehhez szépen felzárkózott. A Jobbik vezette Ózdon óvónők bérét csökkentették (*Dr. Gyüre Csaba: A Fidesz pedig elbocsátott!*), Miskolcon az önkormányzati cégek dolgozóit csökkentették (Z. Kárpát Dániel: *Kisvárdán az 55 fölöttieket elküldték! Miről beszél?*), Hódmezővásárhelyen

pedig közalkalmazottibér-csökkenést hajtottak végre a járvány elleni védekezésre való hivatkozással. Szerintünk ez szégyen, a baloldali önkormányzatok, és ebbe beleérthető a Jobbik is (Dr. Gyüre Csaba: *Szégyen, hogy elbocsátottátok!* - Z. Kárpát Dániel: *Éljen a pártállam!*), megszorításokban gondolkodnak.

Ezzel szemben mi egyrészt a járvánnyal összefüggésben is a munkahelyek megőrzésén és új munkahelyek létesítésén gondolkodunk. (Dr. Gyüre Csaba: *Elbocsátottátok az embereket!*) Azok a gazdaságvédelmi intézkedések, amelyeket a járvány első időszakában meghoztunk (Z. Kárpát Dániel: *A multik szolgái vagytok!*), már 1,2 millió dolgozónak (Z. Kárpát Dániel: *A multik szolgái vagytok!*) segítettek. 2010 és 2020 között már 850 ezer emberrel több dolgozott Magyarországon, mint az önök szövetségese kormányzásának végén, 2010-ben. A foglalkoztatási ráta 54 százalékról 70 százalék fölé emelkedett, a munkanélküliségi ráta 12 százalékról 3,3 százalékra csökkent, és az ön által kifogásolt átlagbér-emelkedés is évente 10 százalékos volt. Ezzel szemben önök megint a baloldal válságkezelő receptjét ismételtetik. Ez valóban nem a szakmaiság csimborasszója.

Hogy mi a probléma a Jobbikkal? Ha megengedi, egy Star Wars-os példát hoznék önöknek, mert többen a frakcióban Star Wars-rajongók, ha jól tudom. Két idézetet mondanék (Z. Kárpát Dániel: *Mondjad még! Mondjad még!*), az egyiket a Jobbik alapító nyilatkozatából. „A Jobbik Magyarországért Mozgalom előtt álló elsődleges feladat a kommunisták és a velük összeforrt szélsőséges liberálisok (Dr. Brenner Koloman: *Ott ül nálatok az összes MSZMP-s és III/II-es! Az összes ott ül nálatok!*) eltávolítása a politikai hatalomból”, a mindenkori jobboldali kormány lelkiismerete kíván a Jobbik lenni. A második idézet a Star Warsból: „Az volt a dolgod, hogy elpusztítsd a sötét oldalt, nem pedig, hogy közéjük állj!” (Derűtség a Jobbik padsoraiból. - Z. Kárpát Dániel: *Ezen menyit dolgoztál?*) Obi-Wan Kenobi mondja ezt Anakin Skywalkernek. (Derűtség a kormányparti padsorokból.) Örülök, hogy önöknek a saját politikai hitvallásuk szerint is az lett volna a dolguk, hogy ellene mondjanak a liberálisoknak és a kommunistának, ne pedig, hogy közéjük álljanak. (Z. Kárpát Dániel: *Ezen sokat gondolkodtál?* - Tordai Bence: *Ti vagytok a sötét oldal!* - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: *Te vagy a sötét!*)

Az a helyzet, hogy van egy mondás, miszerint amiben mi magunk nem hiszünk, azt nem hiszik el nekünk mások sem. Ha mi magunk nem hiszünk semmiben, akkor semmiben nem fognak nekünk hinni. (Dr. Brenner Koloman: *Értjük, hogy te nem hiszel benne, de akkor miért mondd?*) Ebből érthető meg (Z. Kárpát Dániel: *Átme gyünk terápiába!*) a Jobbik immár hónapok óta tartó vesszőfutása. A Macskafogó című népszerű rajzfilm klasszikus jelenete, amikor Grabowskit üldözik autóval, és így aggódnak az üldözők: „Nem lesz ez így jó, sose érjük utol Grabowskit. Ki kéne valamit találni, mert a végén mehetünk vissza a balettbe ugrálni.” (Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: *Ez a szakmaiság csimborasszója!* - Z. Kárpát

Dániel: *A szakma csúcsa vagy! Mondták már neked?*) Bizony, ki kéne valamit találni! (Jakab Péter: *Jó mesét mondj! Jobb mesét mondj!*) 2022 nagyon közel van, s ha így folytatják, az emberek hazaküldik önöket a balettbe ugrálni. Köszönöm szépen a szót. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Most a KDNP képviselője, Juhász Hajnalka következik. Megadom a szót, képviselő asszony. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Nemzeti tragédiánk 100. évfordulója kapcsán kiemelten fontos arról beszélnünk, hogy a szomszéd-ságpolitikának milyen jelentősége van.

Azt gondolom, a szomszéd-ságpolitikának két meghatározó olyan megközelítése van, amit szeretnék hangsúlyozni, az egyik az együttműködés, a másik, amelyet a koronavírus is megmutatott nekünk, az egymásrautaltság. Ha azt nézzük, hogy a szomszéd-ságpolitikában melyek azok a nemzetközi szervezetek, amelyeknek a szomszédaink tagjai, akkor kiemelten szeretném azt hangsúlyozni, hogy biztonságpolitikai szempontból az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek valamennyi szomszédunk tagja. A NATO esetében Szerbia és Ukrajna nem, Ausztria is nemzetközi jogilag semleges. Ezek fontos irányok a jövőbeli kihívásokkal szemben.

Nagyon örülök annak, hogy múlt héten megvalósult az ukrán külügyminiszterrel való találkozója külügyminiszter úrnak. Itt kiemelten fontos, szeretném hangsúlyozni, és nagyon örülök, hogy ez szóba került a találkozó során, a kormányközi vegyes bizottságok jelentősége, az oktatáspolitikai, a gazdaságpolitikai és kisebbségvédelmi, hiszen ez a terület az, ahol egy új fejezet kezdődhet az ukrán-magyar viszonyban. Azt gondolom, mindenképpen érdemes megemlíteni a szomszéd-ságpolitika kapcsán azt, hogy a szlovák-magyar kapcsolat milyen sikertörténet. Azt gondolom, hogy az infrastrukturális beruházások, a gazdasági együttműködés egy olyan példa, amelynek kapcsán, ahogyan eddig is haladtunk, a külpolitikának továbbra is ezt az irányt kell követnie. Hadd emeljem ide a szomszéd-ságpolitika kapcsán tágabb értelemben Lengyelországot is, hiszen a lengyelek és a magyar kormány esetében nagyon hasonló a hétéves költségvetési keretről való gondolkodásunk, az Unió bővítési politikája és az illegális migráció kérdésköre is.

Azt gondolom, hogy a szomszéd-ságpolitika kapcsán beszélünk kell arról, hogy a XXI. századi kihívás azt jelenti számunkra és a szomszédaink számára, hogy meglássuk és tisztán lássuk, hogy miben vagyunk különbözőek, de miben vagyunk hasonlóak. A hasonlóságra kell építenünk ezt a fajta szomszéd-ságpolitikát. Azt gondolom, hogy Románia kapcsán kiemelten fontos azt a közép-európai együttműködést román részről is látni, amelyben megvan a magyar kormány részéről a maximális nyitottság, ahol szintén a közép-európai együttműködés fontosságát hangsúlyozzuk. Ha csak azt mondom pozitív példaként, hogy

a hivatalban lévő szlovák kormány magyarul is bemutatta a programját, vagy hogy a nemzeti oktatási törvényt és a kisebbségi jogállásról szóló törvénytervezetet készítik, ezekre mindenképpen építeni kell.

Szeretném azt is hangsúlyozni a szomszédságpolitika kacsán, hogy a múlt heti külügyminiszteri találkozó során az ukrán külügyminiszter felhozta Ukrajna esetleges európai uniós csatlakozásának kérdéskörét. Azt fontos leszögeznünk, hogy aki az Európai Unió tagja szeretne lenni, annak a leendő tagállamnak a koppenhágai kritériumokat teljesítenie kell. Ezért rendkívül fontos az a találkozó, amely a nemzeti kisebbségek nyelvi és oktatási jogai kapcsán elindult az ukrán és a magyar fél között.

(14.00)

Szeretném ideemlíteni azt a szakmai részét az Európai Unió kérdéskörének, hogy az Európai Unióról szóló szerződés, bár a kulturális sokszínűséget védi, de a nemzeti kisebbségek joga sem osztott, sem kizárólagos hatáskörében nincs az Európai Uniónak, ezért rendkívül fontos feladata van, amelyben a magyar külpolitika és a magyar kormány következetesen megjelenik: ez a polgári kezdeményezések, hiszen itt tudjuk segíteni azt a hiátust, amely az Európai Unióban jelen van.

Nagyon fontosnak tartanám még azt is megemlíteni, amit miniszterelnök úr a hétfőn mondott, hogy az államoknak van határa, a nemzeteknek nincs. A XXI. század kihívásaira a nemzeti identitás és a nemzeti önazonosság védelme a legmegfelelőbb válasz, ezért van kiemelt jelentősége a politikai nyilatkozatnak, amely a nemzeti önazonosság fontosságát emeli ki, hiszen ez mindannyiunk közös feladata, hogyan tudunk a XXI. század kihívásaira a nemzeti identitásunk megőrzésével és a nemzeti önazonosságunk megőrzésével válaszolni. Ahogy házelnök úr múlt héten az ünnepi beszéd során mondta: nem az államhatárok megváltoztatásának politikájára van szükség, hanem az állampolitikák megváltoztatására, ezért az együttműködés és az egymásra utaltság az, amelyek a közös szolidaritás alapja lehet. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Szijjártó Péter külügyminiszter úrnak. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A mi esetünkben az állam határai és a nemzet határai nem esnek egybe, ennek történelmi okai vannak, erről az elmúlt héten nagyon sokat beszéltünk itt a Ház falai között és szerte a Kárpát-medencében. Ebből fakad az, hogy mi a szomszédságpolitikánkat sokkal nagyobb körültekintéssel kell hogy összeállítsuk és végrehajtsuk, mint adott esetben más országok.

A szomszédságban elhelyezkedő országokkal való kapcsolatainkat nagymértékben befolyásolja az a tény, hogy a szomszéd országok területén nagy

magyar nemzeti közösségek élnek. És mi mindig arra törekszünk, hogy ezeket a magyar nemzeti közösségeket ne csak mi, hanem az adott ország is, amelynek területén élnek, erőforrásként kezelje. Hiszen ha nem a konfliktus, hanem az erő forrását látják a szomszédos országok is ezekben a közösségekben, akkor ennek a látásmódnak a hatása mindenképpen pozitívan csapódik le a két ország kapcsolatrendszerében, jobba teszi mindkét országot és a magyar nemzeti közösség mindennapi életét is.

Nem kell hozzá Nobel-díjas professzornak lenni, hogy az ember megértse és elmondja azt az egyszerű mondatot, mely szerint a határon túl élő magyar közösségnek sokkal jobb, ha jóban vagyunk az adott országgal, mint ha rosszban. És persze ez egyszerűnek tűnik, nevetségesen egyszerűnek is tűnhetne, de ha belegondolunk, hogy körülbelül 10-12-14 évvel ezelőtt hogyan néztek ki a kétoldalú kapcsolataink a szomszéd országokkal, és azoknak milyen hatásuk volt az adott ország területén élő magyar nemzeti közösségre, akkor mindjárt nem is tűnik ez olyan egyszerűnek, pláne nem nevetségesnek.

Azt tudjuk elmondani, tisztelt képviselő asszony, hogy Szlovákia és Szerbia vonatkozásában soha olyan jó nem volt Magyarország kapcsolata ezek az országokkal, mint jelenleg, és ebben óriási szerepe van, én azt gondolom, annak a megközelítésnek, amely úgy szól, hogy építsünk közös sikertörténeteket az élet praktikus területein. Legyen szó közlekedésről, legyen szó energetikai együttműködésről, legyen szó határon átnyúló infrastrukturális fejlesztésekről, ezek a közös sikertörténetek meg tudják alapozni azt a bizalmat, amelyre építve a nehéz kérdéseket is meg tudjuk nyitni, de úgy meg tudjuk nyitni, hogy a lezárás lehetősége is ott van a remények között.

Láthattuk, hogy Szlovákiában az újonnan hivatalba lépett kormány és személyesen a kormányfő is számos gesztust tett már most a magyar nemzeti közösség felé. Mi ezt üdvözöljük, a megválasztott új szlovák kormány és a kormányfő személyesen is számíthat Magyarországra és a magyar kormány együttműködésére, és közös érdekünk az, hogy a felvidéki magyar közösséget egy sikeres közösséggé tegyük. Szlovákia fontos partnerünk, stratégiai partnerünk, ennek jegyében ennek a hétnek a végén, pénteken Magyarországra látogat Szlovákia új kormányfője.

Szerbia vonatkozásában is a jó kapcsolatot az alapozza meg, hogy a szerb kormány is sikertörténetét szeretné alakítani a Vajdaságot, közös szerb-magyar sikertörténeté. Az ehhez adott magyar támogatásokat nem valamifajta ellenséges megnyilvánulásnak tekintik, hanem úgy tekintik, mint egy olyan támogatást, amely nemcsak a vajdasági magyar közösséget, hanem egész Szerbiát megerősíti, ezen keresztül pedig a magyar-szerb kapcsolatok vonatkozásában is a kölcsönös előnyök talajára tudunk állni.

És ha már kölcsönösségről beszélünk, nagyon fontos szempont a szomszédos országokkal való kapcsolattartásban, de összességében a magyar külpolitika vonatkozásában a kölcsönös tisztelet. Mi minden partnerünknek megadjuk a tiszteletet, de ugyanúgy

elvárjuk a tiszteletet, hogy adják meg nekünk is, hiszen mi egy ezeréves történelemmel rendelkező állam, több mint ezeréves történelemmel rendelkező nemzet vagyunk. Tehát velünk nem lehet akárhogyan beszélni.

Ukrajna vonatkozásában sajnos még nem vagyunk ott, hogy túl sok sikertörténetet tudnánk feljegyezni, de ott is beszédes az a tény, hogy az új ukrán külügyminiszter az első hivatalos látogatásának keretében látogatott el Budapestre. Reméljük, hogy azok a megállapodások, amelyek a gazdasági vegyes bizottságot, az oktatási munkacsoportot és a kisebbségvédelmi bizottságot munkára sarkallják, majd sikeresek lehetnek. Reméljük, hogy az elkövetkezendő időszakban előrelépést tudunk elérni a magyar nemzeti közösségtől elvett jogok visszaadása terén is, például egy magyar többségű, Beregszász-központú járással.

Köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a témát, köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a Fidesz frakcióvezetője, Kocsis Máté következik. Megadom a szót képviselő úrnak.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A koronavírus-járvány nem ért véget, de új szakaszába lépett a védekezés. Azt mindenki tudja, hogy a járványügyi készültségre szükség van, mert várható, nemcsak Magyarországon, hanem valószínűleg világszerte egy második hullám is.

Azt azonban kijelenthetjük, hogy Magyarország sikeresen zárta le a járvány elleni védekezés első szakaszát, ennek összegző módon három oka lehet. Az egyik, hogy az emberek fegyelmezetten betartották azokat a kéréseket, amelyeket az operatív törzs szakemberei megfogalmaztak, tartósan, hosszú időn keresztül voltak képesek arra, hogy egymásra figyelve és egymás egészségét óvva küzdjünk együtt a járvány ellen. A másik oka az lehet, hogy a járványügyi védekezésben részt vevő szakemberek kiválóan felkészültek voltak, és kiválóan álltak helyt. A harmadik oka pedig az, hogy a kormány időben hozta meg a szükséges döntéseket.

A járványnak most egy csendesebb szakasza következik, amely alkalmas arra, hogy a magyarok elmondják a véleményüket az intézkedésekről, a gazdaságról és más fontos kérdésekről. A nemzeti konzultáció egy olyan jól bevált demokratikus eszköz, amelylyel a magyar emberek kifejezhetik a véleményüket, meghozhatják azokat a döntéseket, amelyeket fontosnak tartanak ilyen kérdésekben. Ez azért is kiemelt, mert a járvány alatt megtapasztalhattuk, hogy a magyarok általában, és talán így van ez mindenhol a világon, sokkal fegyelmezettebben és együttműködőbben hajtanak végre egy-egy járvány elleni védekezésben szükséges lépést, ha azzal egyetértenek, ha annak látják értelmét. Tehát ezekre az egyetértési pontokra van szükség, ezeket kell most megtalálnunk, még akkor is, ha a baloldal a nemzeti konzultáció intézményét folyamatosan támadja.

A koronavírus nemcsak az emberek egészségét veszélyeztette és a magyar gazdaság idei növekedését fékezte le, rengeteg vállalkozás és munkahely került veszélybe, és számos szektora rogyant meg a magyar gazdaságnak. Azt azonban örömmel látjuk, hogy a kormány nem a megszorításokkal élt, hanem a munkahelyek védelmével, beruházásösztönzéssel és bértámogatással vette fel a járvány elleni küzdelemben a kesztyűt.

Ezzel szemben szükséges azért arra emlékeztetni mindenkit, hogy egy hasonló gazdasági típusú válság kezelése korábban a baloldali kormányok alatt úgy nézett ki, hogy terheket raktak az emberekre, és még csak meg sem kérdezték őket minderről. A megszorításokra építettek, és mást sem csináltak, csak a nagyobb teherviselést kérték a vállalkozásoktól és a dolgozó emberektől.

(14.10)

A baloldal Európa egyik legmagasabb adóterheivel sújtotta a vállalkozásokat, miközben hagyta, hogy a bankok és a multik kihúzzák magukat a közös teherviselés alól, és a százmilliárdos extraprofitot kivigyék az országból. Ezzel szemben most a kormány a járvány elleni védekezés kapcsán százmilliárdos nagyságrendben vont be a multi- és a pénzügyi szektort a védekezés költségeinek finanszírozásába.

Korábban a baloldali kormányok veszélyeztették a munkahelyeket, megduplázták a munkanélküliséget, nemhogy bértámogatás nem volt, de csökkentették a béreket. Ezért örülünk annak, hogy a mostani kormány más utat választott, a magyar emberek munkahelyeinek megvédését, és a magyar gazdaság eredményeinek megvédését, fenntartását tűzte ki célul.

Fontos az is, hogy megkérdezzük a magyarokat arról, hogy mit szólnak az önök szellemi vezetőjének, mecénásának új terveihez az örök érvényű kötvényekről, és azt is fontos lesz tudnunk, hogy mit szólnak a magyarok ahhoz, hogy ez olyan pénzügyi függésbe hozza és soha le nem járó adósságba taszítja az európai országokat, amit kormány még nem csinált, ilyen böszmeséget még talán senki.

Azt előre elmondjuk önöknek, hogy bármilyen nemzetközi nyomást is helyezzenek ránk, és a médián keresztül üzengessenek, semmiképpen nem fogunk ahhoz asszisztálni, hogy az országot pénzügyileg bárkinek kiszolgáltatassák. Azt is szeretnénk kiemelni, hogy önök egyszer már feladták hazánk gazdasági szuverenitását, egy csődhelyzetet állítottak elő, IMF-hittel vettek föl, amiből kinkeserves dolog volt kikészülődni is, ennek a megismétlése nem fog bizonyosan előfordulni.

De szót kell ejteni majd az idősotthonok védelméről is, tekintettel arra, hogy Magyarországon minden negyedik áldozat idősotthonban él. Szót kell ejtenünk majd a konzultációban arról is, hogy az egész világon kialakult hiány a védőfelszerelések kapcsán miként kerülhető el a jövőben. Közös feladatunk megszervezni azt, hogyan ne legyünk ennek kiszolgáltatottak.

Tehát bármilyen baloldali támadás ellenére határozottan kérünk mindenkit, hogy vegyen részt a nemzeti konzultációban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), töltse ki és küldje vissza a kérdőívet, hiszen fontos sorskérdésekről is szó lesz. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Ismét miniszter úré a szó. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, önnek igaza van, Magyarország, a magyar kormány és a magyar emberek védekezése a világjárvánnyal szemben sikeresebb volt, mint ahogy azt tapasztalhattuk számos más európai országban. Köszönettel tartozunk minden magyar embernek a fegyelmeztségért, köszönettel tartozunk az orvosoknak, a nővéreknek, a tanároknak, a rendőröknek, akik a rendkívüli mértékben váratlan és megváltozott körülmények közepette is tehetségük, tudásuk, szorgalmuk legjavát nyújtották annak érdekében, hogy ma elmondhassuk, hogy Magyarország a védekezés első fázisát sikerrel zárta.

Ugyanakkor, tisztelt képviselőtársaim, el kell mondjam önöknek azt, hogy a Egészségügyi Világszervezet főigazgatójának jelzése szerint, bár Európában a számok viszonylag jól alakulnak, globális összetételben viszont nagyon komoly aggodalomra okot adó trendeket, tendenciákat lehet megfigyelni. Az elmúlt tíz naptól kilencszer is 100 ezernél több új fertőzést jelentettek globálisan a WHO számára, tegnap 139 ezret, amely az elmúlt hetekben a legmagasabb adat. Ráadásul senki nem tud garanciát vállalni arra, hogy egy esetleges második hullám ne köszönjön be ide, Európába. Általános védettség nincsen, vakcina nincsen, ezért arra kell felkészülnünk a legrosszabb forgatókönyvek vonatkozásában, hogy a járványügyi készültséget fenn kell tartanunk. És ha ez így van, és ha továbbra is ezzel a nehéz helyzettel, ezekkel a komoly kihívásokkal kell szembenéznünk, akkor nagyon komoly szükségünk van arra, hogy olyan egyetértési pontokat hozzunk létre, amelyek mentén a védekezés következő fázisait is meg fogjuk tudni majd nyerni.

Ezért indít a kormány egy nemzeti konzultációt, mégpedig a koronavírussal, a koronavírussal szembeni védekezéssel, valamint a gazdaság újraindításával kapcsolatban, hiszen a világjárvány nemcsak a magyar emberek életét és egészségét, hanem a munkahelyeit is veszélybe sodorta. A 13 pontból álló kérdőívet ma délután fogjuk nyilvánosságra hozni a kormány hivatalos közösségi oldalán. Minden magyar állampolgár postai úton fogja megkapni a konzultációs kérdőívet, és a visszaküldés tekintetében arra kérünk mindenkit, hogy augusztus 15-éig küldje vissza számunkra a válaszokat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném önöknek elmondani, hogy a járvánnyal szembeni védekezésnek pénzügyi akadály nincs. A magyar kormány világossá tette,

hogy mindenkinek vállalnia kell a terhekből, természetesen erre vonatkozó kérdés is lesz a nemzeti konzultációban. Világossá tettük azt, hogy mi az eladósodás, a kiszolgáltatottság helyett a munkahelyekre épülő gazdaságpolitikát folytatjuk. Tájékoztatom önöket, hogy 806 magyar vállalat összesen 377 milliárd forintnyi beruházást vállalt a következő hónapokra, 377 milliárd forintnyi beruházást akkor, amikor a világgazdaságból kizárólag rossz hírek érkeznek, és ezzel a 377 milliárd forintnyi beruházással 143 618 magyar munkahelyet meg is fognak védeni.

Természetesen nemzetközi kitekintés is lesz a nemzeti konzultációban. Frakcióvezető úr utalt már rá, hogy a spekulánsok is mozgolódnak. Európában megszületett egy olyan javaslat, amely szerint örökötvényeket lehetne vásárolni, ami gyakorlatilag a soron következő valamennyi európai nemzedék eladósítását jelentené. Soros György ötlete arról szól, hogy az európai országok örökre, örökké fizessék a kamatait ennek a bizonyos örökötvénynek. Nyilvánvaló, hogy soha nem fogunk belemenni a következő nemzedékek eladósításába, a magyar embereknek erről is módjuk lesz véleményt mondani.

Mint ahogy módjuk lesz véleményt mondani a migrációval szembeni védekezés tekintetében is. Sajnos be kell látnunk, hogy a világjárvány egy újabb ösztönző tényező a világszintű migrációs folyamatok tekintetében. Egyes országok elégtelen fellépése a világjárvánnyal szemben újabb migrációs hullámokat indíthat el. Ezért a jövőben is az egészségügyi és gazdasági védekezés mellett a határvédelemnek is rendkívül fontos szerepe lesz, erről is várjuk majd a magyar emberek véleményét. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Arra kérünk mindenkit, hogy tiszteljenek meg minket a válasszal a nemzeti konzultáción. Köszönöm, hogy felvetette ezt a témát, köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti hozzászólások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, LMP; Rig Lajos, Jobbik; Varga-Damm Andrea, független; Fülöp Erik, független; Hajdu László, DK; Varga Zoltán, DK; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Burány Sándor, Párbeszéd; Csárdi Antal, LMP; Arató Gergely, DK; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Stummer János, Jobbik; Seszták Miklós, KDNP; (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Zsigmond Barna Pál, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, LMP.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Megkérem önöket, hogy nyomják meg a szavazógépüket most, és akinek nem működik a gépe, az kérem, hogy jelezze! *(Jelenlét-ellenőrzés. - Az eredményjelző táblán 161 jelenlévő jelenik meg, 38 fő nincs jelen.)* Köszönöm.

Tisztelt Ház! Most **időkeretben történő tárgyalásról** határozunk. Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el. Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány azt kezdeményezi, hogy a Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló T/10710. számú előterjesztést az Országgyűlés 30 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását is.

(14.20)

Tájékoztatatom önöket, hogy a határozati házszabály 37. § (3)-(4) bekezdése értelmében a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál nincs lehetőség az időkeretek duplázására.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 30 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 617 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 283 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 208 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 194 perc, a DK képviselőcsoportjának 152 perc, az LMP képviselőcsoportjának 131 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 125 perc, a független képviselőknek pedig 90 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

Az Európai Parlament magyarországi képviselőinek felszólalási lehetősége az általános vitában a házszabály 37. § (2) bekezdés h) pontja alapján: amennyiben a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett felszólalásra, a képviselőcsoportot megillető időkeret terhére; amennyiben közvetlenül jelentkezett, a 30 órás időkereten felül, egy független képviselőt megillető, egyenként 7 perces időkeretben.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő, szószóló felszólalására a házszabály 37. § (2) bekezdés g) pontja alapján összesen 60 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe nem számít bele.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy a T/10710. számú előterjesztést 30 órás időkeretben tárgyaljuk. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a költségvetési javaslat 30 órás időkeretben történő tárgyalását 131 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta.**

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10528. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. *(Számos képviselő elhagyni készül az üléstermet. - Zaj.)*

Tisztelt Ház! Kétperces technikai szünetet tartunk. Megkérek minden képviselőt, hogy haladéktalanul hagyja el az üléstermet, csöndben, amennyiben nem kíván a vitában részt venni. Nem úgy értettem, hogy a vitát egymás között folytassák le itt bent, hanem hogy menjenek ki. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Budai Gyulának, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BUDAI GYULA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 3-án tartott ülésén megtárgyalta a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény módosításáról szóló T/10528. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Idén februárban tárgyalta a Ház a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében benyújtott törvénytervezetet. A magyar állampolgárok és a társadalom általános igazságérzetét nagymértékben sértette az elmúlt években kialakult, börtönbiznisz néven futó, tízmilliárdos iparág. A Soros-hálózathoz köthető ügvédek közel 12 ezer kártalanítási pert indítottak a

magyar állammal szemben, amelynek következtében az állam 9 milliárd forintnyi kártalanítást volt kénytelen kifizetni a rendkívül súlyos bűncselekményeket elkövető és jogerős szabadságvesztésre ítélt bűnözőknek. A magyar emberek számára mindez egyszerűen elfogadhatatlanná vált.

Tisztelt Képviselőtársaim! A börtönbiznisz néven futó iparág egyértelműen megvalósítja a joggal való visszaélést, megkárosítja a magyar államot, rombolja az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat, és sérti az emberek igazságérzetét. Nem is olyan régen az Országgyűlés elfogadta azt a javaslatot, amely céljaként tűzte ki, hogy igyekezzik helyrebillenteni a bűncselekmények áldozataira, illetve a fogvatartottakra vonatkozó kompenzációs rendszerek között megbomlott egyensúlyt. Ez a törvény igen előremutatón kívánta felhívni a kormányt, hogy a bűncselekményből származó károk enyhítéséről szóló és a bűncselekmény áldozatainak érdekeit érvényre juttató, új szabályozási rendszert alkosson meg. Mindez korábban megtörtént.

Az elfogadott törvény kitűnően szolgálja a társadalom igazságérzetét súlyosan sértő kártalanítási perek körüli visszaélések számának csökkentését, másrészt törekszik biztosítani az áldozatok jogainak és érdekeinek hatékonyabb védelmét. Mindemellett a börtönzsúfoltsági probléma orvoslására is megfogalmaz hathatós javaslatokat.

Sajnálatos módon a koronavírus-járvánnyal összefüggésben kihirdetett vészhelyzet és az azzal összefüggő országos védekezés miatt a börtönzsúfoltsággal kapcsolatos új kártalanítási rendszer kialakítására nem volt lehetőség, ezért a korábban lefektetett határidők módosítása vált indokolttá. A kifizetések felfüggesztésének határideje, az eredeti határidő 2020. június 15-e volt. Viszont tekintettel a kialakult helyzetre a határidő 2020. december 31-éig került meghosszabbításra. A benyújtott javaslat a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló törvényben meghatározott határidőt a kártalanítási eljárásokkal érintett büntetőügyekben elbírált bűncselekmények áldozatai és hozzátartozói jogos követeléseinek minél szélesebb körben történő érvényesítésének lehetővé tétele érdekében jelen év május 15-e helyett 2020. október 31-éig meghosszabbítja.

Tisztelt Ház! A társadalom igazságérzetének helyreállítása mindannyiunk közös ügye, hiszen a polgárok túlnyomó többségének érdeke, hogy általános erkölcsi felfogása meghallgatásra kerüljön. Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatandó. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e szólni. *(Dr. Hajas Barnabás: Igen, röviden.)* Igen. Megadom a szót Hajas Barnabás államtitkár úrnak.

DR. HAJAS BARNABÁS igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bizom abban, hogy az Országgyűlés támogatni fogja a

tárgyalt törvényjavaslatot. Annyi megjegyzésem volna, hogy a bizottsági módosító javaslat a hozzátartozói, illetve sértetti, nevezzük így, áldozati igények érvényesítését tovább egyszerűsíti ezekben az ügyekben. Erre figyelemmel is kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a javaslatot és azt fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Miután az előterjesztőnek 15 perc áll rendelkezésére, ebből gyakorlatilag államtitkár úr csak fél percet használt el, az összes többi a vitában vagy a zárzó elmondására felhasználhatja.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Arató Gergely jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr! A DK időkerete 13 perc.

(14.30)

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azzal szeretném kezdeni, hogy azt hiszem, hogy nagyon kevesen vannak a magyar polgárok között vagy akár ebben a Házban, akik különösképpen aggódnának azon, hogy nem megfelelő körülmények vagy éppenséggel milyen körülmények vannak a börtönökben, és ez így van rendjén. A börtön nem nyaralóhely, ebben mindannyian egyetértünk. A büntetés-végrehajtás feladata részben a méltányos társadalmi érdekek érvényesítése és ilyen módon a bűncselekményért jogerősen és jogszerűen elítéltek megbüntetése, másrészt pedig ideális esetben a rehabilitáció előkészítése is, már ha erre van hajlandóság és mód az illető személy esetében.

Ugyanakkor az a fajta vita, amit erről itt az Országgyűlésben sokadszor folytatunk és az a fajta törvényjavaslat, amiről itt beszélünk, és amit sajnos a bizottsági módosító indítvány ugyan kicsit javít, de lényegét tekintve érintetlenül hagy, annak nincs köze a büntetés-végrehajtáshoz, nincs köze a társadalom jogos igényeihez, nincs köze a bűncselekmények megelőzéséhez, és hozzáteszem, nincs érdemben köze az áldozatok kárpótlásához sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy politikai témék. Kártérítéseket a börtönökben egy olyan jogszabály alapján hoznak, amelyet önök, a Fidesz-kormány fogadott el; egy olyan jogszabály alapján, amely abban az esetben tesz lehetővé kártérítést, ha a büntetés-végrehajtás nem képes teljesíteni az egyébként kormányrendeletben meghatározott fogvatartási körülményeket.

Nem a benapozás, a konditerem meg a szauna hiánya az, ami miatt itt kártérítést lehet megítélni, hanem azért, mert egyébként az igazságügyi miniszteri, ha jól emlékszem, de lehet, hogy kormányrendeletben kihirdetett fogvatartási feltételeket nem teljesíti a magyar büntetés-végrehajtás rendszere. Amikor ezt a jogszabályt elfogadták, akkor azt mondták, hogy néhány éven belül meg fognak épülni a szükséges börtönférőhelyek, és egyébként ezeknek

a nem különösebben kellemes, de mégiscsak az emberi méltóság minimumát biztosító körülményeknek meg fog felelni a magyar büntetőrendszer.

Önök ezt a vállalásukat nem teljesítették. Januárban úgy gondolták, hogy jó ötlet ebből politikai ügyet csinálni, ezért behozták ide egy törvényjavaslatot, ami semmi másról nem szólt, csak arról, hogy saját maguknak adtak feladatokat: egy meglehetősen szurreális törvényjavaslatban lényegében azt javasolták, hogy majd a kormány tegyen meg különböző intézkedéseket: egyrészt írjon egy törvényjavaslatot, másrészt pedig tegyen valamit a börtönzsúfoltság csökkentéséért.

Azt, hogy a másodikban a koronavírus-járvány idején nem történt semmi, mondjuk, nem lehet a kormánynak fölronni, én sem rovom föl. Teljesen érthető, hogy sokkal fontosabb dolga volt mindenkinek ebben az időszakban. De azt ne mondják nekem, hogy egy jogszabályt nem tudtak előkészíteni, hiszen éppen a múlt héten kezdtük el az igazságügyi törvények tárgyalását, arra volt energiája a kormánynak. Ha jól emlékszem, kilenc vagy tíz törvényt módosít ez a törvényjavaslat. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nyolcat. Elnézést kérek, államtitkár úr, nyolc törvényt módosít ez a törvényjavaslat. Arra volt energiája az Igazságügyi Minisztériumnak, pont erre a börtönkárpótlási jogszabályra, ennek a dolognak a rendbetételére meg nem volt ideje. *(A mikrofonja leesik.)*

Nyilván azért van most előttünk ez a törvényjavaslat, hogy erről lehessen most is beszélni, és aztán majd később, amikor... Bocsánat, elvesztettem a hangomat, de visszanyerem. Szóval, hogy lehessen róla most is beszélni, és később, amikor majd a kormány elkészíti a házi feladatot és politikailag ezt alkalmasnak látja, akkor újra lehessen róla beszélni.

Azt kell mondanom, hogy ez nem jó megoldás. Elsősorban azért nem jó, mert egyébként ezen a módon továbbra is fennmarad a jogbizonytalanság, újabb igények keletkeznek, hiszen az, hogy a kifizetéseket most nem fizetik ki, ezzel egyrészt ezek nem vesznek el a jogalapjukat, ezek ugyanúgy a bíróság által megítélt kifizetések maradnak, másrészt az ebben az időszakban keletkező új ügyek is ugyanúgy érvényesek lesznek és bíróság előtt érvényesíthetőek lesznek, tehát újabb ügyek fognak keletkezni, ugyanakkor ezek az ügyek a késedelmes kifizetés miatt el fognak menni Strasbourgba is, ott is újabb kártérítési kötelezettségek lesznek.

Ezzel a halogatással önök nem megszüntetik a börtönbizniszt, hogy ezt a kifejezést használjam, bár ez nem túlságosan szerencsés retorikai fordulat, mondjuk azt, hogy ha nem megszüntetik ezt a kárpótlási lehetőséget, hanem éppen ellenkezőleg: tágabb teret adnak neki, hosszabb időt adnak arra, hogy ez működhessen, és nagyobb kártérítési igényeket keletkeztetnek. Tehát magyarán szólva, ártanak a jogállamnak, ártanak a kiszámíthatóságnak, és közben a probléma megoldásáért nem tesznek semmit.

Egy dologban szeretném viszont kifejezni az egyetértésemet, mert ez fontos. Az áldozatok kártala-

nítása nagyon fontos cél, de erre egyébként a kormány tett egy nem minden részletében tökéletes, de irányában jó javaslatot. Ezt éppen holnap kezdjük el tárgyalni, és ezt fogjuk is támogatni, de ennek sincs köze ehhez a ma tárgyalt törvényjavaslathoz. Még egyszer mondom: sajnálatos módon a módosító indítványok nem javították érdemben a törvényjavaslat minőségét, és nem oldották meg azt, hogy ennek a törvényjavaslatnak nem jogi, igazságügyi vagy éppen igazságossági szempontjai vannak, hanem kizárólag politikai propaganda céljából készült. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Gyüre Csabának adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Először is, két kérdéssel kezdeném a felszólalásomat; egyrészt azzal, hogy ki tette lehetővé, hogy ez a börtönbiznisz Magyarországon kialakuljon? Ki tette lehetővé azt, hogy az elítéltek, a bűnözők amikor szabadulnak, akkor 4-5 millió forint összegű kártalanítással a zsebükben szabadulhassanak? Ki tette ezt lehetővé Magyarországon?

A válasz költői kérdésemre teljesen egyértelmű: a Fidesz-KDNP frakciója tette lehetővé. Ugyanis önök voltak azok, akik 2016-ban igennel szavaztak arra a kormány-előterjesztésre, Trócsányi igazságügyi miniszter előterjesztésére, hogy az a jogszabály bevezetésre kerüljön, ami Magyarországon lehetővé tette a börtönbizniszt. Ez a jogszabály volt az, amely előírta, hogy az elítélteknek, amennyiben nem megfelelő a fogvatartási körülmény, minimum 1200 forint, maximum 1600 forint összegű kártalanítás járjon naponta.

Ha ezt beszorozzuk azzal, hogy valakit 8-10 évre ítélnék el, akkor bizony itt nagyon-nagyon súlyos milliók fognak összejönni. Tehát ez az az összeg, amiért bizony önök a felelősek, hogy ezt ki kellett fizetni. Meghatározták a körülményeket is: rossz a fűtés, nincs elég meleg, ha nincs megfelelően leválasztva a WC, a mosdóhelyiség, akkor már kártalanítás jár, ha bogarak vannak, már kártalanítás jár, ha nem megfelelő a szellőzés, már kártalanítás jár.

Egyedül a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom volt az, aki már 2016-ban felhívta az önök figyelmét arra, hogy önök ezzel a törvényjavaslattal egy bizniszt, egy üzletágot fognak megnyitni Magyarországon, egy olyan üzletágot, amelyből ügyvédi irodák és az elítéltek fognak részesülni. És hogy mennyire igazunk lett, ma Budai Gyula mondta el, hogy 9 milliárd forint kártalanítási összeget fizetett ki a magyar állam, tehát ez a biznisz 9 milliárd forintról szólt. És igenis, ennek vannak felelősei!

Én nem hiszem el, hogy a Fidesz-KDNP 2016-ban nem látta, hogy ez a törvény mit, milyen okozatot fog kiváltani. Igenis önöknek is látniuk kellett, nem a Jobbik az, aki olyan kitűnő jövőbelátó, bár nyilván azok is vagyunk, de ezt is látjuk, de már 2016-ban láttuk, hogy ez milyen problémát fog okozni, és ugyanúgy felhívtuk arra is az önök figyelmét még a szava-

zást megelőzően a vezérszónokiban és a hozzászólásokban is, hogy bizony ez a társadalom igazságérzetét alapvetően sérti. Sérti, hiszen önök akkor egy olyan törvényjavaslatot fogadtak el, és egyébként semelyik ellenzéki párt ezt nem támogatta, csak a Fidesz és a KDNP fogadta el, és a Jobbik volt az, aki erre következetesen nemmel szavazott, tehát mi voltunk azok, akik láttuk, hogy ez milyen problémát fog okozni.

Mire helyezték mi akkor is a hangsúlyt? Az áldozatvédelemre. Mi azt mondtuk, hogy az áldozatok kártalanításával kellene foglalkozni, hiszen az láttuk sorozatban, hogy az áldozatok nem kapják meg a nekik járó összeget, az ő kártérítési összegükhöz nem jutnak hozzá. Tehát ez egy súlyos probléma volt, és nagy perekben is láttuk ezt, nagy ügyekben láttuk azt, hogy sajnos ez nem valósul meg, ezért már akkor is azt javasoltuk, hogy a kormány inkább ezzel foglalkozzon, ne pedig a bűnözők kártalanításával.

Aztán mire hivatkozva fogadták el önök ezt a törvényt? Arra hivatkozva fogadták el, hogy úgylis meg lesz oldva a probléma, mert gyorsan fölépítünk négyöt börtönt, és akkor már nem lesznek túlszűfoltak, hiszen akkoriban éppen 138 százalékos volt a börtönök túlszűfoltasága.

(14.40)

És ha felépül ez a négyöt börtön, elhelyezik azt a többlet ötezer rabot különböző börtönökben Magyarországon, rögtön nem lesznek túlszűfoltak a börtönök, tehát kártalanítási összeget sem kell kifizetni. Hát, önök ezt akkor ezzel indokolták, és hány büntetés-végrehajtási intézet is épült fel azóta, hölgyeim és uraim? Kérdezem, hogy hány, mert önök ígérték Ózdra, ígérték Csengerbe, Kemecsére, és még mindenhova az országba ígértettek büntetés-végrehajtási intézeteket. Hát, ezeket nem látjuk sehol, ezek nem épültek fel.

És most is van egy nagyon érdekes dolog ebben a törvényjavaslatban, ugyanis nem nyúlnak hozzá a rabok elhelyezéséhez. Hogyan fogják tudni megoldani? Marad az eredeti határidő, szeptember 30-áig meg kell oldani. Ez mit is jelent? Azt jelenti, hogy önök vállalják azt, hogy szeptember 30-áig 2500-3000 rab elhelyezését meg fogják oldani. Kérdezem: bő három és fél hónap van hátra szeptember 30-áig, fel fognak épülni ezek a büntetés-végrehajtási intézetek? Önök 2015-ben vállalták, hogy felépítik ezeket a bv-intézeteket. Nem volt rá idő, nem volt rá alkalom, nem volt rá pénz, én nem tudom, nyilván ez a kormánynak a felelőssége, de ezek nem épültek fel. Akkor most fel fogják építeni szeptember 30-áig, három és fél hónap alatt? Én ezt nehezen tudom elképzelni.

Bizony, azt mondom és azt gondolom, hogy a Fidesz-KDNP-nek, önöknek ebben a témában bizony bocsánatot kellene kérni a magyar társadalomtól; bocsánatot kellene kérni a magyar társadalomtól azért, mert 8,5-9 milliárd forintot dobtak ki önök az adófizetők pénzéből, mert ez a pénz kidobásra került és kifizetésre került az elítélteknek ahelyett, hogy ezt a problémát megoldották volna. Semmit nem tettek, ez

bizony a kormánynak a mulasztása, és ezért bizony a kormányt és a Fidesz-KDNP-frakciót bocsánatkérésnek kellene terhelnie a magyar néppel szemben. Tehát ennek a 2500-3000 főnek szeptember 30-áig meg kell oldani az elhelyezését.

Ez a törvényjavaslat, amely most előttünk van, nem ad megoldást. Nagyon kíváncsi vagyok, hogyan fogják megoldani; újra csak elodázzák a probléma megoldását. Felvettem többször: talán amnesztiát kívánnak adni ezeknek a raboknak? - kérdezem én. Hát, nagyon remélem, hogy nem fogják a magyar társadalomra rászabadítani azt a 2500-3000 elítéltet. Igenis azt mondom, hogy önök kérjenek bocsánatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Budai Gyulának adom meg a szót ismételtén, a Fidesz-frakció időkeretének a terhére.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Arató képviselőtársamnak mondanám, hogy a szeptember 30-ai időponthoz nem nyúlt hozzá a jogszabály, és ezt mondanám Gyüre Csabának is. Az ön álláspontja egy picit finomodott az általános vita lefolytatása során, mert ott határozottan kijelentette, hogy mi amnesztiával kívánjuk megoldani. *(Dr. Gyüre Csaba: Kérdeztem!)* Ugyanezt mondta egyébként a Demokratikus Koalíció is, hogy a szeptember 30-ai időpontot úgy kívánjuk megoldani, hogy amnesztiát akarunk adni több ezer embernek. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Képviselő úr, vissza lehet nézni a jegyzőkönyvet, én itt voltam hajnalban, Varga-Damm Andrea nem volt itt, tehát nem tudja, hogy miről beszélek.

Képviselő Úr! Ön most lényegében ugyanazt elmondta, amit az általános vitában, ezek ilyen üres frázisok az ön részéről, a Jobbik ugyanazt mondja. *(Z. Kárpát Dániel: Még azért megszólalhatunk?)* Képviselő úr, nagyon egyszerű a helyzet: holnap szavaz erről a parlament, kedden szavazunk róla, a baloldalnak szint kell vallani, hogy segíti vagy elutasítja a börtönbizniszt, ennyi az egész. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, ne, Gyula!)* Ennyi az egész, nem kell itt, hogy úgy mondjam, ilyen kreált téziseket felállítani, hogy a Fidesz mire készül, mire nem készül, meg hogy amnesztiát kíván hirdetni, meg nem kíván amnesztiát hirdetni. *(Z. Kárpát Dániel: Ez egy bonyolult szakmai vita, tudod?)*

Szint kell vallani önöknek, a baloldalnak, akik itt ülnek velem szemben, beleértve a Jobbikot is, hogy segítik vagy elutasítják a börtönbizniszt. Ilyen egyszerű ez a történet, nem kell itt nagyon hatalmas magasságokba önnök is fellépni. Rádásul önnök mint gyakorló jogásznak azért ezzel az amnesztiával, már elmondtam önnök hajnalban is, óvatosan kéne bánnia, mert ez egy olyan, hogy úgy mondjam, pályára viszi önöket, ami nem biztos, hogy használ a Jobbiknak; persze, azt gondolom, önöknek már teljesen mindegy. *(Arató Gergely: Minek ez a sok jogászkodás itt a parlamentben?)*

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, nagyon egyszerű a feladat, azt gondolom: holnap vagy igen, vagy nem

gombot kell nyomni. Ha nemet nyomnak, akkor az azt jelenti, hogy továbbra is támogatják azokat a baloldalhoz köthető vagy a Soros-hálózathoz tartozó ügyvédeket, akik eddig valóban több száz millió forintot kerestek a börtönbizniszből. *(Z. Kárpát Dániel: Mi nem kaptunk ösztöndíjat!)*

Azt a vitát egyébként lefolytattuk, és én most nem akarom még egyszer ezt a panelt megnyitni, hogy itt milyen körülmények voltak akkor, amikor az eredeti jogszabály megszületett. Azt gondolom, ezen már túl vagyunk, itt egy döntést kell hozni. Kíváncsi vagyok, hogy önök támogatják a börtönbiznisz felszámolását vagy nem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A következő felszólaló Volner János képviselő úr. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az álláspontom ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban egyértelmű: a börtönbiznisznek minden formáját elutasítom, jobboldali emberként egyébként nem is tehetek mást.

Fel szeretném azonban képviselőtársaim figyelmét hívni a nemzetközi környezetre: egy világméretű kampány indult el a baloldalon arra, hogy a rendszeti szerveket, az igazságszolgáltatást, a büntetvégrehajtást egyaránt a baloldali és liberális erők folyamatos támadásnak teszik ki, most éppen a rasszizmus vádjával, később mindenféle egyéb hátrányos megkülönböztetésekkel, és ezek a kampányok ismétlődnek, egyre intenzívebbé válnak. És felhívom arra is képviselőtársaim figyelmét, hogy ez a baloldali és liberális kampány olyan erősségű lett, hogy az USA több városában, Minneapolisban a legfrissebben, felvetődött a rendőrség feloszlatása és a rendőrség költségvetésének brutális megkurtítása.

Magyarországon azt láthattuk a börtönbiznisszel kapcsolatban, hogy egyértelműen a baloldalhoz és a liberálisokhoz kötődő személyek jártak el annak érdekében, hogy ügyvédi irodák több száz millió forintot kereshessenek a börtönkártérítések ügyén. Emlékeztetném képviselőtársaimat arra, hogy amikor még a Jobbik egy jobboldali párt volt, és megfogalmazta a saját választási programját, abban olyan elveket fektettünk le, mint az önfenntartó börtönök, ahol a rabok munkája biztosítja a fogva tartás költségeinek a megtérülését és visszavezetésüket a dolgozó emberek társadalmába. Én ezeket az elveket, célkitűzéseket természetesen továbbra is magaménak vallom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ismét Gyüre Csabáé a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Tisztelt Budai Gyula Képviselőtársam! Szeretnék önnel választ adni a kérdésére, hogy vajon a Jobbik elutasítja-e a börtönbiznisszt. Hát, a válaszom az, Budai Gyula, és mondom mindenkinek, képviselőtársamnak és mindenkinek, hogy a Jobbik 2016-ban, amikor ez a törvény bevezetésre került, akkor is elutasította a

börtönbiznisz lehetőségét, 2017-2018-2019-ben is elutasítottuk, és 2020-ban, amikor erről szavaztunk, akkor is elutasítottuk, és a jövőben is el fogjuk utasítani, tehát ebben teljesen egyértelmű és következetes az álláspontunk.

És akkor megkérdem, hogy mi a Fidesz álláspontja a börtönbiznisz elutasításával kapcsolatban. Megválaszolom: 2016-ban támogatta ezek szerint akkor a börtönbiznisszt a Fidesz is meg a KDNP is, sőt lehetővé tette, hogy a börtönbiznisz kialakuljon Magyarországon. Akkor megkérdem önöktől, hogy ki tartozik a Soros-hálózathoz, ki az, aki támogatja a Soros-hálózatokat, ha önök tették lehetővé, hogy önök szerint a Soros-hálózatok ebből pénzhez jussanak. Akkor önök működnek együtt a Soros-hálózatokkal. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

ELNÖK: További felszólalót nem látok. Amennyiben ez így marad, akkor megadom a szót államtitkár úrnak a zárszó elmondására.

DR. HAJAS BARNABÁS igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egyfelől továbbra is az az álláspontunk, hogy nem véletlenül nem módosul a börtönzsúfoltság megszüntetésére nyitva álló határidő, ennek megfelelően a kormány azon dolgozik, hogy a vállalt határidőben kellő számú fogvatartotti férőhely álljon rendelkezésre, ahogy ezt Budai képviselő úr is említette.

Szeretném megjegyezni, hogy úgy tűnik, valóban időgéppel van dolgunk, tekintettel arra, hogy Gyüre képviselő úr jelezte, hogy ők a jövőbe láttak. Én meg úgy érzem, mintha a 2016-os általános vitán lennénk. A 2016-os általános vita kapcsán érdemes megjegyezni, hogy ezzel a börtönökben lévő fogvatartási körülmények miatti kártalanítással kapcsolatos megoldással összefüggésben jelentősen, hangsúlyozom, több tíz milliárd forintos mértékkel kevesebbe került a magyar állam adófizetőinek a fogvatartási körülményekkel összefüggő kártalanítások megfizetése.

(14.50)

Mégpedig azért, merthogy a börtönbiznisz mint ilyen, az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt folyamatban lévő eljárásokban már megjelent. Ezért szorult rá a kormány arra, illetve fogadta el az Országgyűlés azt a megoldást, amely lehetővé tette a strasbourgi eljárásokat megelőző, illetve azokat kiváltó megoldással a kártalanítások kifizetését. Nyilvánvalóan az elmúlt időszak rávilágított arra, hogy ezt a lehetőséget szervezeten használták fel.

Szeretném megjegyezni - amint arra Arató képviselő úr is utalt -, kifejezetten a sértetti igény érvényesítése érdekében benyújtásra került egy törvényjavaslat, a T/10860. számú törvényjavaslat, amely jelentősen egyszerűbbé teszi a polgári jogi igény érvényesítését a büntetőeljárásban, és ezenkívül a büntetőeljárásban nem érvényesített igény érvényesítését is jelentősen leegyszerűsíti.

Erre figyelemmel kérem, hogy az Országgyűlés a törvényjavaslatot fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most, a vitát lezárván, szünetet rendelék el, amit 15 óra 30 percig tartunk. Akkor határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

(Szünet: 14.51 - 15.31)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm önöket. Kérem, foglalják el helyüket, hogy folytatni tudjuk munkánkat. Határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Még egyszer kérem, foglalják el helyüket.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, immár hagyományszerűen, a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik, szavazásra jogosító billentyűjét! *(Jelenlét-ellenőrzés.)*

165 jelenlévő van, 34-en vannak távol, az Országgyűlés határozatképes.

Soron következik **az Egészségügyi Világszervezet Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezménye dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló Jegyzőkönyvének kihirdetéséről** szóló T/10733. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/10733/1. számon kiigazítást nyújtott be, amely a Ház hálózatán mindenki számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10733. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és a börtönsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló 2020. évi IV. törvény módosításáról** szóló T/10528. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10528/5., összegző jelentését pedig T/10528/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10528/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 140 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, mivel a zárószavazás következik, hogy elfogadja-e a T/10528/7. számú egységes javaslatot Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 139 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) országgyűlési határozat módosításáról** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/10929. számú javaslatot a honlapon valamennyien megismerhettük.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr, ön a szó.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! 1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) országgyűlési határozat - a továbbiakban: országgyűlési határozat - 1. pontja a következők szerint módosul.

Az Országgyűlés a Honvédelmi és rendészeti bizottságba dr. Varga-Damm Andrea - független - korábban megüresedett alelnöki helyére dr. Lukács László Györgyöt - Jobbik - a bizottság alelnökévé, az Igazságügyi bizottságba dr. Varga-Damm Andreát - független -, a Kulturális bizottságba Farkas Gergely - független - korábban megüresedett tagsági helyére Szilágyi Györgyöt - Jobbik - a bizottság tagjává megválasztja, és a Külügyi bizottságban dr. Lukács László György - Jobbik - bizottsági tagsága megszűnik.

2. Az országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul. Az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba dr. Brenner Koloman - Jobbik - helyett Snieder Tamást - független -, Szilágyi György - Jobbik - helyett Farkas Gergelyt - független - a bizottság tagjává megválasztja.

3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/10929. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 159 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet.)*

(15.40)

Arra kérem a képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket. Szeretném a munkát folytatni.

Tisztelt Országgyűlés! Figyelemmel arra, hogy a Házbizottság 2020. június 4-ei ülésének jegyzőkönyve szerint a Kereszténydemokrata Néppárt és a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciói a felszólalások sorrendjéről nem tudtak megállapodni, az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 17/B. §-ában foglalt rendelkezések alapján a mai napon az Országgyűlés jegyzői sorsolással döntötték el az érintett frakciók felszólalási sorrendjét. A sorsolás eredménye alapján a következő rendes ülészak kezdetéig az interpellációk, szóbeli és azonnali kérdések elhangzása során a felszólalás sorrendjében a Jobbik képviselőcsoportja megelőzi a KDNP képviselőcsoportját. A sorsolás eredménye már a mai ülésnapon érinti az **azonnali kérdések és válaszok** elhangzásának sorrendjét. Amíg a létszámegegyezés fennáll, a felszólalások sorrendje rendes ülészakonként megcserélődik. Kérem a fentiek szíves tudomásulvételét.

Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök Úr?”

Tisztelt Frakcióvezető Úr! A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Nagy István miniszter urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Várakozom tovább türelemmel.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Csányi Tamás és Lukács László György képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mit gondol erről, Miniszter Úr?” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem Lukács László György képviselő urat az azonnali kérdést megfogalmazó képviselő urak nevében, hogy elfogadják-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): A miniszter urat megvárnám, köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatam a képviselő urakat, hogy a miniszter úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Potocskáné Kőrösi Anita, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszternek: „**Önök megkötötték, de vajon tartják?**” címmel.

Tisztelt Képviselő Asszony! A miniszter asszony távolléte miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét... (*Jelzésre:*) Nagyon szépen köszönöm. A képviselő asszony jelezte, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Alig egy hónap telt el azóta, hogy elfogadták a Balatoni Hajózási Zrt. nagy port kavart reorganizációs tervét, azonban most egy újabb fejlemény került a felszínre. Ugyanis ebben az előterjesztésben nem utaltak arra, hogy a felügyelőbizottság tárgyalta-e ezt az előterjesztést, ezt a javaslatot. Ugyanis a Ptk. Harmadik könyv 27. §-ának (1) bekezdése szerint ezeknek az előterjesztéseknek a felügyelőbizottságot meg kell járniuk, és az ottani álláspontot pedig a döntéshozó szerv elé kell terjeszteni.

Az, hogy miért teszem fel ezt a kérdést, azért van, mert Szajcz Adrián, a felügyelőbizottság akkori tagja, amikor még ez a szavazás volt, a közösségi médiában a közvéleményt arról tájékoztatta, hogy ez a felügyelőbizottságon nem ment át. Két eset lehetséges. Vagy az történt, hogy Szajcz képviselő úr, a Somogy megyei közgyűlés alelnöke, egyébként Witzmann képviselőtársam korábbi személyi asszisztense rosszul emlékszik, és a felügyelőbizottság mégis tárgyalta ezt az előterjesztést, vagy a másik eset - ami ennél sokkal rosszabb -, hogy nem járt a felügyelőbizottságon ez a reorganizációs terv. Ebben az esetben teljes mértékben azt gondoljuk, hogy a reorganizációs terv nem felel meg a hatályos jogszabályoknak, annak elfogadása törvénybe ütköző volt.

És egy különös egybeesésre hívnám fel a figyelmet: amikor a magyar állam belépett a Balatoni Hajózási Zrt. tulajdonosi körébe, akkor aláírtak egy szerződést, amelyben biztosították, hogy Siófok mint legnagyobb önkormányzat, amely tulajdonosi részese-déssel rendelkezik a cégben, egy főt az igazgatóságba, egy főt a felügyelőbizottságba delegál. Önök ezt nem engedték, kétszer is megtorpedózták.

Tisztelettel kérdezem tehát az államtitkár urat: mi az oka annak, hogy nem engedték Siófokot, hogy ezt a két helyet betöltse; továbbá mi történt a felügyelőbizottsági ülésen: valóban nem tárgyalták ezt az előterjesztést? Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszára megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A szakmailag korrekt és rövid válasz az, hogy az ön által is idézett polgári törvénykönyvnek a társaságra vonatkozó általános szabályai, valamint a gazdasági társa-

ságokra vonatkozó külön törvény speciális rendelkezései biztosítanak minoritási jogokat a kisebbségnek, tehát ha ezzel kapcsolatban vita van a társaságon belül, akkor kérem, hogy a jogszabályok alapján, aki úgy gondolja, hogy sérelmet szenvedett el, az forduljon a bírósághoz.

De az erre vonatkozó döntés elősegítése érdekében tisztelettel tájékoztatom, hogy a Magyar Turisztikai Ügynökség a BAHART többségi tulajdonosaként nem vitatja Siófok jelölési jogát a BAHART igazgatóságában, ugyanakkor Siófok város igazgatósági jelöltjei közül az egyik esetben szakmai nézetkülönbség áll fenn, míg a másik jelölt esetében az alpolgármesteri tisztséggel összeférhetetlennek tartják az igazgatósági tagságot.

A felügyelőbizottsági jelölt kinevezésével kapcsolatban egyébként nincs vita. Azt, hogy mi történt a felügyelőbizottsági ülésen, mint felügyeletet ellátó minisztérium csak akkor tudom korrekten megválaszolni, ha a kérdésének ismeretében ezt én is megkérdem a cégtől. Legközelebb szívesen visszatérek rá. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy percre Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. A választ köszönöm, és mindenképpen írásban is be fogjuk nyújtani ezt a kérdést, hiszen nem mindegy, hogy a felügyelőbizottság tárgyalta-e ezt az előterjesztést vagy nem. Természetesen ez további vizsgálatot is igényel.

Az, hogy önök egyébként vagy a Magyar Turisztikai Ügynökség szakmai kifogásokat támasztott Horváth Gyula korábbi vezérigazgató jelöltsége ellen, egész egyszerűen elképesztő. Negyven évig vezette ő ezt a társaságot, Siófok pontosan ezért szerette volna őt delegálni ebbe a testületbe, hogy egy nagyon komplex, szakmai ismeretekkel rendelkező személy valóban Siófok érdekeit nézze. Mi csak azt feltételezzük ezekkel a döntésekkel, hogy önök be akarják zárni a kapukat Siófok elől, hiszen Siófok polgármestere, Lengyel Róbert és egyébként a siófoki helyi ellenzéki pártok is maximálisan kiállnak a balatoni hajózásért, a balatoni hajósokért; ezt várjuk el önöktől is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonválaszra államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Ha már képviselőtársam szóba hozta a balatoni hajósokat s a Maharttal kapcsolatban kialakult polémiaát, engedje meg, hogy csak röviden idézzem a legilletékesebbek, a balatoni vitorlások véleményét, akik azt mondják, hogy új időszámítás kezdődhet a vitorlázásban, szép

lassan sok folyamat megérett arra, hogy gyökeres változások következzenek be. Ezek közül kiemelik a hajóhelyek hiányát, a vendéghegyek hiányát, a gyors e-hajó problémáját, az utánpótlás helyzetét és számos más olyan kérdést, amely valóban a balatoni vízi élet mindennapjait érinti.

Én úgy gondolom, hogy az ezzel kapcsolatos változások támogatása önöknek is érdekükben áll. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Hogy is van ez?**” címmel. Tisztelt képviselő úr, a miniszterelnök úr távolléte miatt a válaszára Nagy István miniszter urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. *(Dr. Szakács László: Igen, köszönöm.)* Köszönöm szépen. Jelezte képviselő úr, hogy elfogadja a válaszó személyét. Szakács László képviselő úr a szó, parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Olvashattuk a hétvégén, parázs vita volt abban, hogy most az önkormányzatokat jobban vagy kevésbé jobban finanszírozza a kormány. Erre nagyon sokféle adatot tudunk természetesen mondani, de a legbeszédesebbek nyilvánvalóan a cselekedetek. Azt már láttuk, hogy önök hogyan nem hajlandók tudomásul venni az október 13-ai önkormányzati választásokat. Hiába mondta el a miniszterelnök, hogy ő együtt kíván működni az ellenzéki vezetésű városokkal, együtt kíván működni a fővárossal is, aztán látjuk, hogy az adóbevételeiket, a saját bevételeiket hogyan szívja el a központi kormányzat, majd azt is látjuk, hogyan lehetetleníti el ezeknek az önkormányzatoknak a működését.

Itt a fővárosban például az egyik legnagyobb vita, hogy fel kell-e újítani, és hogy mikor lehet felújítani a főváros egyik szimbólumát, lehetne mondani, nemzeti szimbólumot, Széchenyi lánchídját. Erről mindenki megállapodott, hogy fel kell újítani, de önök folyamatosan dobálják körbe ennek a költségét, nem utolsósorban a fővárostól évente vonnak el annyi pénzt az adók elvonásával, a helyi adók elvonásával, amiből ezt évente meg lehetne csinálni. *(Mesterházy Attila: Szégyen!)* Ehhez képest ma Magyarországon kiemelt projekt az, hogy betonba öntsék a Ligetet, a Városligetet, kiemelt projekt az, hogy aranyárban vasútvonal épüljön Budapesttől Belgrádig, kiemelt projekt Paks, de az a híd, Széchenyi lánchídja, amelyik minden egyes Magyarországról készült fotón, képeslapon, bármin rajta van, amiről ráismernek Magyarországra, azon önök vitatkoznak a főpolgármesterrel, pedig minden mást sokkal könnyebben meg tudnak oldani.

Ezért azt kérdezem a miniszter úrtól, hogy mikor lesz ez kiemelt gazdasági cél. *(Mesterházy Attila: Úgy van! - Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Nagy István miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen a lehetőséget, igen tisztelt elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Az önkormányzatokkal történő együttműködés egy nagyon fontos kör. Nagyon veszélyes időszakon vagyunk túl, és a sikeres védekezést az tette lehetővé, hogy mindenki arányosan kivette a részét ebből, a kormányzat is, az önkormányzatok is, a civil szervezetek is, és minden jó szándékú ember hozzájárított ahhoz, hogy eredményesen tudjunk védekezni a járványveszély ellen is. Ennek köszönhető az, hogy az első küzdelmet gyakorlatilag megnyertük, és ki lehet mondani azt, hogy az első szakaszán ennek a küzdelemnek túl vagyunk, áll helyre az élet normalitása, és ezért aztán jönnek is a kérdések, hogy akkor hogyan fejlődik tovább a gazdaság, hogyan kell továbbmenni.

Az jutott eszembe, amikor mondta ezt a problémát, fölvetette a Lánchíd problémáját, és majd olvassa el, hogy a Lánchíd építésének mekkora problémája volt. Akkor is volt ellenzék, telekspekuláció, korrupció, a Jóisten tudja, micsoda vádak nem hangzottak el a Lánchíd építése kapcsán. Mily érdekes, ezek a hangok elhalkultak, sőt nem is emlékszünk rá, hogy kik mondták, csak az írás emlékszik erre. A Lánchíd áll, és ahogy ön mondta, Magyarország és Budapest egyik fő látképe és fő nevezetessége, hála istennek megvan.

A helyzet az, hogy a kormány tartja magát ahhoz, hogy mindazokat a megállapodásokat és támogatásokat, amelyek Tarlós István főpolgármester úrral megkötöttek, és megállapodtak benne, továbbra is fenn tartja. El kellene döntenie Karácsony főpolgármester úrnak, akarja, vagy nem akarja. Az, hogy ő nem megy el arra a tanácsülésre, ahol foglalkoznának ezzel a kérdéssel, az az ő problémája. El kell mennie, el kell határozni, sorrendet kell felállítania, mi fontos számára és mi nem. Ahogy ő ezt illetékesnek tartja, ahogy ezt fontosnak tartja, akkor a kormány, amit ígért, azt megfelelően hozzá is tudja tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon sok mindenre válaszolt, amit nem kérdeztem meg, de azért reagálnék rá. Sikeres volt az együttműködés, és sikeres volt a veszélyhelyzeti védekezés, amelyből mindenki kivette a részét. Amit önök elvesznek a bankoktól, azt kétszer adják vissza jövőre, és egyébként ugyanannyit vesznek el az önkormányzatoktól. Az idei évben önök elvesznek Budapeستől 60-70 milliárdot, jövőre elvesznek 130-140 milliárdot. Ezt nevezem én együttműködésnek! Legyen ez mindenkinek intó példa, aki önökkel együttműködik!

A másik: azt mondja, hogy mert nem ment el a főpolgármester, ezért nem született ebben döntés. A Liget-projektről hol egyeztettek? Itt, a parlamentben törvényt csináltak! A Citadelláról hol egyeztettek? Ott tudott a kormány magától dönteni, ott nem kellett hozzá a főpolgármester? Az nem a fővárosban van, miniszter úr? Szerintem a fővárosban van. Érdemes volna, ezekről ugyanúgy törvény szülessen, akár a Lánchídról is, mint ahogyan a Budapest-Belgrádról vagy éppen a Paks II.-ről, vagy éppen a Ligetről. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van!)* Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszter urat. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen a lehetőséget. Az önkormányzatokkal való együttműködés, és ha megnézi a költségvetés betervezett javaslatait, az a 200 milliárdos hitellehetőség, amelyet az önkormányzatok számára biztosítunk, azt teszi lehetővé, hogy magasabb forrásból gazdálkodhatnak az elkövetkező évben, mint amit az idén tettek. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Tehát ez egy lehetőség az önkormányzatok számára, és nem kell elfelejteni, hogy veszély volt, és veszély várható. Tehát mindaz, ami a költségvetés, ami most az asztalon van, az szolgálja egyrészt a gazdaság újraindítását, és szolgálja a járvány veszélyeinek, következményeinek a kivédését, hiszen készülnünk kell arra, hogy mi van, ha visszatér, hogyan tudjuk kivédeni, hogyan tudjuk a gazdaságot úgy megerősíteni, hogy megfelelő állapotban legyünk akkor, ha netán ősszel vagy a '21-es időszakban visszatér.

Tehát mindaz az áldozat, amit meghozunk, az nem hiábavaló, és én azt hiszem, az önkormányzatok ezt értik. Ha döntésképtelenség van, ha nem tudják eldönteni, hogy milyen sorrendet tegyenek, a kormány is átalakította a maga működési és prioritási sorrendjét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, pontosan azért, hogy a legfontosabbak kerülhessenek előtérbe. Ezt ajánlom Karácsony főpolgármester úrnak is. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hazugság volt minden? Hol vannak az elvileg milliós számú létező tesztek? Hol marad az emberség? Mégis odadobják az idősotthonok lakóit?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, miniszter úr távolléte miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr, elfogadom. Lassan megszokom már, hogy miniszter úr kerül engem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga Zoltán képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy gondolom, hogy van néhány alapvetés, amiben egyet tudunk érteni. Az egyik az, hogy ez a járvány sajnos még hosszú-hosszú hónapokig, talán évekig itt marad körülöttünk, a másik pedig az, hogy a járvány egyik nagy felismerése volt, a világon végigsöprő járvány egyik nagy felismerése volt az, hogy leginkább a zárt közösségekben, idősotthonokban és szociális intézményekben élők a veszélyeztetettek. Tudjuk ezt nagyon jól, hiszen sokszor beszéltünk itt mi is erről, hogy egyetlen bekerülő fertőzött több száz ott lakót is meg tud fertőzni, és ennek okán sajnos ezekben az intézményekben a legmagasabb a halálesetek száma is.

Abban már nem biztos, hogy egyetértünk, de az idősotthonokban élők az önök számára, úgy tűnik, nem mások, mint statisztikai tényezők, olyanok, akiket a Covid-járvány idején is valójában magukra hagyott a kormány, akiket legkevésbé sem tekintenek érző és hús-vér embernek, olyanoknak, akiket meg kell becsülni és meg kell védeni, hiszen ők azok, akik ezt az országot örökül hagyták nekünk, és önök azok, akik ezt az országot most tégláról téglára hordják haza.

(16.00)

Az pedig számomra egyenesen megdöbbentő, hogy a kormánypártoknak egészen addig volt fontos az idősotthonokban élők sorsa, amíg a habonyi propagandamédia látványos vágóképeket tudott készíteni száguldó mentőautókról, a tiszti főorvosnőről, talpig védőruhába öltözött ápolókról vagy pedig kétségbeesett arcú idős, beteg emberekről. Viszont amikor arról van szó, hogy minden idős- és szociális otthonban biztosítani kell a folyamatos koronavírus-tesztelést, arra a kormány és a kormánypárt válasza cinikusan nem más, csak az, hogy nem szükséges még mindig szűrni az idősotthonokban élőket.

Államtitkár úr, hát eddig tartottak a szólamok? Hol vannak a naponta megénekelt, elvileg milliószámra létező tesztek? Mivel spórolnak? Miért spórolnak? Vége a propagandakampányuknak, és most oda-dobják, feláldozzák az idősotthonokban élőket néhány millió forintért, miközben a kormányfő veje és csókosai milliárdos kormányzati támogatásoktól híznak továbbra is? Mikor kezdik el végre folyamatosan szűrni az idős- és szociális otthonokban élőket? Köszönöm szépen, várom őszinte, beismerő válaszát. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Engedje meg, képviselő úr, hogy pár ténytet mondjak az ön felszólalására válaszként. Nyilvánvalóan minden

kormány beterjeszti a költségvetését, és abból kiszűrhető, hogy kiról mennyire szeretne gondoskodni. Az önök által beterjesztett utolsó költségvetésben szociális és jóléti intézményi szolgáltatásokra 325 milliárd forint szerepelt. A most benyújtott költségvetésben nem 325, hanem 776 milliárd forint szerepel ugyan ezen a soron. Ez azt jelenti, hogy nagyobb a növekmény az elmúlt években, 451 milliárd forint, mint amennyit önök erre eredetileg szántak, 325 milliárd forintot. 139 százalékkal, tehát 239 százalékra emelkedett a szociális célokra fordított kiadás. Azért olyan ideges ön, tisztelt képviselő úr, amikor felszólal, mert nincs olyan tény, amely az önök állításait alátámasztaná, főleg nem költségvetési szám. Azért is ilyen alacsony ez az összeg, hiszen önök csökkentették mind a normatív támogatásokat, mind az itt dolgozók bérét, elvettek egyhavi bért a szociális szférában dolgozóktól. Ezzel szemben mi az ideai esztendőben 14 százalékos béremeléssel indítottunk visszamenőlegesen januártól a szociális szférában.

A védekezés során, bár a szociális intézményeknek csak a töredék része állami működtetésű, de 16,5 millió sebészeti szájmaszkot, 4,1 millió pár gumikesztyűt, 50 ezer liter kézfertőtlenítőt, 75 ezer liter felületfertőtlenítőt, 66 ezer darab köpenyt és sok egyéb más védőfelszerelést adtunk; túl azon, hogy a legkorábbi időponttól kezdve látogatási tilalmat, majd felvételi zárlatot is elrendelt a tiszti főorvos, pontosan azért, hogy ne legyen probléma a szociális intézményekben, és ha mégis van, akkor az minél kisebb legyen.

A szűrés is folyik egy prioritási sorrend szerint. Először a nagyobb és olyan intézményeket vizsgálják át, ahol már volt több fertőzött, utána ott, ahol egy fertőzöttről volt szó, és végül a kisebb intézmények kerülnek sorra, ahol nem volt fertőzött. A tesztelésről a WHO magyarországi irodavezetője mondta azt, ellentétben önnel, ő nyugodtan és higgadtan, míg ön feldúltan... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* - amit majd a következő egy percben fogok ismertetni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Varga Zoltán képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Érdeklődve várom a második egy percét, hogy miért is vagyok én feldúlt. Én annyit tudok önnek mondani, hogy önnel ellentétben, aki milliárdokról beszél, én csak néhány tízmillió forintot kérek. És egy dátumot szerettem volna hallani, például azt, hogy holnap elkezdjük folyamatosan szűrni az idősotthonban élő beteg, idős embereket. De ezt nem hallottuk. Azt viszont tudjuk nagyon jól, hogy az ön főnöke éppen most látogatta meg Alekszandr Lukasenkót, és vitt neki 165 millió forintot csupán azért, hogy megengedje a diktátor haverja, hogy megkoszorúzhasson végre egy kommunista emlékművet, hogy megengedje a haverja, hogy kezet tudjanak fogni.

Ennek a pénznek jobb helye is lenne itthon, tisztelt államtitkár úr, például a mi idős, beteg embereinknél, akik most szociális otthonokban várják kétségbeesetten, hogy mikor fog ön egy dátumot mondani, hogy mikor kezdenek valóban és komolyan foglalkozni azzal, hogy ezeket az embereket megvédjük. Sajnos ez a dátum hiányzik. Bízom benne, hogy a következő egy percben el fog hangzani ez a dátum is. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Május 5-ei az a körlevél, amelyben a tisztí főorvos asszony elrendelte, hogy azon sorrend mentén, amit az előbb ismertettem önnek, elkezdjék a teszteléseket ezekben az intézményekben.

6 milliárd forint az az összeg, amit idén a kormány a fővárosi idősotthonok fenntartására ad a Fővárosi Önkormányzatnak, és ezt úgy sikerült felhasználnia a Fővárosi Önkormányzatnak, hogy a fertőzöttek több mint fele fővárosi fenntartású idősotthonokban él, és az elhunytak háromnegyede is fővárosi intézményekből került ki. Ebből látszódik, hogy nem lépett megfelelő időben a főváros mint fenntartó, és utólag próbálja magyarázni a bizonyítványát, szemben azzal, ami Magyarországról általánosságban elmondható, hogy az egyik legsikeresebben védekező ország az európai országok között. Budapestnél viszont rosszabb eredményt talán csak öt főváros tud Európában felmutatni.

Amit tehát a WHO mondott: az eredmények azt mutatják, hogy a hatóságok teszik a dolgukat, képesek észlelni az új eseteket, és tesztet végeznek, ha szükséges; és elmondja, hogy a WHO ajánlásához képest még nagyobb arányban is végzik ezeket a teszteket a magyar hatóságok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Ki vállalja a felelősséget Miniszterelnök úr?” címmel. A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Nagy István miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem frakcióvezető urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr, megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, frakcióvezető úr, és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a második **szor** **következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Meddig még?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr a távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

UNGÁR PÉTER (LMP): Megvárom a miniszter urat.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Miniszter úrnak a második **szor** **következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök kabinetfőnökének: „**Kiket támogatnak?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Dömötör Csaba államtitkár urat kérte fel. Tisztelettel kérdezem önt - miközben szívből gratulálok, hogy itt van a Házban *(Taps. - Demeter Márta: Köszönöm.)* -, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elfogadom a válaszadó személyét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, a kedves szavakat is. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha az önök által naponta gyakorolt, mondhatjuk úgy, hogy szómágiának valóban hatása lenne a valóságra, akkor most ott tartanánk, hogy Európában a magyar kis- és közepes vállalkozások a leginkább jövedelmezők lennének és a legvállalóbbak. De sajnos nem így van. S ha elnézzük azokat a tízmilliárdos osztalékokat, amiket kivessznek cégekből, akkor megint nem a kis- és közepes vállalkozások örülhetnek, hanem ugyanaz a gazdasági kör, amelyet az önök politikája folyamatosan támogat.

A járvány miatt kialakult gazdasági válsághelyzetben ez pedig nem ízlésbeli kérdés, államtitkár úr, hanem nagyon is a magyar emberek százezreit érinti, az ő megélhetésükről van szó. Világosan látszik, hogy önök nem változtattak, ugyanúgy nem a magyar kis- és közepes vállalkozások támogatását tűzték ki célul. Hogy ez mennyire így van: a Magyar Turisztikai Ügynökség most 150 milliárdot oszt szét az adófizetők pénzéből, és ebből a százszobásnál nagyobb szálláshelyek és ötcsillagos vidéki szállodák összesen 85 milliárd forintot vissza nem térítendő támogatáshoz jutnak.

És nézzük meg, kik is vannak ebben a támogatotti körben! Azt tudjuk a kormány médiából, hogy oligarchák Magyarországon márpedig nincsenek, úgyhogy innentől kezdve akkor nevezhetjük őket a NER nagykutyaínak. Így például a Mészáros Lőrinc érdekltségébe tartozó 14 vidéki szálloda összesen közel 18 milliárd forintot kap, és ő az a jóember, aki áprilisban

850 alkalmazottat bocsátott el a szállodaláncától. Tehát a munkahelyteremtő kormány ennél megfelelőbb helyre talán nem is adhatná ezt a pénzt, ugye? De a Garancsi-Csányi-Hernádi trióhoz köthető CDHT Hotel Projekt Kft. is több mint 8 milliárd forint támogatást kap, mint ahogy például Tiborcz István volt üzlettársa csaknem 4 milliárd forintnyi adóforintot, illetve Szíjj Lászlónak, Mészáros Lőrinc üzlettársának a cége 8 milliárd forinthez jut hozzá.

(16.10)

Tehát újra együtt a nagy csapat! Mi lenne, ha a miniszterelnök foglalkozna üzleti ügyekkel? - ugye, azt állította, hogy nem foglalkozik. Viszont az a kérdés, hogy miért a haverok (*Az elnök csenget.*) zsebeit tömik ki ezekkel a pénzekkel, és miért nem azoknak a magyaroknak a százalereit segítik, akik munka nélkül maradtak. Várom válaszát. Köszönöm. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön felszólalásából azért kimaradt, hogy ez egy sokkal korábban elindult fejlesztési program. 2017-ben indult el, és ez a program azzal kezdődött, hogy kis vidéki panziók és száz szobánál kisebb szálláshelyek kaptak jelentős összeget fejlesztésre, ez egy összesen 300 milliárdos program, és szeretnék önnek arról beszámolni, hogy 500, minden kiragadott példa ellenére 500 megújult panzió várhatja majd a vendégeit. Jelenleg a nagy kapacitású, illetve az ötszilagos szálláshelyek fejlesztése zajlik, de előttünk van még egy szakasz, az pedig a magánszálláshelyek, kempingek és üdülőháztelkek felújítása lesz.

Bárki is kap ilyen jellegű támogatást (*Tordai Bence közbeszól.*), az alapvető elvárás változatlan: az adókat be kell fizetni (*Tordai Bence közbeszól.*), az előírásokat be kell tartani, a törvényeket ugyanígy. (*Tordai Bence közbeszól.*) Azt gondoljuk, hogy ez a szállásfejlesztési program (*Tordai Bence közbeszól.*), tisztelt képviselő úr, önnek is szívesen mondom (*Tordai Bence közbeszól.*), nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország Közép-Európa turisztikai célpontjává váljon. Minden nézetkülönbségünk ellenére abban azért bízom, hogy ön is egyetért ezzel a céllal. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Tordai Bence közbeszól.* - *Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, most megint az a helyzet, hogy magyarazzák a magyarázhatatlant: elképesztő mértékű pénzek kötnek ki a haveri cégeknél. És ha

megnézzük, hogy mi történik közben a magyarok százalereivel, a legújabb adatok alapján a válság kezdete óta 140 ezer magyar vált pluszban munkanélkülivé. Önök nem ezeket az embereket és nem a kisvállalkozásokat támogatják. És hogyha ön azt mondja, hogy az adókat be kell fizetni, akkor egy nagyon jó kezdeményezés az a törvényjavaslat, amelyet frakciónk nyújtott be, amely szerint a NER-lovagok osztalékadót kellene fizessenek. Ez, államtitkár úr, tudja, azt jelenti, hogy ha csak Mészáros Lőrinc két cége után befizetné ezt az osztalékadót, akkor körülbelül százalere munkahelyet lehetne megmenteni.

Úgyhogy, amikor ott lesz a bizottság előtt ez a törvényjavaslat, akkor önök is szavazhatnak erről, és tanúbizonyságot tehetnek arról, hogy mégis miben hisznek. Addig pedig maradnak olyan tények, mint hogy rengetegen kaptak úgy támogatást, hogy kifejezetten a haveri cégek felé koncentrálnak ez (*Az elnök csenget.*), illetve olyanok is, akik még csak most alapítottak frissen vállalkozást, és önökhöz köthetően. (*Mesterházy Attila: Úgy van!*) Köszönöm. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra illeti meg Dömötör Csaba államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Azt én nagyon jól tudom, hogy a baloldali pártok szinte kivétel nélkül emelnék az adókat, sok más adót is (*Tordai Bence közbeszól.*), például a társasági adót vagy éppen a jövedelemadót is növelnék.

Ami a munkahelyeket illeti, a munkahelyvédő bértámogatás, a munkahelyteremtő bértámogatás, a beruházási támogatás már most munkahelyek százalereinek a megtartásához jelent biztosítékot.

Visszatérve az eredetileg felvetett témára: azt azért sajnálom, hogy úgy támad egy turizmusfejlesztési programot, hogy ön is nagyon jól tudja, milyen nehéz helyzetbe került a turizmus a járvánnyal: 97 százalékkal estek vissza a bevételek és a forgalom is. Úgyhogy arra kérem önt, hogy legyen szíves, ne az alapján ítéljen meg egy ilyen támogatási programot, ne csupán az alapján, hogy a kormánytól érkezik, hanem az alapján, hogy használ-e az országnak, avagy nem (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*), ez a program pedig jól szolgálja a turizmus fejlesztését. (*Dr. Rétvári Bence: Pontosan!*) Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea képviselő asszony, frakcióvezető asszony és Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mi folyik itt?” címmel. A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Nagy István miniszter urat jogosította fel. Tisztelettel kezdem Tordai Bence képviselő urat, hogy elfogadják-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Megvárjuk Orbán Viktort. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt képviselő úr, a miniszterelnök úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ugyancsak Szabó Tímea és Tordai Bence, a Párbeszéd képviselői azok, akik azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mi folyik itt?” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem Tordai Bence képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy most is...

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Megvárjuk a miniszter urat, igen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr tehát jelzi, hogy most is személyesen a miniszter úrtól várják a választ. A miniszter úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, a Párbeszéd képviselője azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. A miniszter úr távolléte miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. *(Kocsis-Cake Olivio jelzésére:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Kocsis-Cake Olivio képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A járvány után, két hónap bezártóság után sokan a Balatonon terveznek pihenni, nyaralni, de az a kérdés, hogy milyen állapotok és főleg milyen árak fogadják majd őket ott. Egyre több önkormányzat emeli az árakat a strandokon, és szed a korábbi szabadstrandokon belépőt, mert a kormány a járványra hivatkozva elvonja a bevételeit. Fonyódon két olyan strand is van, amely tavaly még ingyenes volt, ráadásul szabadstrandi keretből tették rendbe, most belépőt szednek. Ez azért nagyon jó példa, mert a fideszes polgármester, Hidvégi József - és most tessék figyelni! - arra hivatkozva tette fizetőssé a strandot, hogy a kormány annyi pénzt szed el a járványhelyzetre hivatkozva, hogy muszáj ezt meglépni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Meddig nyomorgatják még az önkormányzatokat? Hogyan lesz így a Balaton mindenkié? Tisztelt államtitkár úr, egy négyfős családnak egy hét nyaralás utazással, szállással, étkezéssel és ezekkel a strandbelépőkkel alsó hangon 270-280 ezer forint, és akkor ebben még nincs benne egy hajótúra, semmi. A biztonsági távolságtartás miatt várhatóan gyorsan betelnek a szabadstrandok, ezért csak fizetős helyekre tudnak menni ezek az állampolgárok, hogyha fürödni akarnak.

A Párbeszéd azt javasolja, hogy ezen a nyáron - annak érdekében, hogy minél többen hozzáférjenek a Balatonhoz - támogatni, jutalmazni kell azokat az önkormányzatokat, amelyek szabadstrandot

tartanak fenn, új szabadstrandot nyitnak vagy csökkentik a belépők árát. Tisztelt államtitkár úr, hajlandó-e a kormány jutalmazni, kompenzálni azokat az önkormányzatokat, amelyek szabadstrandot nyitnak, tartanak fenn, a jegyárakat csökkentik annak érdekében, hogy a Balaton mindenkié legyen. Várom választát. *(Taps a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Tállai András államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Először is fontos azt leszögezni, hogy a vírus és járvány elleni védekezés egy igen komplex és igen költséges feladat - ugye, ezt most már kezdjük elefelejteni, miközben egyébként Magyarország egyike azon országoknak Európában, amelyek a legjobban védekeztek a járvány ellen. De miért védekezett a legjobban? Azért, mert a kormány időben intézkedett, és időben előteremtette a forrásokat.

A kormány azt is kimondta, hogy az országban mindenkinek szolidárisnak kell lennie, mindenkinek *(Tordai Bence közbeszól.)*, a kormánynak elsősorban, a vállalkozásoknak, amelyeknek sajnos a bevételeik csökken, a megrendelésük csökken, a magánembereknek is, a magánszemélyeknek is, és sajnos idetartoznak az önkormányzatok is, amelyek saját bevétellel és saját döntési jogkörrel rendelkeznek. Én tudom, hogy ez önöknek fáj, és mindenki kapcsán elismerik, hogy legyen szolidáris, és járuljon hozzá ahhoz, hogy sikeresen védekezzünk, de egyedül az önkormányzatok, azok ne, mert most éppen önök ott lettek érdekeltek.

Ami a konkrét felvetését illeti, azért azoknak az embereknek, akik eddig valamilyen strandra ingyen tudtak bejutni, az azért mindenképpen jó hír, hogy nem kell idegenforgalmi adót fizetniük *(Tordai Bence közbeszól.)*, mert az idegenforgalmi adót az állam fogja megfizetni helyettük annak az önkormányzatnak, amelynek ez a bevétele kiesik.

Ami pedig az árakat illeti, ez aztán végképp nem kormányzati kompetencia és nem kormányzati felelősség. Mindenki, aki gazdálkodik, aki strandot, fürdőt üzemeltet, maga dönti el - mert ez szabadáras -, hogy milyen áron dolgozik; olyan áron fog dolgozni, amit a piac még megenged, amit az emberek még megfognak fizetni. Az említett önkormányzat is minden bizonnyal így fog eljárni, és az összes balatoni önkormányzat is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Kocsis-Cake Olivio képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem válaszolt arra a

kérdésre, hogy hajlandóak-e kompenzálni ezeket az önkormányzatokat. Ez szerintem ösztönző lenne.

Érdekes módon a Balatonnal kapcsolatban vagy a turizmussal kapcsolatban önök a fideszes cégeknek, fideszes haveroknak nagyon komoly segítséget adtak, több tíz milliárdot kaptak a szállodáik, a jachtkikötőik ezeken a helyeken.

Ha már annyira hívei ennek a szolidaritásnak és ennek a szolidaritási adónak, akkor lenne egy javaslatom. Esetleg ezektől a cégektől, amelyeknek a bevételei itt a Balatonon meghaladják a több milliárd forintot, szedjenek be szolidaritási adót, és adják oda azoknak az önkormányzatoknak, amelyek kinyitnak szabadstrandokat vagy biztosítanak szabadstrandokat. Szerintem mindenki jobban járna, de az átlagos magyar emberek biztos, hogy jobban járnának ezzel. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Tállai András államtitkár urat is. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Tehát kompenzálás lesz, ahogy elmondtam. Nem olyan alapon, ahogy ön mondta, hanem az idegenforgalmi adó kapcsán. Tehát a kormánytól az, hogy kompenzál egy önkormányzatnak bevételkiesést, nem idegen gondolat, meg is fog történni. Egyébként, ha ön új adónemet akar bevezetni, erre megvan a joga. A parlament elé terjeszti a javaslatát, meg fogják tárgyalni a bizottságok, és el fog dőlni, hogy idejön a parlament elé, és szavazunk róla vagy nem szavazunk. Az önök pártja, a Párbeszéd egyébként is az adóemelést pártja, hiszen minden problémát úgy szeretnének megoldani, hogy valamilyen új adónemet szeretnének bevonni. *(Soltész Miklós: Így van. - Tordai Bence közbeszól.)*

A jelenlegi kormány nem emellett van, hanem amellett van, hogy az adókat csökkenteni kell, például a szociális hozzájárulási adót, ami egyébként az önkormányzatokat is ugyanúgy érinti, mint az összes magyar vállalkozást.

Egyébként pedig abban vagyunk érdekeltek, hogy a Balatonra a nyáron minél többen elmenjenek, és a magyar emberek vágnak is rá, mert egy felmérés szerint a magyar emberek 50 százaléka belföldön szeretne utazni. Reméljük, hogy ez jelentős többletet fog jelenteni a balatoni szállásadóknak is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy Csaba képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miként működnek közre a válságkezelésben az ellenzéki önkormányzatok?”** címmel.

Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr távolléte miatt válaszára Soltész Miklós államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Nagy Csaba képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Megpróbáltatásokkal teli hónapokat tudhatunk a hátunk mögött, amelyek mindnyájunktól óriási erőfeszítéseket igényeltek. Kiváló szakembereink közreműködésének és a magyar emberek fegyelmettségének köszönhetően sikeresen lezártuk a védekezés első szakaszát.

Azonban a járvány okozta gazdasági válság leküzdése érdekében nem mindegy, hogy milyen eszközökhöz nyúlunk. Míg a kormány a munkahelyek védelmét és a családok megélhetésének támogatását jelöli meg prioritásként, addig a baloldali vezetésű önkormányzatokban kirúgások, fizetéscsökkentések és megszorítások sora követi egymást. Ismerős ez mindannyiunknak, hiszen már a kormányzásuk idején is folyton megszorításokhoz nyúltak. A mostani járványban is embereket tettek az utcára, és csökkentették a fizetésüket.

Kérem, engedjék meg, hogy néhány szemléletes példát mondjak önöknek. A Niedermüller Péter vezette Erzsébetváros, miközben csökkentette a kerületi óvónők fizetését, több tízmilliós megbízásokat adott Gyurcsány Ferenc adócsalással vádolt ügyvédjének, Czeglédy Csabának. Ráadásul, miközben a kormány segíteni akarja a vállalkozásokat, ugyanez az önkormányzat utólag akarta megsarcolni a vendéglátókat. Józsefvárosban Pikó András elvette az egészségügyi dolgozók, a rendőrök és a tűzoltók lakását. Hódmezővásárhelyen Márki-Zay Péter polgármesteri fizetését változatlanul hagyták, miközben más közalkalmazottakat kirúgtak, illetve csökkentették a fizetésüket. A jobbkios vezetés alatt álló Ózdon egészen augusztus 31-éig csökkentették az óvónők fizetését. Miskolcon a baloldal a fizikai dolgozók béréből vett el; szintén a baloldali irányítású Vác pedig több munkavállaló fizetését lenullázta.

Mindezek alapján úgy vélem, hogy a magyar emberek számára a magyar kormány programja jelent megoldást: bértámogatásokat ad; a munkavállalóknak adót, járulékot csökkent; támogatja a munkahelyek megtartását, új munkahelyeket teremt. Az elhangzottakra tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy miként működnek közre a válságkezelésben az ellenzéki önkormányzatok. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Soltész Miklós államtitkár úrnak megadom a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, valóban túl vagyunk, legalábbis részben, egy olyan nehéz helyzeten, amely mind emberi megpróbáltatást, mind pedig gazdasági megpróbáltatást is hozott sok-sok embernek, a döntéshozóknak, a területeken dolgozóknak.

Egyik oldalról volt egy fantasztikus helyzet emberileg is, gazdaságilag is, a másik oldalon pedig a galádságok sokasága. És hogyha megengedi, én is néhányat azért felsorolnék.

Itt van a főpolgármestere az országnak, Karácsony Gergely. *(Derűltég és közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, többek között: Az országnak... - Az elnök csenget.)* Karácsony Gergely, miközben mások napról napra küzdöttek emberéletekért, akkor ő a fővárosi idősotthoni intézményekbe nemhogy nem tette be a lábát, hanem meg sem próbált segíteni az ott élőknek. Azért az mégsem véletlen *(Tordai Bence közbeszól.)*, hogy az idősotthonokban elhunytak számának kétharmada a fővárosi intézményekből tevődött össze. Ez mutatja, hogy ha egy tutyimutyi alak vezeti a fővárost, annak ez a következménye.

És lehet tovább sorolni. Lehet tovább sorolni azt a sok-sok esetet, amit ön is mondott, amit Niedermüller Péter tett, hogy egyik oldalról az óvónőknek csökkent a béré, a másik oldalról pedig a vállalkozásokat megnyomorítja. Miért? Mert azt gondolja, hogy ebből tudja fedezni az általa preferált ügyvédeknek és másoknak a béré. Egyébként a vállalkozások, amelyekért annyira aggódik most itt az ellenzék, azok meg tönkremennek, hacsak nem állnak ki mellettük kormánypárti képviselők, mint például Bajkai István is ebben a kerületben. Ha ő nem szólal föl, akkor ott bevezetik a napernyőadót, és nem tudom, még sok minden mást. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

Tehát azt hiszem, amit ön felsorolt, és ezt mindenki így gondolja az országban, legalábbis a nagy többség, jól mutatja azt, hogy az az anarchista baloldal, amelyik most is itt óbégát, nemhogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* nem tesz az emberekért, hanem sokkal inkább még ilyen helyzetben is sarcolni akarja őket. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak. Parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr, bár itt sok baloldali képviselőtársamnak nem tetszett az, amit ön mondott, és nyilván a kérdések sem tetszettek, ezen mi nem csodálkozunk. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból. - Dr. Budai Gyula: Nincsenek is bent!)*

De mindenképpen el szeretném mondani, hogy az elkövetkezendő napokban fogjuk tárgyalni a 2021-es költségvetését az országnak, ahol az önkormányzatok támogatása 16 százalékkal fog növekedni, 857 milliárd forintra. És ha belegondolunk abba, hogy a magyar kormányzat nemcsak az önkormányzatoknak, hanem a kis- és közepes vállalkozásoknak is számos más támogatást ad, én azt gondolom, hogy zongorázni lehet a különbséget. *(Ungár Péter jelzésére:)* Most egy képviselőtársam bekiabált, hogy miben adunk támogatást. *(Ungár Péter: Nem ezt kiabáltam be...)*

Éppen a mai nap voltam a Külügyminisztériumban, ahol a gazdaságélénkítő programot próbáltuk meg bemutatni a sajtó részére. Tájékoztatom ellenzéki képviselőtársaimat, pontos adatot szeretnék

mondani, hogy összességében 806 vállalat 948 helyszínen fog beruházást elindítani, amire az ország 377 milliárd forintot fog velük együtt költeni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválasz illeti meg Soltész Miklós államtitkár urat is. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: A baloldal hozzáállására kíváncsi leszek, hiszen valóban most fogunk egyrészt vitatkozni, másrészt utána szavazni a 2021-es költségvetésről, amely többek között nyilván tartalmazni fogja a kormányprogramnak azt a döntéssorozatát, miszerint ettől az évtől kezdve egészen '22-ig 9000 milliárdot fordítunk, a magyar GDP 20 százalékát gazdaságfejlesztési és gazdaságvédelmi programokra. Megszavazzák? Nem hiszem. Támogatják? Nem hiszem. Eddig sem csinálták.

Egyébként hogy a gazdasági hozzáállásuk ilyen, az katasztrofális, de hogy az emberi hozzáállásuk milyen, azt mi sem bizonyítja jobban, mint Arató Gergelynek az a kijelentése egy tévéműsorban, miszerint a koronavírusban elhunytak számában sajnos nem áll rosszul az ország. Azt kell mondani, hogy a jelenlegi baloldal, elég szomorú, jó a sarcolásban, jó a gúnyolódásban, az adóemelésben. Mindent elárul róluk egyrészt, hogy milyen a gondolkodásuk, milyen a cselekedetük *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* és a hozzáállásuk az emberekhez. Köszönöm szépen a felvetést. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Igen vagy nem?**” címmel.

Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr távolléte miatt válaszára Bodó Sándor államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Tisztelettel elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steinmetz Ádám képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

(16.30)

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Itt van a nyár, és ahogy Somogyországban mondják, kijött a jó idő. Ahhoz, hogy a koronavírus-válságban a magyar gazdaságot talpra tudjuk állítani, kiphent és tette kész emberekre van szükség. Ehhez

pedig minimális feltétel, hogy amikor munka után hazaindulnak, vagy a Balatonra pihenni, ne kelljen órákon át gyűrődniük a gépjárműben. De ezt nem lesz könnyű elkerülni, mert a Magyar Közút adatai szerint hamarosan napi 90 ezer autós fogja használni az M7-est, és családok ezrei indulnak el a Balatonra gyakorlatilag enni egy jó lángost, élvezni a balatoni naplementét. És erre tessék, mit látunk? Már Martonvásár közelében kilométeres dugók, se előre, se hátra. Ugye ismerős? A hátsó ülésen a kisebbik gyerek ordít, a nagyobbik gyerek pedig percenként teszi fel a kérdést: mikor érünk oda?

Tisztelt Államtitkár Úr! Évtizedek óta visszatérő probléma, hogy az M7-esen óriási dugók nehezítik meg az eljutást a Balatonra, illetőleg onnan vissza. Gyakorlatilag június elejétől augusztus végéig ez elmondható. A Budapest-Balatonlelle útvonalat nem ritkán három óra alatt lehet megtenni, holott 130-cal haladva csupán egy óráig tartana az utazás, ha lehetne haladni - de nem lehet.

Tisztelettel kérdezem ezért, hogy a közeli jövőben, a közeli hetekben milyen konkrét intézkedéseket tesznek az M7-esen kialakuló dugók megelőzése érdekében. Hajlandóak-e végre az M7-est háromsávossá bővíteni, az autópályát rendszeresen használó több százezer magyar család érdekében? Hajlandóak erre, államtitkár úr, igen vagy nem? Várjuk a választ. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Bodó Sándor államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Képviselőtársaim! Talányos volt a kérdés feltevése az ön részéről, hogy igen vagy nem. Ebbe bármit belegendolhatunk, de az, hogy önnek az a legnagyobb problémája most, ebben a helyzetben, hogy dugó van az utakon, azért ez elgondolkodtató *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem csak az övé, államtitkár úr!)* Természetesen nem csak az övé, értem én a hátsó bekiabálásokat, hiszen mindannyian közlekedünk, és ebben a helyzetben tényleg az a legfontosabb, hogy mindenki biztonságban megérkezzen, illetve hazaérkezzen. Az, hogy egy-egy útszakasznak milyen a kihasználtsága, nyilván attól is függ, hogy hova vezet, milyen látogatottsággal, milyen intenzitással bír az a vidék, de nagyon-nagyon fontos, hogy az országban ne csak a Balaton, hanem más útszakaszok is fejlődjenek, és erre jó példákat is lát.

A konkrét kérdésére vonatkozóan: amikor a felújítások, karbantartások elkezdődnek, akkor nyilvánvalóan ezeket a turisztikai időszakokat figyelemmel követik a kollégáink, és bizony abban az időszakban, amikor a legnagyobb terheltség van, akkor ezeket a munkálatokat lehetőleg nem, vagy csak olyan időpontban szabad végezni, amikor a legkevesebb kárt okoznak a közlekedésben. Természetesen erre nincs garancia, hiszen vannak olyan gyorsan kijavítandó hi-

bák, amelyek nem tűnnek halasztást. Nem tudom önnek megígérni, hogy nem lesz dugó az M7-esen a nyári időszakban, sőt azt tudom inkább, hogy lesz, lesznek, hiszen látható *(Derűtség a Jobbik és a Párbeszéd soraiból.)*, hogy most, a következő időszakban azért nagyon sok honfitársunk választja azt, hogy Magyarországon tölti el a szabadságát. Ennek nyilván egyik kedvenc helye lehet a Balaton és környezete.

Azt tudom önnek mondani, hogy ha ebben a veszélyhelyzetben talán csak annyi áldozatot kell hoznunk, hogy egy kicsit többet kell várakoznunk az utakon, ez azért ne okozzon nagy fejtörést. Közlekedjünk óvatosan, biztonsággal, mindenki érkezzen meg! Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Steinmetz Ádám képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Én nem azt vártam öntől, hogy azt ígérje meg, hogy nem lesznek dugók a jövőben az M7-esen, hanem azt, hogy tegyenek érte. Sem az idei, sem a jövő évi költségvetésben például nem látjuk a címzetten elkülönített támogatást arra, hogy ezek a fejlesztések megtörténjenek. De az értelmetlen látványberuházások helyett nem inkább az M7-es kiszélesítésére kellene költeni többek között?

De mivel úgy tűnik, hogy erre önök nem hajlandóak, ezért javaslok egy pár dolgot szakmabeliekkel egyeztetve. Időszakosan nyissuk meg a leállósávokat a forgalom előtt! Építsünk szakaszkiegészítő gyorsforgalmi utat az M6-os és az M7-es között! Tegyük biztonságosabbá a közlekedést a már meglévő Védarendszer használatával! Továbbá népszerűsítsük a tömegközlekedést is *(Taps a Jobbik és a Párbeszéd soraiból.)* a családok számára olcsóbb busz- és vonatjegyekkel!

Tisztelt Államtitkár Úr! Legyen kedves, érdemben reagáljon ezekre a javaslataimra. Őszintén megmondom, hogy tíz év után, azt gondolom, már itt lenne az ideje annak, hogy tegyenek végre valamit az M7-esen kialakuló dugók elkerülése érdekében. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a Jobbik és a Párbeszéd padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Bodó Sándor államtitkár urat is. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót. Nyilván abban nincs közöttünk vita, hogy nem feltétlenül kell gépjárművel indulni a Balatonra. De én szívesen felteszem azt a kérdést önnek, hogy vajon ön mikor ment például vonattal vagy autóbusszal. *(Dr. Brenner Koloman: Jó, hogy nem tud válaszolni! Elegáns! - Derűtség a Jobbik soraiból.)* Tehát nyilván ebben a helyzetben mérlegelnünk kell a lehetőségeket. *(Zaj. - Az elnök csengett.)*

Az, hogy a leállóság használata ön által felvetett lehetőség, én meg azt gondolom, hogy azt pontosan nem erre a célra kell használni, hiszen a KRESZ szabályai szerint is az veszélyhelyzet esetén megkülönböztetett járművek számára használható. Nem hiszem, hogy ezzel kísérletezni kellene néhány perc vagy akár egy fél óra késedelem miatt is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Juhász Hajnalka képviselő asszony, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: „**Mit tesz a Kormány az egészségesebb települési környezet megteremtéséért és a klímaváltozás hatásainak enyhítése érdekében?**” címmel. Juhász Hajnalka képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az Európai Tanács 2014 októberében fogadta el a 2021-2030-as időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretet, amellyel összhangban hazánk is kidolgozta, és 2018-ban elfogadásra került a nemzeti energiastratégia 2030 és a második nemzeti éghajlatváltozási stratégia. Ebben a dokumentumban az Országgyűlés kinyilvánította hazánk elkötelezettségét a klímavédelem mellett. A stratégiában foglalt célok végrehajtása érdekében hároméves időszakokra vonatkozó éghajlatváltozási cselekvési tervek készültek, melyek a mitigáció, a csökkentés, az adaptáció és a szemléletformálás hármas pillérére támaszkodva határozzák meg a főbb beavatkozási területeket.

A második nemzeti éghajlatváltozási stratégiában a speciális célkitűzések között szerepel a dekarbonizáció, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése. A tavaly indult országfásítási program keretében az állami erdőgazdaságok saját területeiken több mint 550 hektár új erdőt telepítenek, amihez 2 millió facsemetét és csaknem 100 tonna makkot használtak fel. Az új erdők pedig egy évtized múlva évente mintegy 8 ezer tonna szén-dioxidot kötnék meg.

A Kereszténydemokrata Néppárt elkötelezett a klímavédelem ügyének támogatása mellett. Ez egy rendkívül üdvözlendő kezdeményezés. Szeretném megkérdezni miniszter urat, hogy mit tesz a kormány az egészségesebb települési környezet megteremtéséért és a klímaváltozás hatásainak enyhítése érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Nagy István miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves képviselőtársam! Hazánk elkötelezett a klímavédelemért. Mindaz

a küzdelem, amelyet teremtett világunk fennmaradásáért teszünk, mindazért a küzdelem egy nagyon helyes tevékenység. Nagyon jól sorolta fel azokat az elhatározásainkat, amelyeket tettünk az elmúlt esztendőben is, hiszen a végleges célunk az, hogy Magyarország erdőszűrségét, fával borított területének nagyságát 22 százalékról 27 százalékra emeljük. Elkezdjük azzal, hogy az állami erdőgazdaságok az ön által is emlegetett 550 hektárt telepítették, majd hoztuk azokat a szabályokat a vidékfejlesztési programban, hogy a magánerdő-gazdálkodók is új területek fásítására tudjanak kedvezőbb támogatásokat kapni ahhoz, hogy valóban a területek nagysága nőjön.

Fontos még, hogy az erdők minőségét is tudjuk őrizni, tehát arra is külön programokat indítunk. Most a legújabb program az, hogy minél szélesebb körben kiterjesszük azt a tevékenységet, amelyet a településeink környezetéért, az éghajlatváltozás hatásainak mérsékléséért teszünk, ez pedig az, hogy mintegy 500 millió forintos kerettel településfásítási programot indítunk.

(16.40)

Ennek az a célja, hogy egyrészt legyen egy figyelemfelhívás, társadalmi szemléletformálás történésen, hiszen közterületek, óvodák, iskolaudvarok, oktatási, önkormányzati intézmények területének fásítása fog bekövetkezni 10 ezer főnél kisebb településeken. A program az önkormányzatok számára teljesen ingyenes. Ez azt jelenti, hogy 12 ezer nagy méretű, előnevelt, belterületen elültethető sorfát igényelhetnek a települések önkormányzatai, intézményei, egyházi és civil szervezetei. A 12 ezer sorfát, valamint azok szállítását a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Zrt. biztosítja majd a beérkezés sorrendjében, településenként minimum 10, maximum 36 igényelhető majd. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Juhász Hajnalka képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm miniszter úrnak a részletes választát. Azért is nagyon fontos ez az elkötelezettség, amit hallunk a faültetés és a faépítés kapcsán, hiszen múlt héten emlékeztünk meg nemzeti tragédiánkról, Trianon 100. évfordulójáról, amikor hazánk az erdőterületeinek kétharmad részét veszítette el. Ezek a célok rendkívül fontosak a nemzeti energia és az éghajlatváltozási stratégia megvalósításához. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Pontosan ilyen gondolatok mentén hívunk és várunk mindenkit, azt az erőt, amely a civil szervezetekben, önkormányzatokban

benne van, hogy vegyenek részt ebben a programban, mert nemcsak az a fontos, hogy elültessük, hanem az is fontos, hogy fenntartsuk és vigyázzunk rá. Minél több embert bevonunk ebbe a folyamatba, annál több, a környezetvédelemért, természetvédelemért elkötelezett ember lesz. Minden részletet a www.orszagfasitas.hu internetes oldalon megtalálhatnak. Biztatunk, hívunk és várunk mindenkit, hogy pályázzanak és vegyenek részt környezetünk jobbá, szebbé és élhetőbbé tételében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„A fokozódó elnyomásról”** címmel. Tisztelt képviselő asszony, a miniszter úr távolléte miatt válaszára Bodó Sándor államtitkár urat jelölte ki. *(Dr. Gurmai Zita igent int.)* A képviselő asszony jelzi nekem, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Gurmai Zita képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A dolgozó embereknek van egy széles köre, akiket a kormány rendkívül hátrányos helyzetben tart. Ők a kölcsönzött munkavállalók, akik elképesztően kiszolgáltatottak. Az első fél évben nem kötelező számukra ugyanazt a bért megfizetni, mint az ugyanabban a munkakörben foglalkoztatott többi dolgozónak. Nem jár nekik kafetéria sem, folyamatos létbizonytalanságban élnek, a kollektív szerződés nem, vagy csak korlátozottan vonatkozik rájuk, szakszervezeti tagok sem lehetnek a cégnél, ahol dolgoznak. Rövidebb felmondási idő, alacsonyabb végkielégítés jár nekik, ezért könnyebb kirúgni őket. Mivel rendszerint csak rövid ideig alkalmazzák őket, hitelt sem kaphatnak. A köztük levő számos fiatal így nem tud első otthonhoz jutni.

A kölcsönzött dolgozók létszáma tavaly már elérte a 150 ezret. Külön elkésztő, hogy a munkaerő-kölcsönzésben érintett dolgozók csaknem fele, több mint 65 ezer munkavállaló nő. Családanyákat, feleségeket tartanak ilyen kiszolgáltatott helyzetben, sokszor a leghátrányosabb térségekben. Államtitkár úr, kérem, hogy változtassunk ezen! Szüntessük meg a kölcsönzött dolgozók jogfosztását! Nem tarthatnak létbizonytalanságban édesanyákat, apákat és az általuk eltartott gyermekeket.

Ezért kérdezem öntől, szándékoznak-e lépéseket tenni azért, hogy a kölcsönzött dolgozók is ugyanolyan jogokat kapjanak, mint a többi alkalmazott. Ön szerint mi indokolja a jelenlegi hátrányos megkülönböztetésüket? Milyen adatokkal rendelkeznek? Hány kölcsönzött munkavállalót érintett a koronavírus és köztük hányan nők? Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Bodó Sándor államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő Asszony! Képviselőtársaim! Nos, valóban így van, a kölcsönzött munkavállalók esete egy speciális foglalkoztatási jogviszony, de látható, hogy van iránta érdeklődés. Van iránta érdeklődés a munkaadók részéről, a munkavállalók részéről is, bár ön ezzel bizonyára vitatkozik.

Nagyon sokan vállalják, hogy ebben a formában állnak munkába. Ennek vannak speciális okai, többnyire ezek olyan jellegűek, amelyeket csak az egyén tud, de nem szívesen hoz nyilvánosságra. Ebben a helyzetben az a rugalmasság, az a mobilitás, ami esetenként megvan részükről, nagyon nagy segítség a munkaadónak, de azt készséggel elfogadom, hogy nem a legmegfelelőbb foglalkoztatási forma ezeknek a személyeknek.

Természetesen ebben a helyzetben nagyon is mérlegelni kell, hogy hogyan és miképpen alakul az ő sorsuk, és azt tudom mondani, hogy a koronavírust megelőző időszakban, bizony, jócskán volt lehetőség, hiszen több tízezer szabad üres álláshely volt meghirdetve Magyarországon, és ezekre nem jelentkeztek. Tehát inkább vállalták a kölcsönzött munkaerőket való foglalkoztatásnak azokat a bizonyos ódiúmaid, amelyekre ön is említett, de speciálisan nem vállalták, hogy ezekre a szabad munkahelyekre jelentkezzenek.

A koronavírus-helyzet nyilván most megváltoztatta ezt a helyzetet. Elsőként talán ez az ágazat reagált leggyorsabban erre a veszélyhelyzetre, valóban látható megtorpanás volt. De az utóbbi két-három hét adataiból tisztán látszik, hogy a kölcsönzött munkaerő foglalkoztatása nő.

A kormányzati segítségről kérdezett, hogy mit és hogyan tudtunk tenni. Nos, azt tudom önnek mondani, hogy a munkahelyvédelmi bértámogatás kapcsán azokra a cégekre is kiterjesztettük ezt a támogatási lehetőséget, akik munkaerő-kölcsönzéssel foglalkoztak, vagyis így ezeknek a személyeknek is tudtunk segíteni, akikért ön is, és higgye el, a kormányzat is aggódik, és mi teszünk is érte. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Gurmai Zita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Nem nyugtatott meg a válasza, mert nem sok konkrétumot hallottam. Az önök kormánya folyton arra hivatkozik, hogy mennyire családbarát. Ön szerint családbarát dolog 150 ezre családát egzisztenciálisan kiszolgáltatottságban tartani? Családbarát cselekedet mintegy 65 ezer nőt, édesanyát megalázó létbizonytalanságra ítélni? Családbarát kormány az, amely engedi, hogy a kölcsönzött dolgozóknak visszatarthassák a bérét, vagy bármikor, egyik napról a másikra kirúghassák őket?

Írásbeli kérdésemre azt válaszolták - idézem -: „Aki a járvány okozta válság miatt elveszítette a munkáját, az legkésőbb három hónap elteltével újra munkát fog kapni.” Vegyék ezt jegyzőkönyvbe, számon

fogjuk kérni! Mindenkit, aki három hónap után sem kap munkát, akkor önhöz fogjuk küldeni. Azt javaslom, államtitkár úr, tegyen mégiscsak lépéseket ennek a helyzetnek a megváltoztatására, vagy mondja meg nyíltan, hogy magukat cseppet sem érdekli a magyar családok sorsa. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Bodó Sándor államtitkár uré a szó. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Képviselő asszony, én nem szoktam elfutni a válaszok elől, meg ha jönnek, jöjjenek is tulajdonképpen. Akinek tudunk, segítünk. Egész konkrétan azt tudom mondani ebben a helyzetben, hogy a veszélyhelyzetet követően a veszélyhelyzetből való kilábalásnak több módja van. Egyrészt vannak az állami foglalkoztatásba bekapcsolható személyek. Ön ezt olykor egy kézlegyintéssel elintézte, pedig higgye el, hogy az állami vállalatoknál, bizony, nagyon nagy igény van arra, hogy munkavállalók jelentkezzenek. Aztán volt nyilván arra is lehetőség, hogy a cégek, akiket támogatni tudunk munkahelyteremtő támogatással, foglalkoztassanak.

Azt hiszem, az igencsak végső eset, és ebben egyetértünk, hogy valaki a közfoglalkoztatás után, ha már dolgozott a versenyszférában. Tehát azt mondani, hogy nem foglalkozunk ezekkel az emberekkel, azt gondolom, valótlan dolog. Tesszük a dolgunkat, nyilván az ország gazdasági helyzetének, lehetőségeinek függvényében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bósz Anett képviselő asszony, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: „**Milyen jövőt szán a kormány a magyar génbankoknak?**” címmel. Bósz Anett képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A XXI. század globális folyamatai számos jó folyamatot teremtettek, azonban nagyon sok olyan folyamat is elindult, amelynek kárvallottja lett a társadalom, illetve a természet, az élővilág. Azt gondolom, közös felelősségünk az, hogy keressük a megoldásokat arra, hogy hogyan tudjuk harmonizálni a gazdasági növekedést, a fenntartható fejlődést, illetve a természet megőrzését. Azt is gondolom, hogy felkészülten kell várni olyan természeti katasztrófákat, amelyekről még nem tudjuk, hogy bekövetkeznek, de a génbankok jelentősen segíthetnek bennünket abban, hogy adott esetben egész fajokat, legyenek azok állatfajok, növényfajok, újra tudjunk telepíteni hazánkban. Szerintem ebben nincs köztünk vita.

Az elmúlt időszak hazai folyamatai sajnos azt mutatják, hogy a jövőre való felkészülésünk mind a természet-, mind a környezetvédelem tekintetében elmaradt a nyugat-európai társak felkészültségétől, és

én azt gondolom, hogy ez mind gazdasági, mind társadalmi értelemben következményekkel fog járni. Azonban előremutatónak tartom azt, hogy hazánkban létezik stratégiája a génmegőrzési intézmények támogatására. Rendkívül fontos lenne az, hogy a támogatás, illetve a stratégia mellett figyelmet fordítsanak arra, hogy a génbankok szomszédságában létesülő ipari parkok a lehető legkevesebb vagy ideális világban ne lehessenek hatással ezekre a génbankokra, és ne rombolják ezeket a természeti környezeteket, amelyekben léteznek.

(16.50)

Nagyon fontos az, hogy a piaci alapon teremtett új vállalkozások, illetve az új munkahelyek hazánk válságból való kilábalását segítik elő. Tehát ebben sincs köztünk vita. De ezt a két célt kellene harmonizálnunk, ezért tisztelettel kérdezem a miniszter urat, hogy milyen jövőt szán a kormány a Kertészeti Szaporítóanyag Nonprofit Kft. által fenntartott és üzemeltetett magyar gyümölcsfagénbankoknak. Köszönöm. *(Taps az LMP, MSZP, DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Nagy István miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Asszony! Azt kell mondjam, egyetérték önnel, és ez egy jó érzés. Egyetérthetünk. A génbankoknak óriási szerepe van a mai világban. Fogalmazhatnék úgy is, amiért sokszor kikapunk, hogy a magyar mezőgazdaságnak pont a génbankok a válaszai a nemzetközi GMO-s lobbik tevékenységére. Hiszen nekünk az egy végtelenül nagy érték, amely évszázadok, ezer év alatt kialakult, röghöz kötött változatok különböző növényfajtáinknál itt van nálunk. Magyarország a világon a hatodik legnagyobb génbankkal rendelkezik, tehát olyan fokú érték, amely kellő választ tud adni az éghajlatváltozásra. Nekünk az a dolgunk, hogy megtaláljuk az adott tájfaját, az adott kialakult struktúrát ezekben a génbankokban a különböző időjárási viszonyokra adott válaszul. És azt kell mondjam önnek, hogy mi rendelkezünk ezzel a képességgel.

Nem véletlenül alakítottuk át és készítettük el a génmegőrzési stratégiát: összevontuk a Haszonállat-génmegőrzési Központot és a Nödiket, tehát a növényi génmegőrző központot, és létrejött egy olyan diverzitásközpont, amellyel pontosan jelezni is kívántuk azt, hogy mennyire fontos ágazat ez. 12,3 milliárd forintot rendeltünk hozzá, hogy ezt a programot végre tudjuk hajtani. Tehát kiemelt szerep van.

És amikor gyümölcsfákról beszélünk - ha van, ami kifejezetten hosszú nemesítési időt hoz magával, kifejezetten nagy érték; emlékezzen néhány programunkra, a „templomkerteknél mentsünk meg egy-egy udvart” programok. Mind-mind azt a gyümölcsészet hoztuk elő, amelyek génbankjainkban ott vannak,

és hála istennek, olyan nagyszerű emberek élnek még, akik ezt fölfedezték. Göcsejben a különböző körtefajtákat telepítik, őrzik, továbbadják számunkra, mindmind olyan érték. És azt hiszem, hogy az a 12,3 milliárdos program is, a génmegőrzési stratégia pontosan azt segíti elő, hogy ez a jövőben is meghatározó értéket képviseljen Magyarország érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Bósz Anett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm miniszter úr részletes és szakmai választát. Én ennek rendkívüli módon örülök. Mondok egy egészen konkrét példát, mert látom azt, és nagy örömmel veszem, hogy sok mindenben egyetértünk. Arra vonatkozna a kérdésem, hogy például az érdi Elvira-major gyakorlatilag Európa legnagyobb csonthéjas gyümölcsös génbankja, amelyre méltán vagyunk büszkék, de ez nem elég, a NIPÜF Zrt. kezelésében, az Elvira-major közvetlen tőzsomszédságában álló ipari beruházási terület fontos, hogy olyan módon legyen felhasználva, hogy egy olyan ipar települjön oda, amely nem jelent veszélyt az ott jelen lévő génbankra.

Sőt, ennél tovább megyek, fontos lenne az, hogy minden génbanknál valamifajta kettős célharmonizáció menjen végbe, mint ahogy az eredeti felszólalásomban már elmondtam, hogy a gazdasági növekedés, illetve a génbankok megőrzését együttesen lehessen megvalósítani. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az LMP, az MSZP, a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzás illeti meg Nagy István miniszter urat is. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Azt kell mondjam önnek, hogy az a szakmai munka, ami Érden folyik Apostol János vezetésével, olyan érték, amelyre mindnyájan büszkék vagyunk. Többször elhangzott különböző vitákban is és különböző fórumokon ennek az egészsnek a védelme. Az az antagonista küzdelem, hogy Érd város ipari parkot szeretne fejleszteni, mi pedig szeretnénk megőrizni a génbankot, és nem szeretnénk, ha ez a rovására menne.

Azt kell mondjam önnek: semmilyen ok nem lehet, amely veszélyeztetni a génbanki területet és a génbanki állományunkat. Az a nemesítő központ, ami ott van, oly értéket képvisel, annyira tartozik, olyan szervesen tartozik a magyar kutatás részéhez, hogy nem lehet egy jottányit sem, egy centet sem engedni belőle. Megértjük Érd város szorult helyzetét, hogy szeretne bővülni, de nem a génmegőrző központ felé kell ezt a bővülést tennie. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi lesz a mindennapi hősökkel?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Nagy István miniszter urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen várja a választ. *(Ungár Péter: Elfogadom.)* Hallhattuk, hogy képviselő úr elfogadta a válaszadó személyét. Ungár Péter képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Minisztertársa, Kásler Miklós azzal az indoklással mondta el, vagy úgy indokolta meg, hogy miért nem kapnak a szociális dolgozók egyszeri 500 ezer forintos bérkiegészítést az egészségügyi dolgozókhoz hasonlóan, hogy azért nem kapják meg - ez egy idézet - a bérkiegészítést, „mert az intézményeik önkormányzati, civil vagy egyházi fenntartásúak”. Az a helyzet, hogy a szociális ügyekért is felelős miniszter nem tudja azt, úgy látszik, hogy állami fenntartású idősothtonok is vannak.

Tehát szeretném azzal kezdeni, hogy ha ilyen bakit követett volna el egy ellenzéki politikus városvezető, akkor már nem hallanánk semmi mást azon kívül, hogy Dömötör Csaba alkalmatlanozza folyamatosan.

Ez jelenleg a szociális ügyekért is felelős miniszter, egy olyan ember, aki nem tudja, hogy állami fenntartásban is vannak idősothtonok.

Az a helyzet, hogy látszik az önök politikáján az, hogy elfelejtették, hogy vannak állami fenntartásban idősothtonok, hiszen az elmúlt kilenc évben 0, azaz nulla darab új ágy jött létre idősothtonban állami fenntartásban.

De arra szeretném kérni, miniszter úr, hogy miután minisztertársa, aki ezért felel, nem tudta tényyszerűen megindokolni, hogy miért nem kapnak 500 ezer forintos bérkiegészítést a szociális szektorban dolgozók, amikor az a két feltétel, ami az egészségügyi dolgozóknál is értelemszerűen indokoltá teszi ezt a bérkiegészítést, tehát hogy túlóráltak, illetve hogy járványveszélynek voltak kitéve, próbáljon meg egy épeszű érvet elmondani azért, hogy miért nem jár a szociális szektorban dolgozóknak, házi segítségnyújtásban, gyermekvédelemben dolgozóknak, fogyatékos bentlakásos intézményben vagy idősothtonban dolgozóknak ez az egyszeri 500 ezer forintos bérkiegészítés!

Mondjon egy érvet, ne egy politikai panelt, ne valami mondatot arról, hogy miért támadnak három hónapja ebből pártpolitikai programot csinálva egy idősothton! Ahelyett mondják el azt, hogy miért nem fizetik meg ezeket a mindennapi hősöket! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Nagy István miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! A mindennapi hősök tevékenysége végtelenül fontos. Hiszen az, hogy én ma itt fel tudok állni, és azt tudom önnek jelenteni, és azt tapasztalhatja ön is a környezetében, hogy a járvány elleni küzdelem első szakasza sikeres volt, az ennek köszönhető. Azoknak az embereknek, akik megkérdezték a szomszédot, hogy hozhatok-e neked valamit a boltból, vagy hogy miben segíthetek, itt eredt a kulcsa a sikernek. És valóban kiemelt tevékenysége van a szociális intézményekben dolgozóknak is. Hiszen elesett, idős embereket ápolnak, veszélynek kitéve magukat úgy, hogy az rendben legyen, és minél kevesebb veszteséggel meg lehessen oldani, minél nagyobb biztonságot lehessen nyújtani az ott lévő embereknek, rászorult embertársainknak. Végtelenül fontos az, hogy ezt kimondjuk, és megköszönjük nekik akár csak szóban is.

Azt tudom önnek jelezni, hogy a kormány nem foglalkozott ezzel a kérdéssel, a kormány előtt áll ennek a kérdésnek az eldöntése, és amint a kormány ezt eldönti, akkor nyilván erről ön is értesülni fog. Köszönöm szépen kérdését.

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Ungár Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen az EMMI-től szokatlan szakmai választ. Az a helyzet, hogy ugyanakkor június van, július elején fogják az ígéret szerint ezt az egyszeri 500 ezer forintot kifizetni. Tehát jó lenne ezt a tudást a lehető leghamarabb megszerezni, hiszen ez előbb-utóbb ott lesz, vagy nem lesz ott ezeknek a mindennapi hősöknek a számláján július elején. Márpedig a köszönet nagyon jó dolog, csak a köszönettel nem lehet a rezsit kifizetni, ez a baj.

Tehát az a helyzet, hogy az 500 ezer forint nem egy olyan dolog, ami megterhelné a költségvetést annyira, miniszter úr. Úgyhogy kérem, kormányülésen legközelebb képviselje ezt. 42 milliárd forint körülbelül az, amit ez az egyszeri 500 ezer forint jelentene a szociális dolgozóknak. Én nem fogom elkezdni összehasonlítani a költségvetés különböző tételeivel a 42 milliárd forintot, mert ön is próbált, hogy mondjam, higgadtan fogalmazni, de higgye el, hogy belefér ez a büdzsébe, megérdemlik ezek az emberek, és nem tudtak eddig egy épeszű érvet mondani, hogy miért nem kapják meg. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Nagy István miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Mert amikor a kormány döntött erről a juttatásról,

akkor bizony az egészségügyi dolgozók voltak a frontvonalban, minden hír róluk szólt, minden szem rájuk vetült, és nekik kellett megfogalmaznunk azt az üzenetet, hogy tartsanak ki, tegyék a dolgukat, és majd elszámolunk a végén, és most történik az egészségügyi dolgozókkal az elszámolás. Ez történt, ezért van ez a sorrend.

Azt kell mondjam önnek, szerintem az, hogy Magyarország a nagyon sok kritikával szemben, amikor az egészségügy helyzetét, állapotát sokszor érik kritikák, mégiscsak kiválóan teljesített. Tehát az a sokat bírált rendszer mégiscsak helyt tudott állni, és ott azoknak az egyes, egyedi embereknek az akarata, ereje, tudása volt az, amely ezt tette. Ők voltak előtérben, rájuk irányult a figyelem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, az összes többi szolgálat majd ezután következik, ennek a megvizsgálása és eldöntése. Köszönöm kérdésének fölvetését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Mi folyik itt?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jogosította fel. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét, Tordai Bence képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Varga Mihállyal benyújtották a 2021-es költségvetési tervet, látjuk, hogy nincs benne pénz alapjövedelemre, tehát létbiztonságra; nincs benne pénz álláskereső járadék bővítésére, de érdemi pénz nincs benne a munkahelyek megvédésére sem; nincs százszázalékos béremelésre pénz az egészségügyi dolgozók javára; de sincsen a szociális, a kulturális vagy az oktatási dolgozók béremelésére sem pénz benne. Nincs pénz klímavédelemre, nincs pénz zöldfordulatra. Nincs pénz, de van megszorítás, megszorítás a helyi közszolgáltatásokban, amelyet önök a helyi önkormányzatoktól való elvonások formájában valósítanak meg. Nagyon durva, négyszeresére emelt adó van az önkormányzatokon, és ezt az emberek fogják megszenvedni. Csak a gépjárműadó elvonása 34 milliárd forint.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Vinnai Győző váltja fel.)

Van viszont pénz egy csomó minden másra. Van pénz mindig Mészáros Lőrincnek, tehát Orbán Viktornak, és van pénz a Varga Mihály vezette Pénzügyminisztérium tervezetében a Varga Mihály vezette Pénzügyminisztérium új palotájára. 55 milliárd forintba kerül ez a palota, amely csak az elmúlt fél évben 7 milliárd forinttal drágult.

De mennyi 55 milliárd forint, annak a költsége, hogy az egyik székházból a másik székházba költözzenek a munkatársaik? Ez nagyjából 2-3 ezer lakásnak az ára, 10-15 ezer embernek a lakhatási válságát oldaná meg, körülbelül ennyi embert lakoltattak ki a tavalyi évben. 55 milliárd forint kétszer annyi egyébként, mint a Varga Mihály mint egyéni országgyűlési képviselő által állítólag képviselt II. kerület teljes büdzséje, amely egyébként nyolcadával fog csökkenni az áldásos pénzügyminiszteri tevékenység okán.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az a kérdésem, hogy Varga Mihály 55 milliárdos palotája még mindig a puritán kormányzás része-e, vagy ez már egy új korszak kezdete. Kíváncsian várom a választ. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek, aki válaszol az azonnali kérdésre.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is egy félreértést tisztázzunk! Amikor azt mondja, hogy a helyi önkormányzatoknak négyszeres emelt adót kell fizetni, önök nem olvassák végig a költségvetést akkor, tudniillik, ez azért történik, mert az önkormányzatok teljes egészében meg fogják kapni az állami támogatást. Eddig a 32 ezer forint/fő iparűzésiadóerő-képesség fölött lévő önkormányzatok csökkentett állami támogatást kaptak, és nettó módon volt a költségvetésben. A jövőben viszont a támogatás is 100 százalékgig lesz, és a befizetendő szociális hozzájárulás is 100 százalékosan lesz. Ezért növekedett meg az önkormányzatok által befizetendő adó. Tehát ez egy félreértés, ezt tisztázzuk, ennek az egyenlege egyébként nulla.

Hogy mi van a költségvetésben, ha megengedi, akkor én beszélek arról. Van például gazdaságvédelemre, mert mégiscsak vírus van, járványhelyzet van, és gazdasági nehézség, válság van, mondhatni, hiszen tízezeknek szűnik meg a munkahelye. Mégiscsak az az elsődleges szempont, hogy ezeken az embereken segítsünk, és erre van pénz. Úgy van pénz, hogy az emberek, a családok juttatásai egyáltalán nem csökkennek. Senki nem sérül ebben a költségvetésben, nem úgy, mint annak idején, 2008-ban a szocialisták, az önök barátainak a válságkezelése idején.

Tehát azt gondolom, az elsődleges szempont mégiscsak az, hogy segítsünk azokon, akiknek a munkahelye elveszne, vagy már elveszett, és legyen neki új munkahelye és megélhetése. Tudom, hogy ez önöknek nehéz falat, hiszen önök azt szeretnék, ha segítyeket kapnának ezek az emberek, és majd történe velük valami. Azt gondolom, órákon át sorolhatnánk, hogy mi van a költségvetésben, és ha megengedi, szerdán az általános vita kezdetétől a vita végéig ezt meg

is fogjuk tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg a képviselő urat. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, államtitkár úr. Akkor tegyük tisztába, tehát négyszeresre emelkedik a szolidaritási adó, Budapesten és minden budapesti kerületben négyszer annyit kell befizetni az államnak. Mostantól Budapest Főváros Önkormányzata nettó befizetője az állami költségvetésnek. Az, hogy ezt a pénzt maguk nem az emberektől veszik el, nevésségesen átlátszó hazugság, mert amikor nincs majd óvónő az óvodában, mert nem tudják kifizetni a bérét, amikor nem viszik el a szemetet, amikor majd kevesebb busz meg villamos indul, mert nem tudják megfizetni a tömegközlekedést, amikor szemetesek lesznek az utcák és kátyúsak a terek *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük dr. Rétvári Ben-ce: Ez Karácsony Gergely felelőssége.)*, akkor majd az emberek érteni fogják, hogy az önök elvonása, az önök megszorító politikája idevezetett.

De akkor még egyszer kérdezem: mennyibe kerül ez a híres pénzügyminisztériumi palota? Tényleg igaz-e, hogy 800-1000 ember elhelyezését szolgálja csak? Varga Mihály 55 milliárdos palotája tényleg egy íróasztal elhelyezésére 55-70 millió forintot ér-e meg? Önök ezt urizálásnak vagy puritán kormányzásnak hívják? Árulja már el! *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Ön nem tudom, vagy nem érti, vagy nem akarja érteni, mert ön összevissza beszél. Most mondtam el, hogy több mint 100 milliárddal növekszik a támogatási oldalon az önkormányzatok működési támogatása, és a másik oldalon pedig a befizetési összeg nő közel ugyanennyivel. Az egyenlege körülbelül nulla lesz, sőt még az önkormányzatoknak lesz kedvező. Miről beszél ön, hogy veszélybe kerül az önkormányzatok működése, mikor egyébként pénzügyileg - ön nem érti, hogy a másik oldalon is van egy szám, az is benne van a költségvetésben? *(Tordai Bence közbeszól.)* Az pedig az a szám, hogy a kormány több mint 100 milliárddal több támogatást ad az önkormányzatoknak. Én ezzel nem tudok mit kezdeni.

Az pedig, hogy ön Varga Mihály-ozik azért, mert önnek majd az ellenfele várhatóan '22-ben Varga Mihály lesz itt a parlamentben, és arra használja föl azt, hogy van egy kormányzati célkitűzés *(Tordai Bence: 55 milliárdos székház.)*, hogy méltó helyre, méltó épületekbe kerüljenek a minisztériumok, önök ezt nem támogatják. Önök soha nem támogattak semmilyen felújítást, fejlesztést Budapesten, csak azt,

amit Karácsony Gergely csinálna. Bárcsak csinálna például a Lánchidat, de azt sem csinálja az önök barátja! Köszönöm szépen. *(Taps és közbeszólások a kormánypartok soraiból, köztük: Így van!)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Horváth László, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen további intézkedéseket tervez a kormány az iskolai erőszak visszaszorítása érdekében?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat javasoltam fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

(17.10)

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban joggal és indokoltan sokkolták a közvéleményt azok a híradások, beszámolók, videofelvételek, amelyek közösségi oldalakon jelentek meg, és mind-mind az iskolai erőszakra szóltak, aminek áldozatai minden esetben védtelen, kiszolgáltatott tanárok és diákok voltak.

Széles az elutasíttottsága ennek a jelenségnek, olyan széles, mint amilyen széles az egyetértés abban, hogy az emberi méltósághoz minden tanárnak és minden diáknak joga van. Mint ahogy azt is támogatja a többség, hogy minden tanárnak és diáknak joga van biztonságban lennie az oktatási intézményben, joga van nyugodtan tanítani, és joga van a diáknak nyugodtan tanulni. Ezeket a jogokat az államnak biztosítania kell, és szükség esetén keményen és határozottan meg is kell védenie.

Az iskolában nincs és nem is lehet helye az erőszaknak, mert ahol erőszak van, ott sem tanítani, sem tanulni nem lehet. Abból az iskolából, ahol erőszak van, aki teheti, elmenekül, kihátrál, és előbb-utóbb az iskola fenntartása, léte kerül veszélybe. Erre a káros folyamatra mutatott rá szemléletesen Gyöngyöspata példája, ahol a helybeli gyerekek többsége ma már nem a saját iskolájába jár, nekik minden reggel más településre kell menni. Igazából ők és a családjaik fizetik meg az erőszak árát ott, azon a településen, ők az igazi vesztesek, meg az a település, amelyik egyébként elveszíti gyerekeinek többségét. A többség azt sem érti, hogy mindezek után miért van az, hogy azok kapnak milliókat bírósági ítélet következtében, akik erőszakosak voltak, vagy akik akár több száz vagy több ezer órán keresztül kerültk az iskolát.

Mit tesz a kormány az iskolai erőszak visszaszorítása, megszüntetése érdekében? Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindenki beláthatja, hogy semmi keresnivalója az iskolában az erőszaknak, nem beszélhetünk soha erről az iskolák falain belül. Éppen ezért a kormánynak fel is kell lépnie minden hasonló esetben. Egyrészt fel kell lépnie azon diákok érdekében is, akik ott békés körülmények között szeretnének tanulni. Hogyha az osztályteremben nincsen rend, ha nem hallgatnak a diákok a tanárra, akkor képtelenség, hogy ott oktató-nevelő munka folyjon, és ennek az egész osztály, az összes diák issza meg a levét. Tehát éppen ezért szükség van ezekre az intézkedésekre, mert akik iskolába járnak, ott tanulni szeretnének, figyelni a tanárra, megtanulják a leckét, megcsinálják a házi feladatot, nem lehetséges, hogy mások, akik agresszívan lépnek fel velük szemben vagy a tanárral szemben, azok miatt ellehetetlenüljön az ő tanulásuk.

És természetesen szükség van azok miatt is, akik maguk az iskolában agresszíven, támadólag viselkednek, vagy akár tanárokat fizikailag bántalmaznak. Ez elfogadhatatlan, egy tanárra tisztelettel kell tekinteni. Mindannyian nagyon sokat köszönhetünk a tanároknak, abban, hogy olyan emberek lettünk, amilyenek lettünk, a családjaink után a tanárainknak van a legnagyobb szerepe. Tehát mindent meg kell tenni a tanárok biztonsága érdekében; nemcsak az anyagi biztonság érdekében, amit az idei 10 százalékos pedagógusbér-emelés és az iskolaigazgatói béremelések jelentenek, hanem a fizikai biztonság érdekében is.

Ezért fontos egyrészt az iskolaórság felállítása, másrészt fontos a büntető törvénykönyv szigorítása, hogy szigorúbban büntetendők azok a cselekmények, amelyet akár az iskolában tanuló diákok követnek el a pedagógusokkal szemben. És nyilvánvalóan itt nemcsak a diáknak, hanem a szülőknek is felelősége van, tehát szigorúbban kell venni azoknak a szülőknek is a felelőségét, akik az iskolázatási támogatást a gyermek után elveszik, de nem arra nevelik a gyereket, hogy az iskolában fegyelmezett legyen, ott a tanárra hallgasson, és úgy viselkedjen, hogy azzal a többi diákot se zavarja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Visszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót. *(A mikrofonját keresi.)* Elnézést!

ELNÖK: Csak nyugodtan, képviselő úr! *(Horváth László feltűzi mikrofonját.)* Beszámítjuk az időt.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Elnézést kérek! Köszönöm a szót. Köszönöm a választ. Egyetértünk, azt gondolom, hogy van egy legalapvetőbb iskolai követelmény, amely úgy hangzik, hogy iskolában - meg máshol is - tanárt megfenyegetni, megalázni, megfélemlíteni

vagy bántalmazni szigorúan tilos. Ezt a követelményt minden diáknak és minden családnak be kell tartania, származásra és szociális helyzetre való tekintet nélkül.

És van egy másik fontos üzenet, az pedig úgy szól, hogy nem lehet sikeres modell az, amelyik azt üzeni, hogy kifizetődő az iskolakerülés és kifizetődő az erőszakosság. Ezt nem engedhetjük meg. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt években számtalan törvénymódosítást fogadtunk el, amely pontosan segítséget jelent azoknak, akik nehezebb körülmények közül érkeznek. Azért fogadtuk el a hároméves kortól kötelező óvodáztatást, hogy aki nehezebb családi körülmények közül jön, az óvoda három éve alatt tudjon hat-hét éves korára arra a szintre kerülni, amivel el tudja kezdeni az iskolát, amivel iskolaéretté válik. Erre ne csak egy év legyen kötelezően, hanem három év, hogy nekik tudjunk segíteni. Tanodákkal, más programokkal pont azoknak a családoknak kívántunk segíteni, digitális eszközök rendelkezésre bocsátásával ezeknek a családoknak kívántunk segíteni, akiknek többlet kell ahhoz, hogy a diák a rendes menetben tudjon haladni az iskolában. De egy minimális együttműködési kötelezettsége mindenkinek van az iskolában, amelynek a legalsóbb szintje az, hogy ne zavarja a többieket és ne bántalmazza tetteleg a tanárát, de ezenkívül nyilván még magasabb szint is van, hogy képességei szerint próbáljon tanulni.

Azok a szervezetek pedig, amelyek abból próbálnak pénzt szerezni akár önmaguknak - itt a Soros-szervezetekre gondolok -, akár egyes perre biztatott családoknak, hogy olyan diákok esetében is pereskedjenek, akik iskolába sem jártak, de különböző eljárásokat indítva mégis pénzt tudnak keresni, az pedig az emberek többségét jogosan háborítja föl. Éppen ezért ennek az üzletágnak is véget kell vetni Magyarországon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mit gondol erről, Miniszter Úr?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Bodó Sándor államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy...

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! „Az Európai Unió meghatározó politikája a vidék fejlesztése, annak érdekében, hogy meggátolja a nagyvárosok túlterheltséget, és megfelelő színvonalú életminőséget nyújtson a vidéken élőknek. A vidék elnéptelenedése egyenlő az ország egészséges településszerkezetének megbomlásával. Az Unió felismerte, a magyar kormány nem. A magyar kormány csak rövid távú rombolásban tud gondolkodni, nem törődik azzal, hogy az esetleges pillanatnyi megtakarítás a jövőben mekkora károkat okoz.”

Államtitkár úr, ön és a kormánya most is szembe megy Európával: míg Európa a közösségi közlekedést fejleszti, addig a kormány ezt rombolja. Ennek a rombolásnak körzetemben Karcag 20 ezer és Tiszafüred 12 ezer polgára az áldozata, illetve a falvak 12 ezer lakosát is érinti mindez. A két város között már 120 éve működik vasúti közlekedés, Berekfürdő, Tiszaszentimre, Kunmadaras, Tiszaszőlős és Tiszaörsény településeket is érintve. Ezt tervezi most megszüntetni, eltörölni a kormány. Teszi mindezt úgy, hogy az érintett önkormányzatokkal és a kistérségi társulással semmilyen érdemi párbeszédet, valódi egyeztetést nem folytatott. Semmi sem támasztja alá, hogy gazdaságosabb az érintett vasútvonalat buszjáratokkal felváltani. A meggondolatlan, politikai ízü döntés azt sem veszi figyelembe, hogy Karcag város súlyponti kórháza százezer ember ellátásáért felel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért lehetetlenítik el a 120 éve működő vasútvonalunkat? Miért akarja megfosztani Karcag és Tiszafüred állampolgárait a vasút által biztosított oktatási és munkalehetőségektől? Hogyan legyen rugalmas és versenyképes a Nagykovácsok munkavállalója, ha ön röghöz köti őket, visszafejleszti a közösségi lehetőségeket? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Bodó Sándor államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányt azzal vádolni, hogy vidékellenes, én azt gondolom, hogy meglepően meredek dolog lenne, ön mégis ezt teszi. Természetesen vannak olyan intézkedések, amelyek egy kisvárosban, egy nagyobb településen vagy a fővárosban népszerűbbek és viszont. Napjaink, amelyeket élünk, új kihívások elé állítottak bennünket, és ezek akár az egészségügyi ellátásban, akár a foglalkoztatás területén, de a közlekedési szokásainkban is jelentős változást hoztak.

(17.20)

Szó sincs arról, hogy ez a vonal megszűnne, sőt pontosan a korábbi kormányok, a nem jobboldali kormányok voltak azok, akik előszeretettel operáltak ezzel.

A mi döntésünk arról szól, ha ön ezt tanulmányozta, hogy ebben az egészségügyi veszélyhelyzetben értékeljük, átgondoljuk, hogy melyek azok a hatékony költségfelhasználási formák, amelyek lehetővé teszik a vasúton való közlekedés mellett a közúton való közlekedést, akár az egyéni közlekedést is.

Higgye el, hogy az élet sokkal bonyolultabb, mint hogy itt egy-két percben erről érdemi vitát tudjunk folytatni, de bizony, vannak olyan munkavállalók, akik pont ebben a helyzetben vállalják azt, hogy esetleg magasabb költséggel is, de saját maguk utaznak a munkahelyükre, nem vesznek igénybe közösségi közlekedést, és ebben bizony, a munkaadók részéről is találunk partnerséget, sőt a foglalkoztatási osztályok bizony, közlekedési támogatásokat tudnak nyújtani mindazoknak a munkavállalóknak, akiknek ezzel tudunk segíteni.

Tehát összetett a kérdés, és az említett szakaszon a vonatkozó közlekedés nem szűnik meg. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tudja, államtitkár úr, az imént általam felolvasott szöveg nem az én szövegem, ez Fazekas Sándoré 2009-ből, aki a baloldali kormánynak mondta el ugyanezt. Önök ugyanazt csinálják most, amit az elmúlt tíz évnek az elmúlt nyolc éve végén *(sic!)* a szocialista kormányok csináltak, csak önök annyit csinálnak másképpen, hogy egy járványügyi menetrendbe bújtatva fogják ezt a vonalat megszüntetni. A tény tény marad: 120 év vasúti közlekedését akarják a sarokba állítani, sutba dobni.

Azt szeretném mondani önnek, tisztelt államtitkár úr, hogy az iménti pillanatokban is folyamatosan azzal példálóztak, hogy így a baloldal, úgy a baloldal, ilyen-olyan döntéseket hoztak. Önök ugyanazokat a döntéseket hozzák, ugyanazzal magyarázzák, önök ugyanúgy be akarják ezeket a mellékvonalakat szüntetni. Napi egy járat, amely reggel hat órakor indul, az semmi. Önöknek továbbra is az a fontos, hogy a saját pénzüknél legyenek, és nem a vidéki emberek érdekei érdeklik önöket.

De a kérdés áll: egyeztettek-e egyáltalán bárkivel, önkormányzattal, kistérségi társulással, vagy ugyanúgy, mint korábban a kormányok, a fejük fölött hozzák meg ezt a döntést? Szégyen, gyalázat, hogy ezt a vasúti vonalat meg akarják szüntetni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő Úr! Továbbra is csak azt tudom megerősíteni, hogy ezen a szakaszon a vasúti közlekedés nem szűnik meg.

Ön felkészült politikus, bizonyára tudja, hogy az önkormányzatokkal akár a Volán, de főleg a Volán esetében folyamatos egyeztetések zajlanak a menetrendről, tehát erre a konkrét vonalszakaszra is. Nem tudom, konkrétan melyik polgármesterre gondol, erre nem tudok válaszolni, de azt még egyszer nyomatékosítom, hogy nem szűnik meg ezen a szakaszon a közlekedés. Kérem, ezt ne hasonlítsa össze a baloldali kormányok tervezett intézkedéseivel! Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Simicskó István, a KDNP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hogyan alakul idén a nyári táboroztatás az Erzsébet-táborokban?”** címmel. Tisztelt Országgyűlés! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Simicskó István jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP-kormány a szociális gondoskodás területén is egy nagyon-nagyon szép, immár sokéves hagyománnyal rendelkező rendszert alakított ki, amikor is újtára indította az Erzsébet-táborokat. Úgy tűnik, a koronavírus-járvány elleni sikeres védekezésnek köszönhetően, idén is megrendezésre kerülnek az Erzsébet-táborok. Nyilván ennek a formáját, a biztonsági szabályokat mind-mind érdemes majd áttekintenünk.

Szerintem példaértékű az, hogy a magyar kormány egy ilyen sikeres programot hajt végre. Tavaly mintegy 130 ezer gyermek vett részt az Erzsébet-táborokban, 2012 óta, az indulás óta pedig mintegy félmillió gyermek vett részt ezekben a táborokban a gyermekek nagy meglegedésére.

Azt hiszem, háromgyermekes édesapaként is nyugodtan mondhatom, Márai Sándort is idézve, hogy a gyermek a legnagyobb csoda, az életünk egyetlen értelme. Tehát az ilyen táborok, főleg amely még szociális alapon is történik, a kárpátjai magyarságot is, a magyar gyermekeket, fiatalokat is összefogja, vannak, akik először látják a Balatont ennek köszönhetően, és nyilván az anyaországi gyermekek is itt tölthetik értelmesen és hasznosan a vakációjukat.

A kérdésem arra vonatkozna - tekintettel arra, hogy a koronavírus-járvány okozta korlátozások feloldása fokozatos -, hogy úgy értesültünk, hogy várhatóan az idén nem lesznek ottalvós táborok, hanem más módon szervezik meg a táborokat. Tekintettel arra, hogy mégiscsak gyermekeinkről van szó, fontos tudnunk, hogy milyen változások várhatóak, hogy az idei rendkívüli tavasz után nyugodtabb nyárnak néhessünk elébe - bízunk benne.

Tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogyan alakul a nyári táboroztatás az Erzsébet-táborokban. Válaszát előre is köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az Erzsébet-program esetén is egy olyan kormányzati programról beszélhetünk, amelyben nem sok ellenzéki támogatás volt az elmúlt időszakban, a legutóbbi törvénymódosításnál is az MSZP, a DK, a Párbeszéd, az ellenzéki pártok nem támogatták azt, hogy minél stabilabban tudjuk az Erzsébet-táborozást biztosítani elsősorban szociálisan rászoruló fiatalok számára. Az ő idejükben nulla gyermeknek a táboroztatására került sor az Erzsébet-programban, idén pedig arra törekszünk, hogy legalább a százazret elérje a napközis táborokban részt vevő diákok száma.

Szükséges ez, hiszen nyilván a járványhelyzet bezártága után még inkább szeretnének a kortársaikkal találkozni a diákok, még inkább fontos, hogy másfajta programokon vegyenek részt, ki tudjanak mozdulni, és a szülők számára is fontos, hogy a diákokkal való mindennapos digitális felkészülés után ők is egyéb dolgokkal is tudjanak több szabadidőben foglalkozni, mint korábban. Ezért fordít a kormány erre éves szinten sok-sok milliárd forintot minden esztendőben, hogy segítse ezzel is a magyar családokat. Európai szinten is egyedülálló, európai családós díjat is kapott éppen ezért az Erzsébet-program.

Természetesen most valamelyest más körülmények között, hiszen maximum 20 fős csoportokban lesznek napközis táborok, de az is fontos, hogy ezek a táborok napi négyszeri étkezést jelentenek egy jelképes napi térítési díj mellett, 100 forintos nagyságrendben. Ez reggel nyolctól délután ötig tartó programokat jelent, tartalmaz programokat: sport-, egészségéletmód-, környezettudatosság-, hagyományörzés-, kézművesség-, önismeret- és közösségépítés-tematikával, tehát nemcsak gyermekfelügyeletről van szó, hanem olyan tanulásról, nevelésről is van szó, ami által a gyermekek gazdagabban tudnak hazatérni, mint ahogy reggel a szülők odavitték őket. Mindemellett nyilván a közösségi szellem is a diákokban tud erősödni. Fontosak a különböző külsős programok is, meg az is, ahogy mondtam, hogy különböző új szabályok vannak, éppen ezért a vírussal kapcsolatos tájékoztatással kezdődik ez a tábor is, hogy jobban figyeljünk oda a fertőzés megelőzésére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszontválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Én magam is több ízben járhattam az elmúlt években Erzsébet-táborokban, látva a gyermekek értelmes és hasznos kikapcsolódását, nagy élmény volt számomra is. Azt hiszem, a közösségépítésnek is egy fontos lehetőségét kínálják

az ilyen táborok. Gyakorlatilag napközis táborokként fognak működni az idej nyáron, ha jól értem, a koronavírus-járványra való tekintettel a kellő óvatosság betartásával.

Azt hiszem, nagyon sok olyan értelmes és értékes programban van részük a gyermekeknek, amelyek mindenképpen a fejlődésüket szolgálják, a nevelésnek is az egyik lehetősége és terepe a táboroztatás; nem csak az iskolapadokban lehet ezt a nevelést lefolytatni, adott esetben nem csak a virtuális világban, a digitális kompetenciák fejlesztésével. Ahogyan Pestalozzi, a nevelés atyja fogalmazott, a nevelés nem más, mint szeretet és példaadás. A táborok kiválóak és alkalmasak arra, hogy példaértékű pedagógusokkal és különböző olyan hivatások gyakorlóival is találkozhatnak a gyermekeink, akiktől sokat fognak tanulni. Nagyon szépen köszönöm a választát még egyszer. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg államtitkár urat. Oné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönjük minden pedagógusnak, aki részt vesz évek óta az Erzsébet-programban, és maga is diákcsoportokat visz, beleviszi a tapasztalatát, szellemi kreativitását abba, hogy a diákoknak tényleg élvezetes legyen az az egy hét, amit együtt töltenek.

Ami a jövőt illeti, sokszor támadja ezt is az ellenzék, de szerintem nagyon fontos kormányzati fejlesztés, hogy mind Zánkán, mind Fonyódligeten folyamatosan megújítjuk a táborhelyeket, bármennyire is támadja ezt a baloldal évről évre. Éppen ezért duplájára tudjuk növelni azt a kapacitást, amiben ezek a programok meg tudnak valósulni, tehát ugyanannyi idő alatt kétszer annyi diák tud Erzsébet-táborokban megfordulni.

Ezen túlmenően Zalasabaron, Ivón is vannak táborok, gyógyító Erzsébet-táborok, amelyek kifejezetten azon gyermekek számára szerveződnek, akik többtétfigyelmet, többtétgondoskodást igényelnek valamilyen betegségük vagy fogyatékosságuk okán, hogy ők se maradjanak ki az Erzsébet-táborokból. Az ivói határon túli, erdei táborhely pedig arra is alkalmas, hogy határon túli magyarok és a trianoni megcsonkított országrészen élő magyar diákok is együtt tudjanak táborozni a nyári szünetben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(17.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért nem kaptak a szociális területen dolgozók anyagi elismerést?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt

válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kásler Miklós miniszter úr a hétvégén bejelentette, hogy az egészségügy területén, igaz, nem mindenkinek, de mégis kiutalásra kerül az 500 ezer forintos elismerés. Ugyanakkor miniszter úr a következőket mondta: „A gyógytornászok és az idősothoni dolgozók, illetve a házi segítségnyújtók azért maradtak ki, mert a munkáltatójuk egyben fenntartójuk is az illetékes egyház, vállalkozó, egyesület vagy éppen önkormányzat, sajnos így nem tartoznak bele abba a körbe, amely kifejezetten az egészségügyi dolgozókat öleli fel.”

Ha megnézzük a statisztikákat, akkor, képviselőtársaim, a következőről van szó: mintegy 35 ezer olyan ember van, aki kiesik most ebből a rendszerből, és ők nem fognak kapni semmiféle anyagi elismerést. Ahogy említettem, a statisztikákat vizsgálva kiderül, hogy a bentlakásos idősothonokban igenis van állami fenntartású intézmény, nagyon-nagyon sok ellátottal, majdnem annyi ellátott van állami fenntartású bentlakásos idősothonban, mint önkormányzati fenntartású idősothonban. Tehát hangsúlyozom, itt ezres nagyságrendről van szó.

Vitathatatlan, hogy a bentlakásos idősothonokat vizsgálva itt már a legtöbb fenntartó egyházi intézmény, de tudjuk jól, hogy a kormány az elmúlt években ösztönözte is, hogy a települési önkormányzatok adják át az intézmény fenntartását egyházi szervezeteknek. Ha megnézzük viszont a tartós bentlakást nyújtó intézményeket - kapaszkodjanak meg, képviselőtársaim! -, az állam által fenntartott intézményekben mintegy 28 ezer ellátott van ezekben az intézményekben, és több mint 7 ezer dolgozó.

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, kapnak-e anyagi elismerést a szociális ágazatban dolgozók, ugyanúgy, mint az egészségügyben dolgozók. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nemcsak most, hanem az elmúlt években is arra törekedtünk, hogy a szociális szférában érezhetően nőjenek a bérek. Azért is kellett tennünk, mert az önkormányzása idején csökkentek, amikor elvettek a szociális szférában dolgozóktól egyhavi bért - tehát nem emeltek, hanem elvettek minden szociális szférában dolgozótól egyhavi fizetést. Az idei évben is 14 százalékos a béremelkedés, és ha a 2010-es bérekkel veti össze a mostani béreket, akkor egy 115 százalékos

emelkedést tapasztal a szociális átlagbérek tekintetében, tisztelt képviselő úr. Ennyi többletforrást biztosítottunk ágazati bértkiegészítéssel, bérpótlékkal, többféle formában az ágazatban dolgozóknak.

Ugyanakkor egy másik videó is kikerült a hétvégén az internetre, tisztelt képviselő úr, ezt ön jegyzi, a mai napon azonban lebuktak, hogy ebben valótlanságokat állítottak. Ön és a riportalánya azt állítja, hogy egy főállásban mentőtisztként dolgozó személyt szólítanak meg, miközben a mentőszolgálat egyértelművé tette, hogy nem dolgozik ilyen személy a mentőszolgálatnál, pedig elhangzik a videóban, hogy 43 éve mentősként dolgozik. Sőt, az is kiderült, hogy az Egészségügyi Szakdolgozói Kamarának a névjegyzékében sem szerepel ez a személy. Kiderült tehát, hogy egy olyan emberrel egy olyan látszatot keltettek önök, mintha valaki, aki az egészségügyben mentőtisztként dolgozna, nap mint nap az állami egészségügyben ápolná a betegeket, ő szólal meg ebben a videóban, de kiderült, hogy már az első mondataik sem voltak valóságok.

Egy olyan videót készítettek önök, tisztelt képviselő úr, ahol a politikai igényeikhez igazították a tényeket, és nem pedig a tényekhez igazították azt, amit ebben a videóban elmondanak. Önöknek az a legkevésbé, hogy emiatt bocsánatot kell kérni, mert becsapták az összes magyar embert, egy olyan videót tettek közzé tudatosan, amiről tudták, hogy ami abban elhangzik, az nem valós. És ezzel nem tettek mást - túl azon, hogy önmagukat lejáratották, tisztelt képviselő úr, és hiteltelenné tették magukat -, mint az emberekben riadalmat keltettek egy álhír kapcsán, és rombolták az egészségügybe vetett bizalmat, ahol pedig több tízezer ember megfeszített munkában dolgozott a koronavírus-járvány alatt is.

Azonnal kérjenek elnézést, és ismerjék be, hogy hazudtak! *(Dr. Zsigmond Barna Pál tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Államtitkár Úr! Arról nem beszélt *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Kérjen bocsánatot!)*, hogy miért nem kapnak a szociális ágazatban dolgozók anyagi elismerést. Én azt kérdeztem, hogy van-e kompetenciája. Én úgy gondolom, hogy van a miniszternek, hiszen egy csomó állami fenntartású szociális intézményről van szó, miközben ő azt állította, hogy ezek az intézmények önkormányzati, egyházi és civil szervezeti fenntartású intézmények, és neki nincs ráhatása arra, hogy milyen anyagi elismerésben részesülhetnek. Igenis van ráhatása, igenis van döntési kompetenciája, és ahogy említettem, például a tartós bentlakásos intézményeknél 28 ezer embert látnak el, és több mint 7 ezren dolgoznak ott.

Egyébiránt megjegyzem - nem kívántam ezzel a témával itt foglalkozni, amit ön felhozott -, ez a hölgy soha nem állította, hogy az Országos Mentőszolgálatnál, tehát állami intézménynél dolgozott volna. Soha

nem állította! Köszönöm szépen. Várom a viszonzválaszt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. A videó elején kétszer is elhangzik az első percben, hogy főállású mentőtisztként dolgozik, és önök az Országos Mentőszolgálat székháza előtt vannak. Miért mentek oda az Országos Mentőszolgálat elé, ha ön most itt a parlamentben azt mondja, hogy nem dolgozik az Országos Mentőszolgálatnál? Miért azt a helyszínt választotta? Ön most azt állítja, hogy nem dolgozik a mentőszolgálatnál. Ha valaki nem a mentőszolgálatnál dolgozik, azzal miért a mentőszolgálat székháza előtt csinálnak videót? Ezt meg tudja magyarázni, tisztelt képviselő úr? Nem tudja megmagyarázni. Ezért kellett volna elnézést kérni.

Köszönöm szépen, elnök úr. (Dr. Zsigmond Barna Pál tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sebián-Petrovszki László képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért éppen a legvédtelenebbektől tagadják meg a segítséget?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszdadásra Rétvári Bence államtitkár urat jogosította fel. Kérdezem, elfogadja-e a válaszdadó személyét. (Jelzésre:) Igen. Öné a szó, képviselő úr.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! A járvány okozta gazdasági visszaesést a világ minden országában nagyvonalú kormányzati költségvetési intézkedésekkel igyekeznek enyhíteni. A kormányok a vállalkozások mellett elsősorban a szegényeket és az alacsony jövedelműeket támogatják, részint emberiességi okok miatt, részint meg józan gazdasági belátásból is, hiszen valószínűleg ők nem felhalmozni az így kapott állami támogatást, hanem kénytelenek lennének azt elkölteni, fogyasztóként jelennének meg a belső piacon, és így keresletet teremtve beindítanák a gazdaság akadozó gépezetét. Önök viszont éppen őket, a legvédtelenebbeket hagyták, és a benyújtott jövő évi költségvetés szerint hagyják és jövőre is hagyni fogják magukra.

Sorolom. Nem segítik a munkájukat elvesztőket, ugyanis Európa legfősvényebb álláskeresési támogatásáról, járadékáról van szó Magyarországon esetében, sem az időtartamát, sem az összegét nem növelték itt a gazdasági válsághelyzet tekintetében, és nem fogják jövőre sem a költségvetési törvény szerint.

A munkanélkülieknek kínált közmunkáért 2010-ben még minimálbért fizettek, idén már annak alig a felét, és az arány jövőre tovább fog csökkenni. A nyugdíjak emelése sem idén, sem jövőre nem éri el az inf-

lációt, és a jövő februárra ígért majdani egyheti plusz nyugdíjból a nyugdíjas idén nyilván nem fog tudni ételet vásárolni.

A gyermekek felneveléséhez feltétel nélkül járó segítség, amit családi pótléknak hívunk, tíz éve változatlan összegű, tíz éve nem emelték, jövőre sem tervezik emelni, államtitkár úr. Ráadásul azok sem kaptak bármiféle segítséget, akiknek a bölcsődék, óvodák, iskolák bezárása miatt fizetés nélkül kellett otthon maradniuk a gyermekkel.

Végül a megváltozott munkaképességűek helyzetét sem rendezzi a kormány, sem idén nem tette, sem a jövő évi költségvetésben nincsen számukra erre fenntartva pénz. Kérdezem tehát, hogy miért éppen tőlük tagadják meg a segítséget. Köszönöm szépen a válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön károsan kerülte a számokat, engedje meg, hogy kiegészítem, és ezzel egy kicsit árnyaljam, vagy inkább úgy mondom, hogy megcáfoljam azt, amit ön mondott.

Ön azt mondta, hogy az idős, nehéz anyagi helyzetben lévő embereket segíteni kell. Ön a költségvetési törvényre hivatkozott, hogy abból azt olvassa ki, hogy nincs elég segítség. Mekkora összeg volt a nyugellátásokra fordított összeg az önök által beterjesztett utolsó költségvetésben? Mekkora, tisztelt képviselő úr? Ha megnézi ezt az összeget, és megnézi azt az összeget, hogy hány milliárd forint volt az, ami most a jövő évi költségvetésben szerepel, akkor azt látja, hogy 42 százalékos az emelkedés az önök által beterjesztett költségvetés és a mostani költségvetés között.

(17.40)

Ha megnézi, hogy a szociális és jóléti intézményi közszolgáltatások terén mekkora volt az önök idején beterjesztett költségvetésben szereplő összeg, és mekkora a mostaniban, akkor azt látja, hogy a mostaniban 139 százalékkal magasabb ez az összeg. Ön tehát azt mondja, hogy a szociálisan rászorulóknak részére kevesebbet költ ez a kormány, mint amit ön igazságosnak tartana.

Csak hogy ez a kormány a jövő évi költségvetésben több mint kétszer annyit, az önök által legutoljára beterjesztett költségvetés 239 százalékát tervezi költeni szociális célokra. Önöknek hol volt a szociális érzékenységük a 13. havi nyugdíj elvételekor, a 15-szöri rezsimelemelésekor, a gyes utolsó évének elvételekor, a családi pótlék megvonásakor, a nyugdíjak megadóztatási kísérletekor, az ápolók, dolgozók egyhavi bérének az elvételekor? Hol volt akkor ez a szociális érzékenység, amiről most ön itt beszélt, tisztelt képviselő úr?

Önt egyetlenegy dolog cáfolja: maga a számsor, a költségvetési számsor, amelyben a növekmény nagyobb az önök kormányzása óta a szociális soron, mint amennyi az önök összes ráfordítása volt az önök által utoljára beterjesztett költségvetési törvényben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Bizonyára államtitkár úr figyelmét elkerülte, amit én mondtam. Azt mondtam, hogy a válságra való tekintettel nem kapnak pluszsegítségét ezek a csoportok. Nem véletlen, hogy tíz évvel ezelőtti vagy most már tizenegy évvel ezelőtti adatokat próbál hasonlítani a mostanihoz, mert ha a tavalyihoz hasonlítaná, akkor nem jönnének ezek a számok ki ilyen szépen. Ez a probléma.

A nyugdíj kapcsán azt mondja, hogy negyvenvalahány százalék - 42 százalékot mondott talán a nyugellátás kapcsán -, tíz év alatt 42 százalék! Tíz év alatt, amikor a gazdaság egyébként 5 százalék körüli GDP-növekedéssel ment az elmúlt tíz év jelentős részében.

Ha hozzáteesszük, hogy egyébként az országban ki minden és más társadalmi csoportok milyen támogatásokat kaptak, a felsorolt társadalmi csoportok semmit nem kaptak ehhez képest, tisztelt államtitkár úr. Újra mondom: mikor kívánnak segíteni ezeken a csoportokon? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Megérte ma bejönnünk a Parlamentbe: a DK elismerte a kormány gazdaságpolitikájának eredményeit. Ilyenre sem került sor még az elmúlt tíz évben *(Taps a kormánypártok soraiban.)*, hogy a Demokratikus Koalíció soraiból ismerjék el azt, hogy Európa legmagasabb gazdasági növekedését éppen az önök által legtöbbet kritizált kormány, az Orbán-kormány érte el. Köszönjük szépen az elismerésüket. Sokat kellett várni rá, de azt kell mondjam, megérte.

Ezért a másik felszólításnak is eleget teszek. Azt mondtam, hogy ne a tíz évvel ezelőtti számhoz, hanem egyéves távon hasonlítsam össze ezeket a számokat! Tisztelt Képviselő Úr! Nyugellátásokra a jövő évben 326 milliárd forinttal fogunk többet fordítani, mint idén. Szociális támogatásokra pedig 41 milliárd forinttal fogunk többet fordítani, mint az idén. Mindkettőnél tehát érzékelhető mértékű, nagy az emelkedés. Ezzel is tudjuk azokat segíteni, akik a válság miatt nehezebb szociális körülmények közé kerülnek.

Ne feledje: ezek a számok önöknél mínusz előjellel szerepeltek. A biztonság kedvéért elmondom, ezek

mind plusz előjelű számok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 43 perc van. Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy egyetlen frakció sem kért elhangzásra interpellációt és kérdést, ezen napirendi pont tárgyalására nem kerül sor.

Most politikai nyilatkozat összevont vitájának folytatásával folytatjuk munkánkat. Felkérem képviselőtársaimat, hogy akik ezen a napirenden nem kívánnak részt venni, kérem, hogy a kiadott rendnek megfelelően hagyják el az üléstermet.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A nemzeti önazonosság védelméről**” című politikai nyilatkozat összevont vitájának folytatása és lezárása. A Kövér László, Fidesz; Semjén Zsolt, KDNP; Potápi Árpád János, Fidesz; Pánczél Károly, Fidesz; Harrach Péter, KDNP; Kocsis Máté, Fidesz; Zsigmond Barna Pál, Fidesz; Németh Zsolt, Fidesz, képviselők által előterjesztett javaslat P/10760. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az összevont vita megkezdésekor elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd. Most a kormány képviselőjének, a Törvényalkotási bizottság előadójának, a képviselőcsoportoknak, valamint a független képviselők felszólalására lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! *(Jelzésre:)* Potápi Árpád János államtitkár úr jelzi, hogy a vita végén kíván felszólalni. *(Potápi Árpád János: Köszönöm szépen.)* Tájékoztatom államtitkár urat, hogy tíz perc időkeret áll majd a rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés házelnökének, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

Háznagy asszony, parancsoljon!

MÁTRAI MÁRTA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 3-án tartott ülésén megtárgyalta „A nemzeti önazonosság védelméről” című, P/10760. számú politikai nyilatkozatot. Az összegző jelentést a bizottság a házszabály 82. §-a alapján 30 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta. A politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslatához képviselői módosító javaslat nem érkezett, és a bizottság sem fogalmazott meg módosításra irányuló szándékot.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma mint a térség államaiban élő 12 millió magyar ember választott képviselőinek reprezentatív politikai testülete felhívására az első világháborút lezáró békekötések 100., valamint a kelet-közép-európai demokratikus rendszerváltozások 30. évfordulóján politikai nyilatkozatot tett.

Száz éve, 1920. június 4-én írták alá a nagyhatalmak Versailles-ban az első világháborút lezáró békediktátumot. A szerződés feltételeit a magyarok részvétele nélkül határozták meg az 1919-20-as párizsi békekonferencián, amelyen a győztesek Európa új rendjéről döntöttek. Magyarország a döntés következtében elvesztette területének több mint kétharmadát, lakosságának több mint felét. A trianoni döntés nemzeti tragédia, amelynek hatása és következményei máig élnek a mindennapjainkban.

Ez a gazdasági és lelki teher különösen sújtotta az elszakított nemzetrészeket. Történelmi tapasztalatok igazolják, hogy tisztelni kell az ember méltóságát. Tisztelet nélkül elvesz a szabadság, védtelenné válnak a közösségeink, a család és a nemzet. A politikai nyilatkozat rámutat arra, hogy a XX. századi megpróbáltatások ellenére a külhoni magyarság fájdalmas veszteségek, áldozatok árán és nagyszerű teljesítmények nyomán megőrizte anyanyelvét, megőrizte kultúráját és szülőföldjében gyökerező nemzeti önazonosságát.

Büszkén mondhatjuk, hogy ma a magyarság erősebb, mint bármikor az elmúlt száz évben. A nemzeti közösségek túléltek a többször elnyomást, és új alapokra helyezték a nemzetpolitikát. A megmaradás legfontosabb eleme a nemzeti önazonosság vállalása. Ha van valami, ami alapvető emberi jog, az a nemzeti önazonosság vállalása és megélése. A nyilatkozat felhívja a kelet-közép-európai és benne a Kárpát-medencei államalkotó nemzetek parlamentjeit, hogy emeljék alkotmányos alapjoggá a nemzeti önazonossághoz való jogot, és azt szavatolják a gyakorlatban is az államok területén élő minden őshonos nemzeti közösség számára.

Magyarország Alaptörvényének Nemzeti Hitvallása és a Szabadság és Felelősség című fejezet XXIX. cikk (1) bekezdése rögzíti: „A Magyarországon élő nemzetiségek államalkotó tényezők. Minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez. A Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvhasználatához, a saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználatához, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz.”

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy a benyújtott P/10760. számú politikai nyilatkozatot támogatni szíveskedjenek, különös tekintettel a politikai nyilatkozat 8. és 12. pontjaira. A 12. pont felhívja az Európai Unió és az Európai Tanács intézményeit, hogy támogassák azon európai államok parlamentjeinek törekvéseit, amelyek a XXI. században a nemzeti önazonossághoz való jogot az egyetemes emberi jogok részévé akarják tenni.

(17-50)

Felszólalásomat Sütő András gondolataival zárom. „Magyarországon kívül Európának egyetlen olyan állama sincs, amely köröskörül hajdani önmagával lenne határos.” Tisztelt Ház! Ezért a nyilatkozat az összmagyarság érdekében emel szót a megmaradásért. Isten áldja a magyart! Köszönöm. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Hiller István alelnök úr fel kíván szólalni a mai összevont vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az Országgyűlés ülését, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy az előterjesztés további tárgyalása során alelnök úr vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Látható többség.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek összesen 2 perc áll rendelkezésükre. Vita közben a kétperces hozzászólásokat be kell számítani az időtartamba.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Kedves Háznagy Asszony! Államtitkár Úr! Szétszakított ország, leszakított nemzettestek, politikai karantén, gazdasági elszigeteltség, a honvédelem gúzsba kötöttsége, kultúrában magányosság, a lelki életben társtalanság - így kezdtük az utóbbi száz esztendőnket. A trianoni békediktátum 100. évében minden okunk megvan a gyászra, a fájdalmas megemlékezésre. Köszönet a méltó megemlékezésért a magyaroknak itt az anyaországban, a Kárpát-medencében, a nyugati diaszpórában, köszönet a kárpátaljai cserkészeknek az őrtüzek gyújtására szóló felhívásért, köszönet a felvidékiek felhívására, hogy száz másodpercig szóljanak a harangok. Méltó megemlékezés volt. Évtizedeken át feldolgozatlan volt a trianoni trauma és gyász, és a közösségi megnyugvás sem jöhetett létre.

Tisztelt Országgyűlés! Mi igazán mondhatjuk, hogy nem, nem, soha. De a nemek helyett keresni kell az igeneket is, az igen-igeneket, a megoldásokat, a válaszokat Trianonra. Az elmúlt években több ilyen válasz született: a nemzet határokon átívelő egyesítése. Válasz Trianonra az Alaptörvény D) cikke, a határon túli magyarokért való felelősségvállalás. Válasz Trianonra a kettős állampolgárság, a nemzet közjogi egyesítése. Válasz Trianonra a nemzeti összetartozás melletti tanúságtétel, a nemzeti összetartozás napja. Válasz Trianonra a nemzeti összetartozás éve, amely nem gyászév, hanem egy nap megemlékezés és 365 nap pedig a nemzeti összetartozás. Válasz Trianonra a Kárpát-medencei óvodaépítési program, melyről joggal mondhatjuk, hogy Klebelsberg óta nem volt ilyen irányú intézményfejlesztés, ilyen mértékű intézményfejlesztés. És válasz Trianonra a gazdaságélénkítő pályázati támogatások, amelyek a szülőföldön való megmaradást segítik elő, és válasz Trianonra ez a politikai nyilatkozat is a nemzeti önazonosság védelméről: megoldásokat keres és szövetségeket keres.

Fontosnak tartom, hogy az „identitás” szó mellé találtunk végre egy magyar kifejezést: a „nemzeti önazonosság és annak védelme”. Mit jelent ez a definíció? Az anyanyelv és a kultúra megőrlését és továbbadását, valamint a szülőföld otthonosságát, hogy jól érezze ott magát szülőföldjén minden magyar és minden más nemzet is, legyen ott gyarapodás, jólét és prosperitás. Mindez nem kirekesztő, mert valamilyen nemzeti állam őshonos polgára és azok közösségei számára elismeri a nemzeti önazonossághoz való jogot. Elismeri a jogát a nemzeti önazonossághoz annak a Maros-menti románoknak, akinek nagyszülei is ott éltek a szülőföldjén, elismeri a jogát annak a királyföldi szásznak, akinek a szépapja is ott élt, és elismeri annak a kalotaszegi magyarnak is a jogát, akinek a szépapjának a szépapja is ott élt.

Legyen ez alapvető emberi jog! Ezzel fordulunk az Európai Unióhoz, ahol egyébként az Unió alapszerződésének 4. cikkéhez ez illeszthető, hiszen a 4. cikk így szól: tiszteletben tartja a tagállamok nemzeti identitását, és a 3. cikk, amely úgy szól: az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokszínűségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását. Ideillesszük be a nemzeti identitáshoz való jogot, és forduljunk az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez, hogy ismerje el alapvető emberi jognak a nemzeti önazonossághoz fűződő jogot!

És forduljunk a Kárpát-medencei nemzetek parlamentjeihez is, hogy az őshonos nemzeti kisebbségeket tekintsék államalkotó tényezőnek! Ismerjük, ma több szomszédos állam egységes és oszthatatlan nemzetállamról beszél, miközben önmaguk is tudják, hogy a valóságban ez nincs így. Szeretnénk, ha a magyarok ott nemcsak jó állampolgárok lehetnének, hanem megmaradhatnának magyarnak is. És a szomszédságpolitikában is újra és újra szövetségeket keresünk. Szövetségeseinket keresünk, mert rá kell ébreszteni szomszédainkat és Kelet-Közép-Európa népeit arra, hogy ma vannak erők, amelyek valamennyi nemzet létét megkérdőjelezi, megkérdőjelezi a nemzet, a haza és a család jelentőségét. Minden nemzetet veszély fenyeget.

Tisztelt Ház! Vannak pozitív jelek. Köszönjük Matovič miniszterelnök úrnak, hogy a nemzeti összetartozás napja alkalmából gesztusokat gyakorolt a magyarság felé. (Dr. Hiller István tapsol.) Fontos, hogy a Szlovákiában élő, jó állampolgár magyarok is a jövőben otthon érezzék magukat a szülőföldjükön magyarként. Beérett az a politika, amelyet úgy kezdünk, hogy építünk hidakat, gázvezetékét, közös energiaelosztót, határátkelőket, és ezzel meg lehet teremteni a bizalmat arra, hogy a kényes kérdésekről is szót ejtsünk. Tisztelt Ház! Ferenc pápa keresztény identitásról beszél, Macron elnök európai identitásról beszél. Ebbe a sodorba beleilleszkedik, hogy magyarként szeretnénk élni a keresztény Európában, a szülőföldünkön.

S végezetül engedjenek meg egy idézetet a hazafiságról Szent II. János Pál pápától: „A hazafiság mint a haza szeretete, elismeri minden más nemzet jogát is

arra, hogy hasonlóképpen szeresse hazáját.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az Országgyűlés alelnökének, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, alelnök úr.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Háznagy Asszony! Államtitkár Úr! Képviselő Asszony és Képviselő Urak! Először két bejelentést szeretnék tenni. Elsőként is azt, hogy a nemzeti önazonosság védelméről szóló politikai nyilatkozatot a mi frakciónk megszavazza, elfogadja, ahogy ezt a bizottsági üléseken is, úgy a háznagy asszony által említett bizottsági ülésen, mint korábbi bizottsági ülésen támogattuk, ezért a plenáris ülésen is fogjuk. A második bejelentés, hogy a nyilatkozat előzményeivel én magam is foglalkoztam, ezzel itt most az időt nem terhelném, a véleményemet fönntartom.

Viszont azt javaslom, tisztelt képviselők, hogy a nyilatkozat kapcsán - az elmúlt hét, és őszintén remélem, az elkövetkező időszak kapcsán - menjünk mélyebbre, ne maradjunk meg egyszerűen annál, hogy egy egyébként lényeges és fajsúlyos politikai nyilatkozat elfogadásán törjük a fejünket.

(18.00)

A nemzeti önazonosság-tudat meghatározása a tudomány számára is komoly feladat. Azt javaslom, hogy ebben hagyatkozzunk a magyar és a nemzetközi tudományosságra. Valami olyasmi, amelyet sokan többféle módon körülírtak, mégis mindig hangsúlyozzák, hogy leginkább az érzés az, amelyik visszaadja mindennek a tartalmát.

S azt javaslom, tisztelt Országgyűlés, hogy jobb, ha magunkon kezdünk. Mi 199-en, illetve a nemzeti szószólók együttesen képezzük az Országgyűlés tagságát, a magyar Országgyűlés tagságát. És ha végignézzük a frakciókon, az egymás mellett ülő képviselőcsoportokon, láthatjuk, hogy - sorrendben haladva - Brenner képviselő úr büszkén vállalja német anyanyelvű poncichter soproni őseit. Sebián-Petrovski képviselő úr neve jól mutatja, a származását is ismerve, hogy szlovák felmenőkkel büszkélkedhet. Schmuck képviselő asszonynak, az LMP társelnökének és képviselőjének már a neve is mutatja, hogy ebben az érvelésben egy valódi kincs. Korózs képviselő úr a mi frakciónkból vallon felmenők nyomán viseli ezt a nevet. Kocsis-Cake képviselő úr ősei, legalábbis családjának egy része még távolabbi vidékről, Bissau-Guineából valók. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciójában a frakcióvezető úr egy német-római birodalmi arisztokrata család nevét viseli, Harrach képviselő úr. Kubatov képviselő úr a Fidesz frakciójából a neve alapján bolgár őssokkal dicsekedhet. S végül nyilván én sem takaríthatom meg, mert az én nevem is, amire büszke vagyok, mutatja, hogy nem keletről nyugatra jöttek a Kárpát-medencébe a felmenőim, hanem nyugatról keletre jöve lettek egy szabad királyi

város magyar polgárai. De ha megnézzük az európai uniós képviselőinket, Deutsch képviselő úrtól Dobrev képviselő asszonyig, akkor ugyanez a benyomás érhet minket, mint ahogy az előbb Damm képviselő asszonyra pillantottam, akinek a neve egészen biztosan azt az érvelést erősíti, amiről beszélni akarok.

Mi így együtt, ezekkel a nevekkkel, felmenőkkel vagyunk büszke magyarok és a magyar Országgyűlés képviselői. Ezért azt javaslom, hogy amikor tartalmas, de mégis száraz politikai nyilatkozatokról beszélünk, akkor át kell hogy érezzük mindazt, amit ez a nemzet, Közép-Európa sorsa és múltja a jelenben és a jövőben hoz. De ha már a múltról beszélünk, nagy tévedés lenne, és azt gondolom, hogy ennek a nyilatkozatnak a tragikus vége, ha azt gondolnánk, hogy ez a múltról szól. Komoly probléma lenne, ha azt gondolnánk, hogy az elmúlt héten megemlékezett nemzeti sorstratégiánk, a trianoni béke az, ami a múltban önmagában rögzít valamit, és az erről való megemlékezéssel mintha letudnánk mindazt, ami számunkra lényeges és fontos. Nem gondolom, de kérem, fogadják el tőlem, a múlt és a múlt értelmezése nem egy olyan dolog, hogy ha megnézzük, mi volt évszázadokkal, évszázaddal vagy néhány évtizeddel ezelőtt, azt is megvizsgáljuk, hogy abból mi következett, akkor bölcssek vagyunk, és tudjuk, hogy a jövőre nézve egy aktuális döntésnek mi a következménye. Ennek az értelmezése így hamis.

De akkor, tisztelt képviselők, mi lesz ebből a nyilatkozatból? Hogyan lesz ebből tartalom? A megoldásnak ugyanis csak egy része az, amit ez a nyilatkozat tartalmaz, tudniillik a szomszédos nemzetek országgyűléseikhez, az Európai Unióhoz és az ENSZ-hez fordulni. Nem ellenzem, de önmagában tudjuk be, hogy ez így nem lesz elég. Ők is elfogadhatnak nyilatkozatot, ami akár különböző mértékig jogérvényes, de hogy ez hosszú távon nem az a megoldás, mint amiről mi gondolkodunk, abban biztos vagyok.

Először is tárjuk föl, hogy fél évezredes nemzeti karakterünk, különböző fizikai és nem fizikai támadások keresztüztében hogy tudjuk megóvni mindazt, ami a miénk, legyen az materiális vagy éppenséggel eszmei; hogy az elszigetelődést hajlamosak vagyunk valami ránk mért csapásként fölfogni, miközben az elszigetelés tudatos politikai akció, elszigetelődve maradni viszont a passzivitásnak, az önfeladásnak sajnálatos formája. Mint ahogy megtapasztaltuk azt is, hogy önmagában nem terem szövetséges, szövetségeket keresni, szövetségeseket megtalálni érdemes.

Ezért azt kell mondjam, hogy amikor arról gondolkodunk, hogy a nemzetek önazonossága, identitása, egymásmellettsége azt jelenti, hogy egymást tisztelve, elfogadva, egymás mellett élve és ezen kategóriákat érzelmileg is és ténylegesen megbecsülve adja ki mindazt, ami egyébként hosszú távú béke és szervezeti forma, azt kell mondjam, hogy ez naivítás. Ez a történelemben és a politikában nem így megy.

Akkor azonban föl kell tenni a kérdést, hogy valóban egymás mellett élő nemzetek önazonosság-tudatának kibékítése vagy ennél több is lehetséges. Azt

akarom kérdezni önöktől, hogy van-e európai identitás. Van-e európai identitás? Vagy csak olasz, spanyol, francia, dán, magyar, szlovák, román, s nehogy félreértsék akiket kihagytam. Őszintén remélem, hogy sokaknak megadatott, hogy beszéltek már nem európai származású emberrel. Beszéltek-e Afrika déli részéről valóval? Egy született közép-amerikaival? Egy délkelet-ázsiaival? Beszéltek-e és hallották-e, hogy ugyanabból a gondolatból mire asszociál, mi jut eszébe, hogyan gondolkodik, milyen gesztusai vannak? És láttak-e olyat, hogy egy lengyel beszélt egy spanyollal, egy magyar egy dánnal, egy lengyel egy franciával? Azt kell mondjam önöknek, igen, létezik európai identitás. Márpedig ha ezt elfogadják tőlem, akkor a tényleges megoldás... - s kérem, a gondolkodásban itt ne álljunk meg azzal, hogy egy politikai nyilatkozatot elfogadunk.

Magyarság és európaiság, magyar identitás és európai identitás közösségének megtalálása, büszke magyarként és büszke európaiként gazdagítani a mi országunkat, a mi nemzetünket és magát Európát - erre ennek a politikai nyilatkozatnak az elfogadása, nem gondolom, hogy a végpont, hanem egy megfelelő kiindulópont. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Simicskó István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Hiller István sorolt itt neveket, és elmondta, hogy az ő családtörténete hogyan és milyen módon alakult, és hogyan vált a családja magyarrá, s hogyan lett ő a magyar parlament alelnöke. Én ezzel szemben nem nyugatról érkeztem, hanem keletről, ha az őseimet és a felmenőimet nézem, bár nyilván van néminemű nyugati behatás is. De most nem azért jöttünk itt össze, hogy mindenki elmondja a maga családtörténetét. Egy biztos, hogy valóban mindannyian magyarrá váltunk, és ez a magyar kultúrának, a magyar identitástudatnak, önazonosság-tudatnak egy nagyon komoly vívmánya, hiszen óriási dolog az, hogy ezeréves államként a magyarság ebben a hazában, a Kárpát-medencében a méretektől eltekintve, de különböző méreteken megélte a magyarságát, és meg tudott maradni ebben az európai kultúrkörben. Sok-sok történelmi csatát, küzdelmet kellett végigvívni mindehhez.

(18.10)

Az önmagában egy óriási dolog, hogy a magyarság fennmaradt, és nyilván amikor ez a határozati javaslat megfogalmazódott az előterjesztők fejében, és nagyon nagy tisztelettel hallgattam Kövér László házelnök úr beszédét, akit nagyon nehéz utolérni ebben a témakörben, hiszen mindenről beszélt a felszólalásá-

ban ezen a megemlékező ülésen, de mégiscsak engedjék meg, hogy a KDNP részéről én magam is megpróbáljak hozzáadni néhány gondolatot ehhez a mai általános vitához!

Mindannyian tudjuk, hogy száz évvel ez előtt - ahogyan Francesco Nitti korabeli olasz miniszterelnök fogalmazott - Magyarországot felnégyelték, gyakorlatilag halálra ítélték. Ahogyan a területi csonkítást és a lélekszám csökkenését látjuk, ez valóban nem járt messze az igazságtól, a valóságtól, és ezért is mondom azt, hogy óriási csoda, hogy a magyarság képes volt az elmúlt száz évben nyilván sokszor hibázni is, de képes volt önvizsgálatot tartani, és képesek vagyunk meghaladni ezt a tragédiát, amely mindannyiunkat érintette. Nem nagyon volt olyan magyar család, amelyet ne érintett volna a területek jelentős részének, több mint kétharmadának az elcsatolása, ez mindenképpen drámai időszaka volt Magyarországnak és a magyarságnak.

Az előttünk fekvő országgyűlési határozati javaslat egyértelműen nemcsak hogy gesztusokat tesz, nemcsak hogy deklarál bizonyos tényeket, nemcsak hogy emlékeztet, de a valóságban azt látom, hogy a kihívásokra, jelen korunk és a jövő kihívásaira is nagyon körültekintően felhívja a figyelmet, ugyanakkor pedig ilyen módon előre is tekint. Ezért a Kereszténydemokrata Néppárt messzemenőig támogatja ennek a javaslatnak az elfogadását.

12 pontban foglalták össze az előterjesztők az előttünk fekvő politikai nyilatkozatot, amely valóban a száz évre való visszatekintést - a múltbéli visszatekintésből indulunk -, a Trianonról való megemlékezést, a nemzet lélekszámának és területének a csökkenését tartalmazza. Beszél a szomszédokról, nagyon fontos, hogy a szomszédos népekkel és országokkal való együttműködés fontosságát hangsúlyozza. Szól a nemzeti sokszínűségről, hogy nagyon fontos, hogy az nem veszélyforrást, hanem erőforrást képezhet egész Európa számára. Növelné a szülőföld megtartóerejét. Én is mindig elmondom, hogy a szülőföld semmivel sem pótolható értéket jelent, tehát nem egy XIX. századi fogalomról van szó, hanem ez egy örök érvényű fogalom; tudom, hogy változik a világ, de tartsuk meg a lényegét, a szülőföld tiszteletét, és szerintem fontos, hogy ez ebben is megemlékezésre került. Szól az anyanyelvről, szól a kultúráról, szól az emberi jogi elismeretéről, a nemzeti önazonossághoz való jognak mint alapvető emberi jognak az elismertetését kéri. Óshonos nemzeti közösségekről beszél.

Szerintem nagyon fontos, komoly íve van ennek az országgyűlési határozati javaslatnak, ezért is ajánlom mindenki számára, és öröm számomra, hogy Hiller István itt nyilatkozott, hogy az MSZP frakciója is támogatja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én megtanultam az eddigi életem folyamán, hogy minden emberi közösségnek - legyen az a legkisebb vagy legyen az a legnagyobb, tehát legyen az egy család vagy akár egy nemzet, vagy akár egy hadsereg is - az igazi erejét a szellemisége, a hite adja, és amikor arról beszélünk itt, hogy van-e európai identitás, vagy nincs, engedjék meg,

hogy három -ációról említsek néhány mondatot az idő rövidségére való tekintettel, és ez most nem a vakáció lesz, hanem a globalizáció, az integráció és természetesen a civilizáció.

Hadd kezdjem a civilizációval! Nagyon sokféle definíció, meghatározás fellelhető a civilizációra, de egy biztos, lerövidítve talán úgy fogalmazhatnánk meg - Pánczél Károly képviselőtársam beszélt erről -, hogy számunkra az a civilizáció az igazi civilizáció, vagy az áll a legközelebb hozzánk, amelyben a legott-honosabban érezzük magunkat. Mondjuk, egy észak-olasz városban élő emberek közössége és egy dél-olasz városban élő emberek közössége között jelentős különbség van szokásokban, az életmódban, még talán bizonyos dialektusban is, de hogy egy egységes olasz civilizációnak a részesei, hogy egy egységes olasz kultúrának a letéteményesei, az igaz. Elmondhatjuk ezt a Kelet-Magyarországon élő emberek meg a Nyugat-Magyarországon élő emberek kapcsán is: picit más életmód, picit más kultúra, más szokások, más ételek, de mégiscsak a magyar kultúrának a részesei és letéteményesei.

És akkor itt vagyunk Európánál. Minden nagyobb civilizáció alapvetően vallási talapzaton jött létre. Hogyha ez a vallási talapzat töredezik, szétporlad, akkor a civilizáció felépítménye is összedőlhet. Azért ne felejtjük el, hogy az európai civilizáció alapvetően a keresztény kultúrkörre épült fel, tehát ennek a megerősítése is fontos dolog, és ez bizony-bizony összeköthet egy olyan föderalista Európát, Európai Uniót (*Balczó Zoltán: Konföderalista!*), amelynek igenis a nemzetek szuverenitásának a megőrzése mellett az együttműködés útját kell járnia. Ezért látom fontosnak egyébként az integráció kérdését is (*Balczó Zoltán: Nem föderáció, hanem konföderáció!*), ha már arról beszélt... Illetve konföderáció (*Balczó Zoltán: Na!*), mert a konföderáció szuverén államok együttműködését jelenti, elnézést az elszólásért; föderációt mi nem akarunk, hanem mások akarnak - köszönöm szépen Balczó képviselő úrnak a kiigazítást. Az tehát a helyzet, hogy az európai integrációt mi így tudjuk elképzelni, hogy az önálló nemzetek, a szuverén államok együttműködésére épül.

A legfontosabb, hogy ebben a térségben legyen szoros együttműködés, és ezért nagyon fontos az önvizsgálat elvégzése - és ez a határozati javaslat törekszik erre is -, hiszen fontos, hogy a szlovákokkal, a románokkal, a szerbekkel, a horvátokkal, az ukránokkal és mindenkivel rendezzük a közös dolgainkat. Szerintem nagyon fontos, hogy a magyar külpolitika erre törekedjen az elkövetkező időszakban, mert szövetségesek nélkül itt, ebben a térségben - de sehol máshol a világon sem - valószínűleg nem fogunk tudni megfelelő és hatékony válaszokat adni az új típusú kihívásokra.

Mi ez a kihívás? Ez a globalizáció, ami egyébként nem jelent mást, mint egyfajta homogenizációt, egyfajta olyan egységesedési törekvést, amelyben a nemzeti kultúrák, a nemzeti nyelvek, értékek, hagyományok eltűnhetnek. Gróf Széchenyi István arról beszélt, hogy csak hagyományaiban él a nemzet, addig

él a nemzet, amíg a hagyományai léteznek és működnek. Nagyon fontos, hogy ezeket az értékeket megbecsüljük, és átadjuk a gyermekeinknek. Szerintem ezért is nagyon fontos, hogy az előttünk fekvő politikai nyilatkozat elfogadásra kerüljön, mert nemcsak gesztusokat tesz, hanem a jövőbe is tekint.

Végezetül azt szeretném elmondani, hogy a XIX. század a nemzetté válásnak egy reformkori időszaka volt, a magyar nemzet születésnapjának is ezt tekinthetjük, a '48-49-es szabadságharccal is utalunk erre. A XX. század nemzetek közötti háborúit megéltük, láthattuk, majd nem rámentünk arra, az első és a második világháborúra mindannyian. A XXI. század csak az együttműködés évszázada lehet. Hogyha megmarad a további, nemzeti alapon történő szembenállás, az azt jelentheti, hogy bizony-bizony a globalizáció nyertesei fogják alakítani a világ menetét.

Ezért aztán a magam részéről azt szeretném zársképpen elmondani, hogy az egyik legnagyobb kihívás az lesz - beszélünk itt a környezetvédelemről, az éghajlatváltozásról és sok-sok minden másról -, hogy a globalizáció, a multinacionális nagytőke mozgása, a homogenizációs törekvések milyen hatással lesznek a helyi közösségek életére, életmódjára, kultúrájára, nyelvére, hagyományaira. Ebben valóban szövetségként kell tekintenünk egymásra, hiszen az itt élő népeknek a kultúrája, a nyelvi zsenialitásai, a különböző értékei, hagyományai mind-mind gazdagítják a Kárpát-medencét, és én örülök annak, hogy 13 nemzetiség szószólóval képviselteti magát a parlament ülésein; fontos, hogy továbbra is odafigyeljünk rájuk, megbecsüljük őket, és ezen keresztül ők maguk is gyarapítják a magyar kultúrát és Magyarország értékeit.

Pánczél Károly képviselőtársam utalt arra, hogy ha egy közösség, egy nemzet képes meghaladni a tragédiákat, az érettebbé, bölcsebbé teszi őt, és én azt látom, hogy azzal, hogy a nemzeti összetartozás napjává nyilvánítottuk június 4-ét, és azzal, hogy megadtuk az állampolgárságot a határon túli magyarok számára, azzal is nagyon komoly lépéseket tettünk a magyar kultúra megmaradása, a magyar nemzet jövője szempontjából.

Én tehát azt kérném mindenkitől itt, e Ház falai között, hogy támogassa az előttünk fekvő politikai nyilatkozat elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának vezetője. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva eddig ezt a vitát, és feltételezve, hogy ebben a mederben folyik tovább, én azt gondolom, hogy ez mindenképpen méltó a nemzeti összetartozás évéhez, méltó egyébként a múlt héten tartott megemlékezéshez is.

Voltak itt különböző viták annak kapcsán, hogy miként került az Országgyűlés elé ez a politikai nyilatkozat

(Balczó Zoltán: Vannak!), vannak ilyen jellegű viták, és még arról is, hogy milyen módon lehetett előterjesztőként vagy bármilyen módon részt venni ebben. Én abban egyébként egyetértettem több képviselőtársammal is, hogy az helyes volt, hogy a múlt heti ülést, a múlt heti emlékülést mentesítettük az aktuálpolitikai kérdésektől.

(18.20)

Én azt gondolom, hogy méltó volt ez a megemlékezés, és én örültem, hogy házelnök úr és köztársasági elnök úr felszólalása is méltó volt a százéves megemlékezéshez, méltó volt az eseményhez, és kerülték az olyan jellegű aktuálpolitikai megnyilvánulásokat, amelyek a jelenleg meglévő, egyébként nagyon éles politikai szembenállással mindenképpen összefüggésben léteznek, és elmondható, hogy van ilyen, de nagyon fontos, hogy ezt el tudták kerülni.

Magát a politikai nyilatkozatot, ennek a szövegét, ennek a politikai kezdeményezését a KMKF delegáltjainak volt lehetőségük véleményezni, csatlakozni hozzá. Mi magunk is a frakciónk nevében - három delegált is - egyöntetűen kifejeztük, hogy egyetértünk vele. Én úgy gondolom, hogy ilyen módon lehetőségünk volt ebben részt venni.

Megmondom őszintén, én annak örültem volna, hogyha ezt a fajta összetartozást, a közös kiállást annyival picit lehet erősíteni, lehetett volna erősíteni, hogy esetleg előterjesztőként frakciók csatlakozhattak volna, akár egy-egy képviselő, ez gesztusértékű lett volna. De én azt gondolom, hogy összességében fontos, hogy élénk került ez a javaslat, és az is fontos, hogy egyetértünk benne.

Én nagyon bízom benne egyébként, hogyha nem is teljes, de egy nagyon széles konszenzus lesz majd a szavazás alkalmával is. Azt természetesen el tudom mondani, hogy a KMKF tagjaiként mi is kifejeztük a támogatásunkat a nyilatkozat kapcsán, ugyanúgy a Törvényalkotási bizottság ülésén is én magam megszavaztam, és természetesen az LMP frakciója meg fogja szavazni itt az Országgyűlés előtt is ezt a javaslatot.

Én azt gondolom, és egyébként jó érzés is azt látni, hogy sikerült néhány kérdésben, nem sok, de néhány kérdésben sikerült felülemelkedni a politikai nézetkülönbségeken, és ez is egy ilyen ügy, ez a politikai nyilatkozat is itt a nemzeti összetartozás évében. Volt erre már egy nagyon pozitív példa itt a februári hónapban, amikor élénk került a Székely Nemzeti Tanács európai polgári kezdeményezését felkaroló országgyűlési határozati javaslat. Én magam terjesztettem az Országgyűlés elé. Én akkor kértem minden frakciótól csatlakozót, és én örültem, hogy végül öt frakció előterjesztőként is csatlakozott, és 158 egyhangú igen szavazattal sikerült azt a nyilatkozatot elfogadni.

Azt gondolom, hogy egy nagyon felemelő vitát hallhattunk akkor, esti órákban egy hosszas vita volt, de én nagyon örültem, hogy a politikai porond túloldalán szereplő képviselők ebben valóban odafigyeltek egymásra, és ki tudták fejezni ezt a fajta nemzeti

együvé tartozást ebben a fontos évben, itt 100 évvel a gyalázatos trianoni diktátum után.

Azt gondolom, hogy ez maga, a Székely Nemzeti Tanács kezdeményezése ebben az évben talán a legméltóbb megemlékezési forma volt, a legméltóbb megemlékezési lehetőség.

Az teljesen világos, hogy Trianon a múltunk része, alapvetően meghatározza a jelenünket, meghatározza a jövőnket. Sokan mondják, hogy tekintsünk a jövőbe, de nem szabad csak a jövőbe tekinteni, mert ezzel kapcsolatban még feladatunk van. Tehát emlékezünk, ennek a következményeit átéljük, megéljük, visszük magunkkal, mindig itt lesz velünk, ez mindig a mi lelkiismeretünk része lesz, és mindig fájni fog nekünk ez a trianoni diktátum. Soha nem fogjuk tudni teljesen feldolgozni.

De most talán a legfontosabb, és ezt így 100 évvel az események után is a legfontosabb kifejezni, hogy cselekednünk kell, feladatunk van még. A legfontosabb feladatunk az, hogy biztosítsuk, segítsük a szülőföldön való megmaradást az egész Kárpát-medencében, segítsük a szülőföldön a magyarként való megmaradást. Ez óriási kihívás, és ez talán ma a legnagyobb kihívás mindannyiunk számára az egész Kárpát-medencében. Az elcsatolt országrészekben, az anyaországban is nagyon komoly kihívás a szülőföldön megmaradás, számtalan problémával szembesülünk.

Én azt gondolom, hogy akkor tudunk a leghelyesebben, a legméltóképpen megemlékezni, ha büszkéek vagyunk az elcsatolt területen élő magyar közösségekre, hogy 100 év után is megmutatták, hogy meg akarnak és meg tudnak maradni magyarként olyan viszontagságok, olyan történelmi kataklizmák és megpróbáltatások közepette, amiket pontosan tudunk történelmi ismereteink alapján, azzal, hogy ezt megköszönjük nekik, büszkéek vagyunk rá. Nagyon örültem, hogy erre lehetőség volt, hogy ezt közösen egy tappsal itt az Országház épületében meg tudtuk tenni. Nagyon fontos, hogy cselekedjünk, hogy ennek a felteteleit segítsük a jövőben is.

Sajnos láthatjuk azt, hogy bizonyos országokban bizonyos politikai szereplők, politikai erők, politikuskok erre használják a lehetőségüket, mandátumukat, hogy uszítással, az ott élő magyarság vagy más kisebbségek elleni támadással próbálnak politikai tőkét kovácsolni. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan. Közösen kell fellépniük nemcsak így az anyaország szintjén, hanem nemzetközi fórumokon is, és minden rendelkezésünkre álló eszközzel, hogy ezt a gyalázatot befejezzék.

Látjuk azt, hogy hátrányt szenvednek magyarok lakta régiók fejlesztéspolitikai szempontból. Nyilván ezek a kérdések erőteljes összefüggésben vannak a szülőföldön megmaradással, a kultúra megőrzésével kapcsolatban. Ezért is tennünk kell, hogy ilyen hátrányokat ne szenvedjenek el a magyarok lakta régiók.

Ezért is nagyon példamutató és nagyon fontos a Székely Nemzeti Tanács kezdeményezése, ez messzemenő túlmutat önmagában azon, hogy Székelyföld-

nek lesz-e autonómiája, lehet-e, és legyen autonómiája, nyilván ez a nemzetünk számára egy nagyon fontos kezdeményezés, de ez egy összeurópai üzenet, egy olyan összeurópai üzenet, ami azt mondja, hogy megköveteli Európától, hogy ismerje el, fogadja el a nemzeti kisebbségek jogait, fogadja el a nemzeti kisebbségek jelenlétét és színes kultúráját az európai kultúra részének és nagyon fontos értéknek, és küzdjön meg a most ezzel kapcsolatban látható kihívásokkal és problémákkal.

Azért is volt nagyon fontos ez a kezdeményezés, mert talán most először az Európai Unió formálisan is - az Európai Bizottság - sok-sok év pereskedés után kénytelen volt elismerni, hogy létezik olyan, hogy nemzeti régió, tehát, mondhatjuk, a definíció bekerült az európai jogrendbe, és azzal elismerték önmagában, hogy útjára voltak kénytelenek engedni ezt a kezdeményezést, hogy ez a probléma, ez a kihívás meglévő, és ez egy valós, komoly kihívás.

Azzal, hogy februárban egy nagyon felemelő vita után az Országgyűlés ellenszavazat nélkül, egyhangú szavazattal támogatta, utána jött az igazi csoda, amikor egy picit talán a figyelem ráirányult erre a nagyszerű kezdeményezésre. Főleg itt a hajrában egészen példamutató módon rengeteg közéleti szereplő, sportoló, művész, zenész és pártállástól függetlenül nagyon sok politikus fejezte ki, hogy ez mindannyiunk ügye, ez a magyarság ügye, ez egy nemzeti ügy, nem lehet pártpolitikai csatározások tárgya, és egy valódi nemzeti együttműködés mutatkozott meg itt az utolsó hetekben. Ezt egészen csodálatos volt látni. Egyébként innét is gratulálok azoknak, akik szervezték, ezt előrevitték, olajozták ezt a kampányt, hogy ennyi mindenki ki tudta fejezni a nemzeti együvé tartozás üzenetét minden szempontból, a logikai úton és teljesen érzelemfűtötten is, hogy mit jelent magyarnak lenni, és hogyan, mi módon tudunk odaállni egy ügy mellé.

Azt különösen jó volt látni, hogy egy kicsit megkésett hajrában a kezdeményezés összességében 1,2 millió aláírást tudott elérni, és ezzel tulajdonképpen a magyar nemzeti együttműködés egész Európa számára példát tudott mutatni. Tudjuk azt, hogy voltak problémák, határidő, s a többi, de messze-messze ez a legsikeresebb a most futó - úgy tudom, 17 - európai polgári kezdeményezés közül. És az utolsó pillanatokban még le is álltak a szerverek, mert ilyen jellegű részvételt, érdeklődést még nem tapasztaltak az Európai Bizottság szerverei. Tehát meg tudtuk azt mutatni, hogy a magyar nemzeti együttműködés valóban példamutató, óriási erőt képvisel Európában, és úgy, ahogy 100 évvel ezelőtt Európa gyakorlatilag cserben hagyott és elárult minket, mi 100 év múltán meg tudtuk mutatni a magyar nemzeti együttműködés erejét.

Nagyon fontos, hogy ez a kezdeményezés folytatódik. Tudjuk azt, hogy önmagában óriási siker, hogy 1,2 millió aláírással összejött, de ahhoz, hogy formálisan, jogilag is ez érvényes lehessen, biztosítani kell hét országban összesen ezeket a kvótaszámokat. Halljuk a

jó híreket Brüsszel irányából, hogy megkapja a hosszabbítás lehetőségét ez a kezdeményezés.

Itt lesz lehetősége Európának, Európa sok-sok országának, hogy elismerjék ezt az ügyet, elismerjék, hogy itt 100 évvel ezelőtt egy gyalázatos döntés született, és elismerjék, hogy a mai napon is olyan óriási kihívások vannak, amelyek közös cselekvés után kiáltanak, mert az, hogy ha nem fogadja el Európa, hogy nemcsak a magyar, hanem mindenhol a kisebbségben élő nemzetiségeknek joguk van anyanyelven tanulni, joguk van megőrizni a saját identitásukat, akkor Európa megtagadja önmagát, akkor Európa szembefordul saját magával, akkor Európa gyakorlatilag széttepi azokat a deklarációkat és nyilatkozatokat, amelyekre épül a fundamentuma az európai integrációnak.

Tehát ezek nagyon fontos európai értékek, nekünk különösen fontos magyarként, hogy ezeket ebben az évben érvényesíteni tudjuk. Ezért is nagyon-nagyon fontos, hogy ez az ügy sikerrel lezáruljon ebben az évben, és egy konkrét cselekvéssel méltóképpen megmutatva a messze-messze a politikán felül emelkedő nemzeti összetartozást, ne csak emlékezzünk, ne csak egy pozitív hozzáállást, egy pozitív viszonyulást mutassunk ki, hanem cselekedjünk annak érdekében, hogy a 100 év után is az identitásukat, kultúrájukat megőrző magyar nemzetrészek, magyar emberek meg tudják őrizni kultúrájukat, identitásukat, nyelvüket, és ilyen módon is ki tudjuk fejezni 100 évvel a trianoni gyalázat után, hogy nagyon erőteljes a magyar nemzeti összetartozás, és a magyar nemzet egy és bonthatatlan. Köszönöm. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Az Országgyűlés a trianoni döntés századik évfordulójára nemcsak a június 4-ei emléküléssel készült, hanem a most itt tárgyalt politikai nyilatkozattal, amely a nemzeti önazonosság védelméről szól.

(18.30)

A határainkon kívül élő nemzettársainkkal való összefogást jelzi, hogy a nyilatkozat szövegét a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma fogadta el, vagyis gyakorlatilag ezt a testületet tekinthetjük benyújtónak. A KMKF a térség államaiban élő 12 millió magyar ember választott képviselőinek testülete. A Demokratikus Koalíció kivételével a hazai országgyűlési pártok valamennyi tagok, és aláírásukkal is vállalták ezt a nyilatkozatot. A dokumentum felidéz a történelmi tényeket, a 100 év alatti változásokat és változatlanúságot, elemzi a jelenlegi helyzetet és a jövőbeni tennivalókat. Felhívja a kelet-közép-európai államalkotó nemzetek parlamentjeit, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezeténél és az európai nemzetközi szervezeteknél közösen kezdeményezzék a nemzeti önazonossághoz való jognak mint alapvető emberi jognak az elismerését.

A Jobbik véleménye szerint a magyar Országgyűlésnek ezzel a felhívással akkor is élnie kell, ha a közös nevezőt az említett parlamentekkel nem sikerülne megteremteni.

A nyilatkozat tartalmazza azt az elvárást, hogy a nemzeti önazonossághoz való jogot az őshonos nemzeti közösségek számára emeljék alkotmányos alappoggá, és biztosítsanak számukra államalkotói jogállást. Amit hiányoltunk a nyilatkozatból, az az autonómia, az önrendelkezés megjelenítése. Ugyanakkor módosító javaslattal nem éltünk, tudomásul véve, hogy a határon túli magyar közösségek képviselői különböző okok miatt ezt így látták jónak, és nem igényelték a szövegben való megjelenítést. A Jobbik képviselői természetesen szavazatukkal támogatni fogják a nyilatkozat elfogadását.

Ha erre a beszédemre, a vitára június 4-én került volna sor, akkor itt véget ér, én nem lettem volna ünneprontó. Ma azonban hangot kell adnom annak a mélységes csalódásnak, amit a kormánypártok kirekesztő viselkedése okozott. A KMKF közösen elfogadott nyilatkozatának előterjesztését, országgyűlési képviselőket a kormánypártok kisajátították maguknak, a hat benyújtó között csak ők szerepelnek. Jogos igény volt a KMKF-ben képviselt ellenzéki pártok részéről, hogy ők is betérjesztők legyenek, ezzel is hangsúlyozva a nemzeti összetartozást.

A szakmai bizottság ülésén felvetettük az utólagos csatlakozás igényét, kérését, erre pozitív választ nem kaptunk. A Jobbik egyébként azt is elfogadhatónak tartotta volna, ha két betérjesztő van: Kövér László, formailag fideszes, de egyben a KMKF elnöke, és Pánczél Károly, a Nemzeti összetartozás bizottságának az elnöke. Ez is helyes lett volna.

Amikor a fentiekkel kapcsolatban a Nemzeti összetartozás bizottságának MSZP-s alelnöke sajtónyilatkozatban kritikát fogalmazott meg, azonnal jött a fideszes válasz, miinek lényege, üzenete: akinek bármilyen módon köze volt, van - vagy önök szerint lesz - Gyurcsány Ferenchez, a 2004-es népszavazás negatív kampányához, az véglegesen, örökre hiteltelenné vált nemzeti ügyekben.

Nos, valóban. Azt a durva kampányt, amit a Gyurcsány Ferenc vezette MSZP folytatott, nem lehet meg nem történné tenni, a múltat nem lehet eltörölni; hangzott egy másik vitában mantraszerűen a KDNP képviselőitől, hogy a múltat nem lehet eltörölni.

De az is kérdés, hogy miért volt eredményes ez a kampány. Volt-e más politikai erő, amelyeknek a felelőssége felvethető abban, hogy a rendszerváltás 15. évében a lakosság jelentős része nem fogadta el nemzettestvéreinek a külhoni magyarokat? A Fidesznek a határon túli magyarokhoz való egykori negatív hozzáállását mutatja a parlamenti kivonulásuk Trianon 70. évfordulóján, valamint Áder Jánosnak az 1993. szeptember 28-ai felszólalása, amelyben kifejtette, hogy miért nem támogatják a határon túliak szavazati jogát: mert a legfontosabb belpolitikai kérdésekben ne döntsenek olyanok, akik nem élnek Magyarországon; akik nem adófizető polgárai az országnak; ráadásul

sokaknak már semmilyen kötődése nincs az országhoz; mert sokkal nehezebben ellenőrizhető a választások tisztasága.

Mindezt csak azért idéztem föl, hogy elmondhasam: a múltat eltörölni valóban nem lehet, de ennél sokkal fontosabb, hogy a múltat meg lehet haladni, és őszintén más álláspontra jutni. Ha ez nem így lenne, akkor mi, jobbkiosok is hogyan fogadhattuk volna az az elismeréssel Áder János június 4-ei beszédét, ahogy azt tettük?

A kirekesztés megdöbbenő példáját tapasztaltam két nappal az emlékülés előtt itt a parlamentben egy államtitkári felszólalásban. Az államtitkár felhívta a figyelmet arra, hogy a jobbkios képviselők laptopján „Trianon 100” felirat és egy határon túli helység neve szerepel (*Mutatja.*), és azzal vádolt minket, hogy nem vállalunk közösséget az ott élőkkel, ezért szedjük le ezeket a matricákat.

Hozzátette, idézet: „de ne aggódjanak, mert pár napja megnyílt Gyurcsány Ferenc pártjának webshopja, onnan lehet rendelni mindenféle baloldali portékákat; ha mindenképpen szeretnének matricákat, akkor ott szépen bevásárolhatnak. És tette mindezt párttársai nevére és tapsa közepette. Lehet ennél mélyebb árkat ásni itt?”

25 éve sok támadásban volt részem, de ilyen cinikus megszólalást nem kellett megélnem, főleg egy olyan ügyben, ami szívügyem. 1981-től kezdtünk el rendszeresen Erdélybe járni azért, mert egy idős székelly ember azt mondta: jöjjenek minél gyakrabban, mert a kaput, amelyet gyakran nyitogatnak, azt végleg nehéz bezárni. Politikusként több alkalommal is lehetőségem nyílt tenni a külhoni magyarságért. A MIÉP képviselőjeként az 1998-2002-es ciklusban az Illyés Közalapítvány képviselője voltam, kurátora voltam. A pályázatok elbírálása kapcsán rálátásom lett a határon túli ügyekre, kapcsolatba kerültem szervezetekkel, személyekkel.

2009-ben az EP-ben küzdöttem a szlovák nyelvtörvény visszavonásáért. 2010. május 14-én itt, az alakuló ülés után kettő perccel adtam be az indítványomat a trianoni döntés nemzeti emléknappá nyilvánításáról. Május 17-én nyújtottam be az alkotmánymódosításhoz módosítást, amelyik a 200 fős Országgyűlésért szól, és látva, remélve az állampolgárság megadását, egy külön számkontingenst kívántam elfogadtatni a határon túli magyarok magyar parlamentbeli közvetlen képviselőjére. 2014-től az Európai Parlamentben Tőkés Lászlóval vállt vállnak vetve küzdötünk. És nem vagyok fehér holló a Jobbkiosban, mások is sorolhatják elkötelezettségük bizonyítékait. Most pedig azt kell hallanom, megélnem, hogy nem vagyok méltó arra, hogy ezt a matricát a laptopomra kitegyem (*Mutatja.*), és távolítsam el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, így néz ki Trianon 100. évfordulóján a nemzeti együttműködés rendszere. Én szeretném megélni azt az időt, amikor Magyarországnak olyan politikai rendszere lesz, amelyben a kormányon lévők a legfontosabb nemzetstratégiai kérdésekben nem a különbséget, hanem a

közös nevezőt fogják keresni, és nem úgy fognak tekinteni magukra, mint akik számára a hatalmuk megtartása érdekében minden eszköz megengedett.

Köszönöm szépen. Beszédem két részből állt: egy június 4-eiből, amit őszintén mondtam, és sajnós ebből a kényszermegszólalásból, a június 8-aiból. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbkios padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkező független képviselőnek van lehetősége felszólalni. Tájékoztatom önöket, hogy a független képviselők számára összesen 2 perc időkeret áll rendelkezésre. Képviselő úr, öné a szó. Székely Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Igen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én mélységesen nem értek egyet a jobboldal Trianon-értelmezésével, és azzal sem vagyok elégedett, ami ez ügyben történt a múlt héten, de azt azért jó volt hallani a kormány részéről, hogy a probléma megoldását nem a környező országok ellenében, hanem velük együtt gondolják megoldani. Én azt gondolom, hogy ez mindenféleképpen pozitív. Hogy ezt az ügyet egy nyilatkozattal lehet-e előrébb vinni, nem tudom - remélem.

Van azonban egy ügy, ami mindenképpen megoldásra szorul, azt gondolom, és ez pedig a külhoni magyarok szavazati joga.

(18.40)

Jelen pillanatban a külhoni magyarok valamelyik pártlistára tudnak szavazni az országgyűlési választásokkor, már amelyik bejelentkezik. Azt gondolom, ez sem nekik, sem a külhoni magyaroknak, sem pedig a Magyarországon élő magyaroknak nem jó, viszályt szít magyar és magyar között. Ez biztos, hogy nem jó. Ezért az Igen Szolidaritás Mozgalom azt javasolja, hogy legyen a magyar parlamentben egy szimbolikus 200. országgyűlési képviselő, aki, bár nem rendelkezik magyar állandó lakcímmel, de magyar állampolgár, és akire a külhoni magyarok szavaznak. Ez a 200. parlamenti képviselő, bár nem rendelkezne szavazati joggal, de hozzászólhatna, és képviselhetné a külhoni magyarok ügyét arccal, névvel a magyar parlamentben, eljárhatna értük. Azt gondoljuk, hogy ez a megoldás előrevinné azt az ügyet, hogy megszűnjön ez a helyzet, ami a magyarok és magyarok között viszályt szít. Köszönöm szépen a felszólalási lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potápi Árpád János államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy 10 perc időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Parlament! Örülök annak,

hogy a vita az eddigi szakaszában - most már majdnem a végénél járunk - tényleg olyan mederben zajlott, amely méltó és illő volt a nemzeti összetartozás évéhez.

A nemzeti összetartozás évéről, esztendőről a magyar Országgyűlés a múlt évben döntött. Ennek az évnek a megemlékező eseményeit ennek a keretében gondolta megvalósítani. Azt azonban mindannyian tudjuk, hogy a történések és a világban lezajlott - főleg a járványhelyzetre gondolva - változások a megemlékezéseket nem úgy tették lehetővé, mint ahogy azt a tavalyi évben vagy még akár márciusban is remélhettük volna. Ezért komolyan el kellene gondolkodnunk azon is, hogy a nemzeti összetartozás évét kitöljük esetleg a 2021-es esztendőre is, hiszen a megemlékezéseket sokan - önkormányzatok, határon túli települések, nemzetrészek, civil szervezetek, történelmi egyházak - áttették az év hátralévő részére. Másrészt pedig számos olyan munkát készítettek, illetve készítenek, tesznek le alapköveket, vagy pedig emelnek olyan emlékműveket, amelyek még nem készültek el, mert a járvány miatt nem is tudták elkezdni azoknak az építését.

Örülök annak, hogy a történelmi múltat és az identitásaink alapjait is többen szóvá tették, illetve utaltak arra, hogy nekünk, országgyűlési képviselőknek, nekünk, magyaroknak az identitásunkat mi jelenti és mi képezi. Nyilvánvalóan a legfontosabb számunkra és az itt ülők számára is az, hogy magyarok vagyunk, emellett vagyunk közép-európaiak, emellett vagyunk európaiak és vagyunk keresztények, hiszen az európai civilizáció a görög, római, zsidó és keresztény kultúrán alapul, amelyet ha mi elfelejtünk, akkor az európai fogalom, bár meg nem szűnik, de egészen mást fog jelenteni, hiszen átsilányul egy földrajzi fogalomná, és nem jelent egy kulturális fogalmat is.

Tudjuk azt is, hogy Trianon mást jelent számunkra, magyarok számára, és mást jelent a környező népek, nemzetek számára, az utódállamok számára. Ami nekünk gyásznapi, az a számukra az országuknak a születésnapját is jelenti, vagy pedig az országuk megnagyobbodását, a nemzetrészeik egyesítését is jelenti. Amikor mi Trianonra emlékezünk, akkor erről is nekünk tudnunk kell, és ha mi azt várjuk el, hogy ők fogadják el a mi értelmezésünket, a nemzeti összetartozás napját, a gyásznapot, akkor nekünk is tudnunk kell, és el kell fogadnunk azt, hogy számukra ez ezt jelenti.

Az elmúlt évszázadban ez a nap és az eltérő szemléletmód is vezetett oda, hogy sokszor konfliktusba kerültek ezek az országok és ezek a népek. A XXI. század viszont olyan kihívásokkal rendelkezik, amely számunkra csak az összefogást jelentheti, illetve csak az összefogásban bízhatunk. Ne felejtsük el, hogy már a XX. században is voltak olyan történések, gondoljunk akár csak a második világháborúra vagy a második világháborút követő új világrendre, hogy mi, magyarok azt kaptuk büntetésül, illetve ha fordítva fogalmazunk, a szlovákok, csehek, lengyelek, románok, és sorolhatnánk tovább a közép-európai népeket, azt

kapták jutalmul, amit mi büntetésül. A következő évszázad is ilyen lesz, hogyha nem vigyázunk. Csak közös összefogással és közös erővel tudunk a történelmi kihívásokra válaszolni. Óriási előrelépés történt az elmúlt héten, amelynek volt visszhangja, de talán nem volt akkora itt, Magyarországon sem meg máshol sem, mint amekkora lehetett volna, hiszen a nemzeti megbékélés útján valami megkezdődött Szlovákia és Magyarország között. Hadd idézzem Matovič szlovák miniszterelnök urat, aki száz magyar értelmiségit, meghatározó politikust, közéleti embert fogadott Pozsonyban június 2-án, kedden. „A múltat nem mi írjuk, de a jövő a mi kezünkben van” - ezzel a mondatl, illetve az ottani beszédével gyakorlatilag megkövette a felvidéki, a szlovákiai magyarságot, illetve a megkövetés mellett utalt arra is, illetve a beszédéből kiérezhettük azt, hogy a magyarságot mint államalkotó tényezőt is a maga részéről el tudja fogadni Szlovákiában, amely a nyilatkozatnak egy sarkalatos pontja. Talán erre is válasz Orbán Viktor miniszterelnök úr 7-ei sátoraljaújhelyi beszéde, amelyet mi, magyar politikusok az elmúlt évszázadban és az elmúlt tíz évben is többször fogalmaztunk meg. „Látjuk szomszédjainkban azt, ami elválaszt, de azt is, ami összeköt. Aki magyarul néz a világra, Szent István szemével lát. Szent István szemével látni a XXI. századot, azt jelenti, hogy mi a velünk élő népekkel akarjuk nagygyá tenni Kárpát-medencét és nagygyá tenni Közép-Európát, mert ez a mi hivatásunk, XXI. századi magyaroknak.”

A XX. század, a hosszú XX. század, amely valamikor éppen Trianonnal kezdődött vagy a békeszerződésekkel kezdődött el és ért véget napjainkban, a magyarság és a közép-európai népek számára egy vesztes évszázad volt, nyugodtan kimondhatjuk. Nekünk, ma élő magyaroknak van a kezünkben az a tőke, az a politikai tőke, az a lehetőség, hogy a XXI. századot nagygyá tegyük, és egy nyertes évszázaddá tegyük a magyarok számára.

Amikor száz évről beszélünk, akkor meg kell említenünk mindenképpen az elmúlt tíz esztendőt is, hiszen ha valamit sikerághozatnak - rossz szóval - mondhatunk a magyar kormány tevékenységében mindenképpen, az a magyar nemzetpolitika. Az elmúlt tíz évben olyan eredményeket tudhatunk magunk mögött, amire nincsen példa az elmúlt száz évben vagy az azt megelőző időszakban. Az első időszakban, 2010 és 2014 között meghoztuk a szimbolikus jelentőségű törvényeket, jogszabályokat megalkottuk, sokszor nagy többséggel közösen, gondoljunk csak a kettős állampolgárságról szóló törvényre, amelyet 98 százalékos többséggel fogadott el a parlament. Ha mást nem tétünk volna az elmúlt tíz évben, már akkor is a történelemkönyvekbe beírtuk volna a nevünket, hiszen ez egy olyan jelentőségű törvény volt, illetve törvény azóta is. Ennek következtében 2011. március 12-én Mohácson Székó József polgármester úr, illetve volt képviselőtársunk előtt tették le az első külhoni magyarok az állampolgársági esküt, akik egyébként a horvátországi magyar vezetők voltak. Azóta több mint

1 millió 100 ezer magyar szerzett magyar állampolgárságot.

(18.50)

Ezzel mondhatjuk azt, hogy közjogi értelemben a határok megváltoztatása nélkül tudtuk a nemzetet egyesíteni. Ez a lehetőség még mindig fennáll mindenki számára, hiszen minden magyar még nem élt ezzel a lehetőséggel. Ha ma magyarokról beszélünk, a Kárpát-medencében beszélhetünk 12-12,5 millió magyarról, a diaszpórában 2,5 millió magyarról, tehát még mindig egy 15 milliós magyarságról beszélhetünk. Ma a Kárpát-medencében mi vagyunk a legtöbben, a mi alapvető felelősségünk az, hogy a Kárpát-medence élete milyen lesz a XXI. században, illetve az azt követő évszázadokban.

Ezért is kérem képviselőtársaimat, kérem a politikai frakciókat, minden magyar politikai pártot, hogy a nemzetpolitika egyfajta nemzeti minimum legyen ebben az Országgyűlésben. Természetesen itt vitathatjuk, illetve az elfogadásokat, akár ennek a jognyilatkozatnak az elfogadását is viták előzhetik meg, de kifelé már csak egy véleményt vigyünk, egy egységes véleményt, ehhez tartsuk mindig magunkat. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a jognyilatkozat elfogadását. A kormány ezt természetesen támogatja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Simicskó István képviselő úrnak, KDNP. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem fontos, hogy elhangozzon e vitában is Klebelsberg Kunónak az a bölcsessége, amelyet gyakorta idézünk. Azt mondta, hogy háromféle hazafiság létezik: a szónokló, a kesergő és az alkotó. Örülök annak, hogy maga az országgyűlési határozati javaslat és az itteni vita is az alkotó szellemiséget erősíti. Bízom benne, hogy a jövő biztosságát, kiszámíthatóságát is ez fogja szolgálni, az alkotó közösség ereje mindennél többet ér. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea független képviselő asszonynak a rendelkezésre álló időkereten belül. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon kicsi az időm, ezért csak azt az apró gondolatot szeretném önökkel megosztani, hogy az identitástudat, a nemzettudat nem az írás, nem szimplán beszéd, nem szimplán igénytámasztás útján jön létre, hanem ez egy nagyon hosszú lelki folyamat. Abban az esetben, ha a kormányzó pártok nem azt erősítik és nem azt kívánják, hogy az érzel-

mek, a lélek hassanak arra, hogy a jövő nemzedék nemzettudata legalább olyan erős legyen, hogy megmaradjunk, akkor mindez a proklamáció, amit előadtak, sajnos csak írott malaszt marad. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Trianonról sok esett az elmúlt napokban, az ország, a nemzet együtt emlékezett, soha nem vettem részt ilyen sokan a megemlékezéseken. Itt a parlamentben is emlékülést tartottunk. Kövér László házelnök úr, Áder János köztársasági elnök úr és Orbán Viktor miniszterelnök úr is az emlékezés és a jövőbe vetett hit fontosságát hangsúlyozta.

Örömteli, hogy a magyar emberek többsége érti és érzi Trianont, bár elszomorít az a tény, hogy a Demokratikus Koalíció és baloldali orgánumok egy része még mindig megkérdőjelezi és nem érti Trianon tragédiáját. Remélem, hogy ezen is tudunk majd változtatni, ez is fog majd változni. Önmagában bántó az a felvetés, hogy Trianon a magyarok hibája, amit sokan ismételnék. Ezúton is kérem ezeket az orgánumokat, hogy ezeket a támadásokat fejezzék be, hiszen nem lehet tagadni Trianont, és nem lehet relativizálni sem.

Álszent az az emlékezés, hogy megállunk egy pillanatra, de olyan értelmezést adunk az ügynek, hogy ez már a múlt, ez más ellen van, különben sem érint minket, és különben is felelősek vagyunk érte. Ilyenkor azt javaslom a balliberális barátainknak, hogy inkább hallgassanak, ne relativizáljanak, ne mismásoljanak, hiszen nem lehet kisebbíteni, relativizálni történelmi bűnöket, ez ugyanolyan bűn, mint tagadni ezeket a bűnöket. Azt javaslom, ilyen esetben inkább hallgassanak, legyenek csendben, ne viszonyuljanak semmi formában. Az is tiszteletre méltóbb, mintha mismásolnak és relativizálják ezt a szörnyű történelmi tragédiát.

Az előttünk fekvő politikai nyilatkozat a magyar nemzeti önazonosság védelméről szól, és arról, hogy Trianon ma is velünk él, szükséges, hogy legyenek nemzetközi eszközeink, amelyekkel ki tudunk állni a határon túli magyarok érdekében. Tehát a kétoldalú kapcsolatok mellett fontos az, hogy a nemzetközi intézményeken belül is a kisebbségi jogokat érvényre juttassuk. A nemzeti önazonossághoz való jog egy értelmezhető jogelv és fontos az, hogy az Európai Unió testületeiben megértessük, hogy szükség van az őshonos nemzeti közösségek védelmére is, nemcsak az illegális migránsok jogait kell védeni, hanem az őshonos közösségek jogait is védeni kell. Erről szól a Minority SafePack kezdeményezés, erről szól az SZNT kezdeményezése, és erről szól ez a nyilatkozat is. Fontos, hogy megvívjuk csatáinkat mind az Európa Tanács, mind az Európai Unió belül annak érdekében, hogy sikerre vigyük ezeket a kezdeményezéseket.

A politikai felszólalások vonatkozásában Hiller alelnök úrnak csak annyit szólnék, hogy nem nemzeti alapon támadom, amikor azt mondom, hogy az európai identitást nehezen tudom értelmezni, hiszen éppen a kereszténységet iktatja ki az Európai Unió vezetése ebből az identitásból, amely meghatározó eleme ennek az identitásnak, de mindenképpen fontos tényező az európaiságunk, ha nem is identításlapon.

Üdvözlöm az LMP támogató hozzáállását. Ezt megszokhattuk már az SZNT kapcsán is. Ezúton is köszönöm.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Balczó képviselő úrral a bizottságban is lefolytatuk azt a vitát, amely arról szól, hogy folyamatosan változott a Jobbik képviselője a bizottságban, tehát nehéz volt egyeztetni, hogy pontosan ki is a partnerünk ebben. Ne csodálkozzon, hogy időnként támadják a Jobbikot, amikor a Jobbik olyan partnereket választott magának, amilyeneket választott. Köszönöm szépen. *(Z. Kárpát Dániel: Na, ne vicceljünk már! Ilyen témában!)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Arról szeretnék tájékoztatást adni például Balczó képviselő úrnak, aki két percre jelentkezett, hogy 56 másodpercre tudom megadni a lehetőséget. Parancsoljon, most!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Zsigmond Barna Páltól teljesen felesleges volt ez az oldalvágás, amit tett. Amikor azt igényeltük, hogy talán közösen adjuk be azt, amit közösen alkotunk meg, ön azt mondta a bizottságban, hogy miért nem adott be az ellenzék is egyet, lehetett volna még egy. Hát, annál súlyosabb dolgot, mint hogy ezen a napon két ilyen nyilatkozat lett volna?!

Arra pedig, hogy adott esetben egy magyarországi városban egy képviselőtársunkat, egy polgármestert úgy választottak meg most, október 13-án, hogy ott egy széles körű összefogás volt, és helyi szinten adott esetben a DK képviselője is együttműködött, erre azt mondani, hogy válassza meg a szövetségeseit? A Jobbiknak nincs pártszövetségese, de nagy örömmel együttműködik mindenkivel, a Fidesszel is jó ügyekben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Zsigmond Barna Pál képviselő úr! 15 másodperce van, képviselő úr, jó?

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Balczó képviselő úr, ön volt az, aki itt személyesen kezdett magyarázkodni, és mindenféle negatív dimenziót hozott ebbe a pozitív vitába. Hiller képviselő úr is nagyon magasra emelte a léceket ebben a vitában, és mindenki alapvetően konstruktív szellemben szól hozzá. Ön volt az, aki magyarázkodni kezdett, senki nem kérte önt számon, mégis magyarázkodott. *(Balczó*

Zoltán: Amikor ezt le akarják szedetni? - Felemeli a laptopját, amelyen a „Trianon 100” felirat látható.)

ELNÖK: Tisztelt Képviselő! *(Z. Kárpát Dániel: Még ebben sem tudatok elegánsak lenni! Elképesztő!)* Az összevont vitát lezárom, minthogy az időkeretek elfogytak. Tájékoztatom önöket... *(Z. Kárpát Dániel: Az igazi arca mindenkinek mindig akkor derül ki, amikor hatalom van a kezében! - Dr. Varga-Damm Andrea: Bizony ám!)* Éppen most zárom le a vitát. Örülök, ha ezt meghallgatják. Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a későbbi ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek során elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr „Meddig még?” címmel mondhatja el öt percen belül a véleményét. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „Trianon 100” gyalázatának évfordulója kapcsán el kell mondanunk, Magyarország jelenlegi benépesítése, a magyarországi jelenlegi demográfiai folyamatok olyan problémákat vetnek fel, amelyek tárgyalását nem szabad kerülgetni, hallgatni róluk pedig hazaárulással lenne egyenértékű.

Éppen ezért, ha azt vizsgáljuk, hogy milyen lehetősége van ma egy magyar fiatalnak arra, hogy megvesse a lábát a saját hazájában, önálló otthonhoz jusson, családot alapítson, akkor bizony egy elkészerítő képpel találkozunk. Az önálló otthonhoz jutás lehetősége szerencséseknek sikerül vagy felső középosztálytól felfelé. Ez alatt pedig egy több évtizedes, véget nem érő kihívássorozattá válik. Ennek fényében voltak reményeink ez évre vonatkozóan azt illetően, hogy akár a bérlakások építése, akár széles körben az ingatlanok építése kapcsán egy olyan kedvezményrendszer kerül bevezetésre, amely tipikus élethelyzetben lévő magyar emberek, fiatalok számára is az otthonteremtés valós esélyét hordozza.

(19.00)

Ehhez képest a KSH legfrissebb adatai alapján 2020 első negyedében mindössze 4775 darab új lakás épült. Ez az építési szám a hazai lakásállomány 200 évente történő kicseréléséhez lenne csak elegendő, és hát azt is látjuk a friss jelentésben, hogy a kiadott építési engedélyek és egyszerű bejelentések alapján építendő lakások száma 27 százalékkal kevesebb, mint az előző év hasonló időszakában. Tehát egy olyan időszakban, amikor több elérhető otthonra lenne szükség, szélesebb kedvezményrendszerre és több lehetőségre, még az új építésűek száma is csökken, és azt is látjuk, hogy a kormányzat eközben kivette a kedvezményes lakásafát, ami 20-25 százalékkal képes visszavetni az új építésű lakások számát. A lakáscélú előtakarékoság állami támogatását megszüntette, fiatalok tömegeit, tízezreit hozva olyan

helyzetbe, hogy nem tudnak már támogatott formában otthontermelési célokra takarékoskodni. A CSOK pedig mérhető támogatási összeget csak viszonylag jó jövedelem esetén és olyan bankok által eldöntött hitelképesség esetén biztosít, amely rostán pontosan azok esnek ki nagyon sokszor, akiknek igazi szükségük lenne minderre.

És hát azt is látjuk, hogy nem foglalkozik a kormány az albérletben élők tarthatatlan helyzetével. A spanyol modell alapján például a járványügyi veszélyhelyzet közepén egy egyszerű szerződéssel be lehetett jelenteni azt, hogy az ember átmeneti zavarba került, és egy állami háttérű alaptól bizony átmeneti segítséghez lehetett jutni. Magyarországon még most is megfontolandó lenne ez a csomag.

De a bérlakásépítés, tömeges bérlakásépítés elszabotálása az, ami igazából megbocsáthatatlan. Szó szerint magyar gyermekek életébe és magyar családok életébe kerül. Jobb esetben ezek a családok legalább más országban megtalálják a számításaikat, rosszabb esetben ezek a gyermekek meg sem születnek. És ez az igazi nemzeti katasztrófa, amelyről minden, nemzetben gondolkodó erőnek kutya kötelessége színt vallania, beszélnie, és ami még fontosabb, megoldásokat keresnie.

A mi egyik megoldásunk az az albérlet-támogatási rendszer, amit az iméntiekben említettem, de van ám nekünk másunk is. A „Mi várunk” című otthontermelési, bérlakásépítési program, koncepció tekintetében évente öt plusz ötezer új építésű bérlakás emelését és most üresen álló lakás felújítását kell és lehetne vállalni, egy harmadik ötezer tekintetében pedig úgy gondoljuk, hogy átfogó kollégiumépítési programra is szükség lenne, hiszen tarthatatlan állapotok alakultak ki a kollégiumok úgynevezett és időzjelben értendő módon, de piacán. Látható, hogy nagyon nehéz bekerülni ezekbe az intézményekbe, és azok a vidékről érkező hallgatók, akik adott esetben szeretnének előrébb jutni, jobb végzettséget vagy egyáltalán végzettséget szerezni, lehetetlen helyzettel, lakhatási katalizmával találkoznak mind Budapesten, mind a nagyvárosokban.

Számukra tehát egy olyan kollégiumi hálózatra van szükség, amely lehetővé teszi a tudatos tervezést. Azt, hogy ne kelljen nekik tíz évet odaadniuk az életükből hitelek törlesztésére pusztán azért, mert az egymást követő kormányok a lakhatási katalizmát, a kínálati oldal szűköségét egyszerűen helyben hagyják, észre sem veszik.

Még inkább elszomorító, hogy a XXI. századi vívmányok tekintetében szintén tehetetlen a jelenlegi kormány. Hozzáteszem, legyünk korrektek: minden eddigi az volt. Nem is tudják sokszor értelmezni az Airbnb, a különböző közösségi oldalak által szolgáltatott technikák által okozott problémákat, és ezek a problémák így kezeletlenül maradnak.

Ami viszont bizonyos, hogy a magyar jövő nem lehet ellenzékben, a magyar fiatalok, a magyar családok létérdekeit a költségvetési tervezés során is minden egyéb szempont elé kell helyezni. A Jobbik a magyar részéről ezt teszi, ezért nyújtja be jövővédelmi

csomagját. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP képviselője: „A mi városunk, Pécs 12.” címmel mondhatja el napirend utáni felszólalását. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, napirend után szűkebb hazámról, Pécsről, illetve Baranya megyéről fogok beszélni. Pécs és Baranya, tudjuk jól, hogy a rendszerváltás óta gyakorlatilag folyamatosan leszakadó pályán van, és egy igen nehéz gazdasági helyzetű térségről van szó. Ma az egy főre jutó ipari teljesítmény tekintetében Baranya megye már országosan az utolsó, Pécs pedig a Dunántúl legnagyobb városaként is a nagy vidéki regionális központok közül messze a leggyengébb gazdasági erővel rendelkezik.

Sajnos ezek az adatok, ezek a gazdasági problémák megmutatkoznak Pécs város és Baranya megye tragikus elvándorlási adataiban is. Csak az elmúlt 10-12 évben körülbelül 15 ezer ember hagyta el Pécs városát kényszerűségből, tehát jobb megélhetés vagy egyáltalán a megélhetés reményében. Az elmúlt időszakban hosszú ideig kormánypárti, fideszes városvezetők voltak, azt megelőzően szocialista-liberális koalíció, hát, egyik felállásnak sem köszönhetett sokat sem Pécs város, sem Baranya megye. És most ebben a kivéreztetett, rendkívül nehéz helyzetben érték Pécs és a megyét is, egyébként az ország más térségeihez hasonlóan nagyon-nagyon brutális kormányzati megszorító intézkedések.

Azt el tudjuk mondani, hogy ilyen helyzetben, egy kibontakozó gazdasági válság küszöbén egy ilyen nehéz helyzetű térség és város és megye nem fogja tudni jelentősebb problémák és megrázkódtatások nélkül kiheverni ezeket a megszorító intézkedéseket. Ezért az a szándékunk, hogy mindent megtegyünk annak érdekében, hogy ezeket a gyalázatos kormányzati intézkedéseket vonják vissza. Úgy gondoljuk, hogy ez nem pártpolitikai kérdés, ebben szerepet kell vállalni minden pécsi és Baranya megyei országgyűlési képviselőnek, független attól, hogy kormánypárti vagy ellenzéki padosorokban foglal helyet vagy ezeket a szavazóbázisokat képviseli. Úgy gondoljuk, hogy ez nem pártpolitikai kérdés, és senki nem különböző pártoktól kapta a mandátumát, mindenki magyar emberektől, és jelen esetben, ugye, pécsi, baranyai emberektől nyerte el a mandátumát.

Mik ezek a megszorító intézkedések, amiknek beláthatatlanul súlyos következményei lesznek a térségünkre? Sokat beszéltünk itt már az Országgyűlésben, hogy az önkormányzatokat, a városokat milyen megszorítások érték, de el kell mondanunk, hogy immár ezek a kormányzati megszorító intézkedések már az egyetemeket is fenyegetik.

A Pécsi Tudományegyetemtől - éppen ebben a teremben ismerte el a vita során Bódis államtitkár úr, tehát a pécsi egyetemről - közel kétmilliárd forintot

kíván a kormány elvonni gazdaságvédelmi célokra, miközben tudjuk, hogy ezt a hatalmas összeget pedig olyan projektekre költik, mint a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése, ami értelmetlen.

Az legyen világos mindenkinek, hogy egy ilyen kétmilliárdos elvonásnak, kétmilliárdos megszorító intézkedésnek milyen hatása lesz a pécsi egyetemre. Néhány évvel ezelőtt néhány száz millió forintot vont el a kormány, az is nagyon komoly leépítésekhez vezetett; ennek a kétmilliárdos leépítésnek pedig egészen borzalmas következményei lesznek. Nyilván az egyetem ezt nem fogja tudni kigazdálkodni, és ebben a formában ilyen nagyságrendben egy nagyon-nagyon fontos vidéki egyetem biztos, hogy nem is fog tudni tovább működni.

Azt azért el kell mondani, hogy a pécsi egyetem messze nagyobb jelentőséggel bír nemcsak Pécsen, nemcsak a megyében, hanem az egész régióra nézve. Ez gyakorlatilag város a városban, nemcsak egy egyetem funkcióját tölti be, hanem messze a legnagyobb foglalkoztató, több mint hétezer alkalmazottja van az egyetemnek. Tehát jelentős gazdasági erő képvisel, a régió egyik legnagyobb foglalkoztatója, arról nem is beszélve, hogy a város és az egész térség, megye, régió legfontosabb kulturális szereplője, és nyilván fontos szereplője a tudományos életnek is. Tehát ezt a csapatot nemcsak az egyetem közvetlenül, hanem az egész város, Baranya megye és az egész régió is érezni fogja.

Hasonlóképpen komoly kihívást jelent majd a gépjárműadó-elvonás. Ezt tudjuk, hogy Pécs esetében csak ez közel félmilliárd forintot jelent, ezt a város a rendkívül nehéz helyzetben biztos, hogy nem fogja tudni kigazdálkodni, de a kistelepüléseknek, kisvárosoknak is és a falvaknak is ez kibírhatatlan megterhelés lesz. Ezt különböző érdekvédelmi szervezetek vezetői már lenyilatkozták, hogy gyakorlatilag a kistelepülések kétharmada végtelenül nehéz, gyakorlatilag kilátástalan helyzetbe fog kerülni.

Hasonlóan gyalázatos és elfogadhatatlan és semmiféle szakmaiságot nem támasztó vagy nem aláhúzó döntés az, hogy elvonja a kormány, kivonul a kormány a helyi közösségi közlekedés finanszírozásából. Tehát ezt gyakorlatilag rábízta az önkormányzatokra, rábízta a városokra, miközben pontosan tudjuk, hogy alig-alig van olyan önkormányzat és olyan város Magyarországon, amely ezt képes lenne megoldani a megfelelő színvonalon.

Hasonlóan súlyos döntés, hogy Baranya megyét érintően két vasúti mellékvonalat is gyakorlatilag halálra ítélnék, ugye, a Villány-Mohács és a Godisa-Komló vasútvonalat. Ezért én a mai napon levélben fordultam valamennyi pécsi és baranyai országgyűlési képviselőhöz, hogy közösen kezdeményezzük a kormány felé, a kormány irányába, hogy ezeket a gyalázatos megszorításokat vonják vissza. Ezért elvárjuk Hoppál Péter, Nagy Csaba, Bánki Erik, Hargitai János, Tóth Bertalan, Mellár Tamás, Szakács László képviselőtől, Hohn Krisztina képviselőtársammal egyetértésben, hogy álljanak oda a pécsi és álljanak oda a Baranya megyei emberek oldalára. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Jutalom a frontvonalban harcolóknak” címmel mondja el napirend utáni felszólalását. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Tisztelt Képviselőtársaim! Adhattuk volna címként ennek a felszólalásnak azt is, hogy napirend utáni kérés, hiszen kormányzati tisztviselőktől nagyon sok helyen, illetve miniszter úrtól is elhangzott az, hogy az egészségügyben dolgozók szolgálatát itt a vírusidőszakra vetítve egy 500 ezer forintos egyszeri bruttó jutalomban részesíti. Itt engedjék meg, hogy tételesen felsoroljam, miniszter úr kikre gondolt.

(19.10)

Elmondta a miniszter úr: „Az egyszeri juttatást valamennyi közfinanszírozott ellátásban dolgozó orvos, ápoló, asszisztens megkapja, a művesekezelést végző szolgáltatók, az Országos Mentőszolgálat és a betegszállítást végző egyéb szolgáltatók munkatársai, valamint a műszaki, gazdasági és adminisztratív területen dolgozó, és az aktív fekvőbeteg-ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók főigazgatói és gazdasági igazgatói is jogosultak a juttatásra. Ugyancsak megkapják ezt a bérkiegészítést a házi orvosok, alapellátást végző fogorvosok, asszisztensek, védőnők, főállású iskolaorvosok, otthoni hospice szolgálatok és az otthoni szakápolást nyújtó szolgálatok dolgozói is. Szintén jogosultak az egyszeri juttatásra a Nemzeti Népegészségügyi Központ és a kormányhivatalok, járási hivatalok járvány elleni védekezésben részt vevő egészségügyi dolgozói, valamint az egészségügyi tevékenységet végző közreműködők, a veszélyhelyzet alatt a betegellátásban részt vevő orvostanhallgatók, a Magyar Honvédség közfeladatot, védelem-egészségügyi feladatot ellátó dolgozói és a védelem-egészségügyben dolgozók is.”

A tárcavezető ismertetése szerint a részmunkaidőben dolgozókat is megilleti a teljes összeg, illetve azokat, akik szabadságon, fizetés nélküli szabadságon, betegszabadságon, állásidőn, illetve gyesen, gyesden vannak.

Tisztelt képviselőtársaim! Tisztelt Kormánypárti Tagok! Bár most sajnos egyet nem látok az ülésteremben. *(Jelzésre:)* Bocsánat, jegyző úr itt van. Ha ez így van, akkor engedjék meg, hogy az én hangomon mondjak egy nagy köszönetet az egészségügyi dolgozók részéről, ha ez így lesz. De ahogy lenni szokott, sajnos minden egyes jutalomban, minden egyes törvénytervezetben néha kifelejtünk valakit. Most egy olyan réteget felejtettünk ki, amely a mai napon többször akár a napirend előtti kérdések órájában vagy az azonnali kérdések órájában elhangzott.

Ez nem más, mint a szociális szférában dolgozók ügye. Hiszen, ha egy rendszert nézünk, ami az egészségügyi ellátórendszer, az óraműpontossággal kell hogy működjön, és minden egyes fogaskeréknek megvan a maga helye ebben a rendszerben ugyanúgy,

ahogy a kórházi asszisztensnek, a műtősnőnek, az aneszteziológusnak, az orvosnak, a takarítónőnek, a műszaki szakembereknek, és megvan a szociális ágazatban dolgozóknak is a része ebben. Egyik a másik nélkül nem tud működni.

Azt tudhatjuk, hogy a vírusidőszakban a fertőzőtitek nagy száma, sőt többsége a szociális intézményekben volt. Hogy mondhatjuk azt, hogy ők nem voltak kitéve ennek a fertőzésveszélynek? Ők közvetlenül ott voltak, sőt nagyon sok dolgozó vírusfertőzött is lett. Nagyon sok dolgozó úgy állt neki a kárenyhítésnek, hogy nem volt megfelelő védőfelszerelése. Nagyon sok dolgozót két hét karanténra kellett kötelezni, két hétig nem láthatták a családjukat. Nagyon sok dolgozó, aki a szociális szférában dolgozik, önként vállalta azt, hogy időszothonba beköltözve a járvány idejére, teljes munkaidőben az ott gondozottak ellátását önként végzi.

Azt gondolom, és ezért mondtam azt, hogy ez a mai napirend utáni felszólalás nem egy felszólalás lesz, hanem úgymond egy napirend utáni kérés lesz, hiszen még van annyi ideje a kormánynak július 1-jéig, és van akkora költségvetési forrás ebben a 2020-as büdzsében, hogy ne felejtkezzen meg azokról az emberekről, akikről sajnos el kell mondjuk, hogy minden egyes évben elfelejtkezünk. Most van itt az idő, hogy kárpótoljuk őket. A költségvetésben szerintem vannak olyan források, amelyeket tudunk nélkülözni ahhoz, hogy a magyar gazdaság még ugyanúgy biztos lábakon álljon. Kevesebb plakátkampány kell, kevesebb sorozás, és még több jut szerintem a szociális ágazatban dolgozóknak, legyen az akár idősek otthonában, akár az alapellátásban, vagy egyéb, egyházi szervezet körében teljesítsen szolgálatot.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és kérem azt, hogy a kérésemet fontolják meg. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, független képviselő „Az önazonosság a lelkekben kezdődik” címmel mondja el napirend utáni felszólalását. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tudtam, hogy a nemzeti önazonosság védelméről szóló politikai nyilatkozat vitájához csak igen csekély módon tudok hozzászólni, ezért jelentkeztem napirend utáni felszólalásra, hogy pár gondolatot ehhez hozzákapcsoljam.

A kérdés először is az, hogy ennek a nyilatkozatnak a tartalma hordoz-e bármilyen problémát. Természetesen a válasz az, hogy nem. Aztán az is kérdés, hogy valós-e mindaz, ami ebben a nyilatkozatban, javaslatban szerepel. Erre a válasz: igen. Ha megnézzük azt, és ez a nyilatkozatban szerepel, miszerint 1920 és 2011 között határon túli magyar nemzettestvéreink száma 3 millió 278 ezerről 2 millió 90 ezerre csökkent, akkor azt tudjuk mondani, hogy ez a nyilatkozat és mindaz, amit ez a nyilatkozat a jövőre vonatkozóan felvet, fontos kérdés.

Arról is szól ez az írás, hogy a határon túli magyarság lélekszáma, a közösségek elleni etnikai tisztogatások, a homogenizáció, a gazdasági nehézségek okozta elvándorlás, és mindaz a határon túli magyarjainknak okozta nehézség, ami idáig juttatta nemzettestvéreinket, hogy 36 százalékkal csökkent a lélekszámuk, ez valóban egy rendkívül komoly probléma, de egy dologról viszont elfelejtkezünk. Ez pedig az, hogy mi van az anyaországgal.

Ha nemzettestvéreinknek ilyen iszonyatos küzdelmek során csak 36 százalékkal csökkent a lélekszáma, ami, elnézésüket kérem, hogy a „csak”-ot mondom, de az anyaországban ennél sokkal nagyobb a krízis, ha a magyarság megmaradását, az irtatlan mennyiségű természetes fogyást vizsgáljuk meg. 1980-ban 10 709 463 magyarországi lakos volt, ez már 2020-ra 9 769 000. 2011-ben lépte át a 10 milliós határt az anyaországi lélekszám. Az elveszületés 1932-ig 200 ezer felett volt, majd 1953 és '55 között a Ratkó-korszakban lett ismét 200 ezer fő fölötti az elveszületések száma. 1998-ra lezuhant az elveszületések száma 100 ezer alá, és azóta soha nem emelkedett 100 ezer fölé az anyaországi elveszületések száma.

Ez azt jelenti, kérem szépen, hogy míg 1921-ben, tehát a Trianon utáni évben 255 ezer új gyermek született, mert mindenki érezte, hogy az elvesztett magyarságot azzal tudjuk valamelyest pótolni, ha minél több gyermek születik, úgy kilencven évvel később, 2011-ben a legalacsonyabb, 88 049 új gyermek. Ez azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy az anyaországban kilencven év alatt 35 százalékra csökkent az utódnemzés hajlandósága. Ez az igazi nagy tragédia.

Azt szokták mondani, szociológusok is mondják, hogy sajnos - egy már 2013-ban született tanulmányból veszem a szavakat - a Kárpát-medencében a magyarság körében egyre kevesebb jelentőséget tulajdonítanak a nemzeti hovatartozásnak. Felhívják a szociológusok, művelődésszociológusok a figyelmet arra már '13-ban, hogy sajnos nem kap az új nemzedék annyi szellemi táplálékot, amellyel meg lehet őrizni azt a fajta nemzettudatot, a magyarság önazonosságát, amiről például ebben a proklamációban is beszélünk.

Azt mondják a kutatók, hogy a legnagyobb hiba az, hogy a gyermekek sem az óvodában, sem az iskolában a magyarság jelentőségét bemutató irodalmi műveket, szimbólumokat nem élményt adóan kapják meg, hanem kötelezőként élik meg, és nem tud ezért a személyiségébe beitatódni. Azt mondja: mi az identitás? Az egyént körülvevő többretegű, burokként jellemezhető lelki köntös, amely nem elszigeteli, hanem beköti az egyént a társadalom hálózatába.

Hát, akkor kérem országgyűlési képviselőtársaimat, a kormány képviselőit, hogy adjuk a jövő nemzedékre ezt a köntöst, ezt a többféle burokként jelentkező védő-óvó hálót, hogy a magyarság identitását az új nemzedékbe tudjuk visszaépíteni, ha már a kutatások is azt állapítják meg, hogy sajnos honfitársaink jelentős részének nem ez az elsődleges. A magyarság identitása egyébként kultúrnemzeti

jellegű, azaz nem elsősorban a vérségi, hanem a kulturális közösséghez tartozás tudata határozza meg.

Ha viszont ez az eszköz rendelkezésünkre áll, akkor azt kérem, hogy ne csak nyilatkozatok legyenek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ne csak beszéljünk róla, hanem mindenki tegyen is azért, hogy visszajöjjön a magyarság nemzetudata. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fülöp Erik képviselő úr, független képviselő: „A Deák téri késelés következményeiről” címmel. Parancsoljon!

DR. FÜLÖP ERIK (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársak! Sajnálattal értesülhettünk az utóbbi napokban, az utóbbi hetekben, hogy egymást érik azok a borzalmas késeléses bűncselekmények, amelyek nagyon sok esetben az áldozatok halálával végződnek. Bizonyára nagyon sokan emlékeznek, hogy néhány hónappal ezelőtt a 26-os villamoson szúrt le egy drogos, ittas személy egy fiatal embert. Bizonyára arról is sokan értesülhettek, hogy a múlt héten is történt egy halálos késeléses eset Gyulán. De említhetem azt, hogy Budapesten is szinte minden héten van egy-egy szórakozóhelyen vagy az éjszakai életben olyan vita, amely aztán késeléssel és nagyon sok esetben az áldozatok halálával végződik.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, és egy nagyon sajnálatos tragédia kapcsán, azt gondolom, meg kell említeni, hogy a Deák téren nagyjából két és fél héttel ezelőtt történt eset nemcsak a magyar sajtót járta be, hanem európai szintű visszhangot is kapott.

Azzal most külön nem szeretnék foglalkozni, hogy bizonyos szélső-balliberális orgánusok már próbálják beállítani szélsőséges, ultra szervezettek, szélsőséges csoportok tagjainak azt a két fiatal embert, aki csak elment ünnepelni, elment szórakozni, aztán nagyon nagy szerencsétlenségükre olyan társaságba futottak bele, amelynek tagjai többszörösen voltak büntetve különféle erőszakos cselekmények elkövetése miatt, szinte az intézeteket járták, a fiatalokúak börtönét, illetve a különböző szabadságvesztés-büntetési helyeket, azokat a személyeket szeretném most itt pellengérré állítani, akik úgy mennek el az éjszakai életbe szórakozni, hogy kést hordanak maguknál, és egy-egy balhé kapcsán ezt nem is félnek használni, és akár embert is ölni brutális, embertelen bestialitással.

A Mi Hazánk Mozgalom éppen ezért szeretné azt kijelenteni, ezekből az esetekből is látszik, hogy sajnos nincs ma rend Magyarországon, és kialakult egy olyan rendkívül káros kэшhasználati szubkultúra, amely egyrészt azt jelenti, hogy - mint ahogy az előbb említettem - olyan közegek, olyan csoportok, olyan bűnözői rétegek természetesen tartják, hogy a nap minden percében és akár ittasan, bedrogozva a nagyvárosi éjszakában vagy akár a vidéki kocsmákban

is kést rántanak elő, és sajnos ennek egyenes következménye, hogy nagyon sok olyan tisztességes, törvénytisztelő állampolgár, aki egyébként csak önvédelmi célból, és nem azért, mert használni szeretné, pontosan ilyen személyektől szeretné megvédeni magát, szintén kést tart magánál.

Én azt gondolom, hogy a Mi Hazánk Mozgalomnak ezzel kapcsolatban van egy olyan jó felvetése, van egy olyan javaslata, amely támogatandó kell legyen nemcsak az ellenzéki padsorokból, hanem a kormánypárti képviselők részéről, mégpedig az, hogy ezt a kэшhasználati szubkultúrát jelentősen próbáljuk megreformálni. A Mi Hazánk Mozgalom a jövőben be fog nyújtani egy olyan javaslatcsomagot, amelynek az első része a büntető törvénykönyv szigorítását jelenti, amely igazából azt eredményezné, hogy minden olyan büntetett előéletű személy, kvázi bűnöző esetében, aki még nem mentesült a hátrányos jogkövetkezmények alól, és közterületen kést hord magánál, és az bármiféle ellenőrzés során kiderül, akkor az egy nagyon komoly büntetést vonjon maga után, minősített esetben akár három évig terjedő szabadságvesztés büntetést is jelenthessen. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy ez csak az olyan elemekre vonatkozik, akik már büntetett előéletűek voltak, több bűncselekményt követtek el, próbáljuk őket elszeparálni. Mindemellett azokat a személyeket nem érintené ez a fajta tényállás, akik törvénytisztelő állampolgárként még sohasem kerültek összetűzésbe a magyar törvényekkel és a hatóságokkal, és egyfajta önvédelmi célból tartják maguknál a kést.

Mindemellett a javaslatcsomag másik két pontjáról is nagyon röviden szeretnék beszámolni. Azt gondolom, hogy az a fajta jelenlegi szabályozás és szabályozási rendszer, amely a különbözőféle önvédelmi, paprikaspray és egyéb gázspray eszközöket tilossá nyilvánította, az az utóbbi hetek-hónapok brutális bűncselekményei miatt felülvizsgálatra szorul. Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom támogatja, hogy újra legyen elérhető önvédelmi célból ezeknek az eszközöknek a beszerzése. És természetesen tiltakozunk az ellen a javaslatcsomag ellen is, amely 2023-tól kezdődően betiltaná a különféle gáz-, riasztófegyverek és a gumilövedékes fegyverek használatát, illetve a hordását. Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hajdu László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselője: „Magyarlakta testvérvárosaink” címmel mondja el napirend utáni felszólalását. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Trianon 100. évfordulója kapcsán sok megközelítésben volt szó az emlékezetéről, a megemlékezésről, részben a szembenézésről is, egy aspektus nem nagyon jött elő, ez pedig az, hogy van egy szintje a magyar-magyar kapcsolatoknak, ezt az önkormányzatok képviselik. Az önkormányzatok közül, 3173 önkormányzat van a KSH szerint Magyarországon, körülbelül 1800-nak formalizált partnervárosi

kapcsolatai vannak. Nem azt mondom, hogy mind-egyiknek a határon túli településekkel, de mindegyiknek van partnerkapcsolata, és vannak nem formalizált, tehát szerződésileg nem aláírt kapcsolatok, de mégis működő kapcsolatok. Ez, azt gondolom, igen nagy lehetőség a nemzetpolitikai stratégiában is, noha nem nagyon vannak számontartva ezek a kapcsolatok, lehet, hogy ebben a pillanatban is delegációk jönnek-mennek, bár a vírus elleni küzdelem most ezt nem nagyon teszi lehetővé, de nagyon élénk a kapcsolat ahhoz képest, hogy mondjuk, egy hivatalos protokolltárgyaláson Marosvásárhelyen leszáll a repülőgép, jön a testőrökkel a Mercedes, elviszi a nagyfőnökséget, aztán visszautaznak, és megvolt a jó kapcsolat, ott jártak. A testvérvárosi kapcsolat egy élő magyar-magyar kapcsolat, fehér asztal mellett, óvodában, iskolában, sporttelepen, csereüdültetésben, gyereküdültetésben, iskolatámogatásban, pedagóguscserékben, nyelvtanításban. Tehát azt kell mondanom, ha működtetni is akarjuk a magyar-magyar kapcsolatot, akkor nem elegendő szép nyilatkozatot megfogalmazni, nem elegendő dokumentumot elfogadni hozzá, törvénybe iktatni vagy országgyűlési határozatba, vagy felhívni a partnerországok parlamentjeinek a figyelmét, hátha nem tudják, hogy ott élnek magyarok; szóval, azt gondolom, hogy az önkormányzatok kapcsolatait ne becsüljük le ebben a tekintetben.

Én a saját példámért szeretném idehozni, ezért kértem szót. Az egyik: 29 éve van nekünk Hargita megyében - hozzá kell tennem, hogy 30 éve bent vagyok az önkormányzati rendszerben, és mi csak azon a területen alakítottunk ki partnervárosi kapcsolatot, ahol szórványban, kisebbségben van a magyarság. Ott nagyon könnyű, ahol teljesen Magyarországon vagyunk, tehát olyan szintű. Olyan helyen, ahol nincs polgármester, tehát hogy protokollban vár a polgármester vacsorára, hanem meg kell teremteni azt, erősíteni kell az ottani magyarokat, hogy fogadjanak bennünket, merthogy egy polgármestert fogadnak a helyi egyesület vagy a helyi szervezet. És hozzá kell alakítani a mi tárgyalási stílusunkat, ha Szlovákiában vagyunk, ha Horvátországban vagyunk, ha Szlovéniában vagyunk, ha Ausztriában vagy éppen Erdélyben, Romániában.

(19.30)

És azokat a programokat el kell tudnunk viselni, hogy ott találkozunk a polgármester mellett vegyes házasságú férjjel vagy feleséggel, aki kicsit beszél magyarul, de inkább románul vagy szlovákul vagy horvátul.

Tehát azt gondolom, nagyon összetett dologról van szó, a száz év nagyon megkeverte ezeket az ügyeket, és ott tudunk hallani ezekről a nagy magyar üzenetekről, amelyeket most itt ilyen nagy pátozzsal elmondunk, hogy az hogyan csapódik le egy-egy településen. Például hogyan csapódik le, mondjuk, Kassán, amely igen nagy városa volt a Monarchiának? Ezen a Kassán nem jelenik meg az a tőke, az a támogatás, azok a nagy lehetőségek, amelyek megjelenhetnek Csíkszeredán vagy Marosvásárhelyen, vagy egyéb

nagyobb magyarlakta városokban. Nem szabad benne differenciálni, mert kontraproduktív is lehet egy nemzetpolitika.

Azt gondolom, hogy szót csupán azért kértem, hogy az önkormányzatokról, a magyar lakosság közvetlen kapcsolatát jelentő önkormányzatokról ne feledkezzünk meg, mert oda többpárti delegáció mehet, többpártiak ezek a találkozások, szemben azzal, ami itt történt, hogy még alá se írhat a többi párt. Köszönöm szépen. (Varga Zoltán tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm. Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője: „A nemzeti tőkésosztály diszkrét bája” címmel mondja el napirend utáni felszólalását. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valójában én az orbáni rendszer által kitermelt, kinevelt nemzeti tőkésosztályról szeretnék beszélni egypár gondolat erejéig, amelynek igényének gyökerei, úgy gondolom, több mint 30 évvel ezelőttre nyúlnak vissza, talán Orbán Viktor gyerekkorára. Ezt nem tudhatjuk, viszont én 2006-tól kezdeném a kis megemlékezésemet.

Talán sokan emlékeznek az ezer és egy szállal a Fideszhez kötődő Adózók Érdekvédelmi Szövetségére. Ha valakinek ez nem ugrana be, akkor pontosítanék: egy hölgyről van szó, aki egy kefeboltnak a tulajdonosa, amúgy polgári körös, és a Fidesz egyik választókerületének az elnöknője is. És ha még mindig nem ugrana be, akkor elmondanám, hogy miről is beszélünk: egy általuk kiadott újságról, a Fidesz első szennylapjáról, és ez nem más, mint a Magyar Vizsla.

Tudjuk nagyon jól, hogy a Magyar Vizslát színesben adták ki, több mint nyolcoldalas volt, ingyenesen terjesztették, szinte minden postaládába bekerült 2006-ban, és ami különlegessége volt ennek a szennylapnak, az az, hogy leginkább, sőt kizárólag a baloldali kormánytagok öltönyeiről, autóiról és óráiról esett benne szó.

Engedjék meg, hogy most ugorjak egypár évet az időben, és már a következő választások előtt vagyunk: Orbán Viktor már kormányzati Audi-kulcsokat lóbáló baloldali politikusokon szörnyülködik, miközben arról szónokol különben, hogy az ő kormánya majd minden idők legkisebb, legolcsóbb, legszerényebb és főként legplebejusabb kormánya lesz. Ígéri, hogy fapados Skodákkal fognak majd járnai, az ő nemzeti kormánya pedig példamutató módon önmagán kezdi és talán majd fejezi is be a spórolást.

Hát, ez a kirakat - de mi is a valóság ebből? A valóság az, és itt most ismét ugranék, már 2012-ben járnunk, hogy Orbán Viktor ekkor jelenti ki, hogy ő valójában a '80-as években nem is a diktatúra ellen harcolt, hanem csak annak a vezetői ellen, azaz, ezt lefordítanám magyarról magyarra: Orbán Viktor alapvetően kiegyezik a diktatúrával abban az esetben, ha mindezt ő tudja vezetni. És ez így is van, hiszen mit látunk most? Orbán Viktor ma már boldogan építgeti a saját képére formált kis diktatúráját, a kis beteg rendszerét, és ennyit Orbán rendszerváltásáról.

Ismét ugorva az időben, 2019-nél tartunk, amikor a kormány minden idők legnagyobb állami autóbekészítését bonyolítja le 82 milliárd forint összegben. Itt visszautalnék az előbb említett fapados Skodákra, tudniillik már most böhöm erős, a legerősebb, sok tízmillió, full extrás, luxus Skodák járnak nemcsak az államtitkárok és az államtitkár-helyetteseknek, de ha így folytatjuk, akkor lassan már a Fidesz választókerületi elnökeinek is. És a minden idők legkisebb kormányának ígéretéből a valóságban a legnagyobb állami vízfej lett: államtitkárokból zászlóaljbat lehetne létrehozni, ha a helyetteseket is hozzászámoljuk, megkockáztatom, hogy az ezred is kijönne belőlük.

Ma már a kormányzati luxusautók mellé kormányzati luxusrepülőgépek is dukálnak különben a kormánytagoknak, de leginkább természetesen Orbán Vikornak, és már nem számítanak a költségek, mint ahogy nem számít már a látszat sem. Annyira nem számít a látszat, hogy Orbán Viktor, a nagy előd, Rákosi Mátyás félelmével szemben, beköltözik a Várba, a karmelita kolostort alakíttatja át a saját igényeinek megfelelően több tízmilliárd forintért, amit mára különben annyira sajátjának érez már, hogy a karmelita kolostor folyosói nemcsak a kisunokák zsvajjától hangosak, hanem Orbán Viktor ráérő szabadidejében itt kovászolja a kovászos uborkát is. Ennyit Orbán plebejus kormányáról.

És különösebb meglepetés nélkül vesszük tudomásul, hogy az elhunyt Andy Vajna tulajdonában lévő

teljes szerencsejáték-portfólió hirtelen a kötélbarát Garancsi István kezébe kerül; hogy Simicska érdekeltségei hiánytalanul a Mészáros családhoz vándorolnak valami varázslatos csoda folytán; hogy a kormányfő apja Mészárossal üzletel meglepő módon, és milliárdos osztalékokat szakít az állami megrendelések miatt üstökösként száguldó cégeiből, akárcsak a hirtelen milliárdos vállalkozóvá érett fiatal veje is; hogy Orbán Viktor lánya az ország legbefolyásosabb nőjévé válik alig két év alatt, majd a teljes turisztikai iparágat is a nevére veszi lassan. És ma már magyarázkodni se kívánnak azért, hogy Magyarország a legkorruptabb országok egyikévé vált, hogy a nemzeti tőkésosztály létrehozása valójában nem más, mint a Fidesz holdudvarának, haveri galerijének feltőkésítése, természetesen közpénzzel.

Ma már tudjuk, hogy rég nincsen Magyar Vizsla, de rég nincsen becsület sem a kormányban. Az orbáni nemzeti tőkésosztály létezik, viszont messziről bűzlik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó estét, jó éjszakát mindenkinek!

(Az ülésnap 19 óra 36 perckor ért véget.)

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)